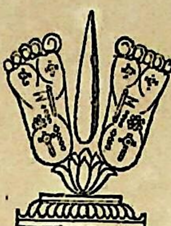
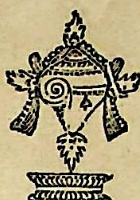

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

நம்பெருமாளருளிச்செய்தது.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍈𑌲𑍇𑌶𑌦𑌯𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌧𑍀𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌮𑍍 ।
𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌵𑌣𑌂𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌰𑌮𑍍𑌯𑌜𑌾𑌮𑌾𑌤𑌰𑌂𑌮𑍁𑌨𑌿𑌮𑍍 ॥

శ్రీశైలేశదయాపాత్రం ధీభక్త్యాదిగుణార్ణవమ్ ।
యతీన్ద్రప్రవణంవన్దే రమ్యజామాతరంమునిమ్ ॥

(எம்பெருமானார்.) 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑌾𑌥𑌸𑌮𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌥𑌯𑌾𑌮𑍁𑌨𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌮𑍍 ।
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇𑌗𑍁𑌰𑍁𑌪𑌰𑌮𑍍𑌪𑌰𑌾𑌮𑍍 ॥

లక్ష్మీనాథసమారమ్భాం నాథయామునమధ్యమామ్ ।
అస్మదాచార్యపర్యన్తాం వన్దేగురుపరమ్పరామ్ ॥

(கூரத்தாழ்வான்) 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤 𑌪𑌦𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮 𑌵𑍍𑌯𑌾
𑌮𑍋𑌹𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌿𑌤𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌤𑍃𑌣𑌾𑌯𑌮𑍇𑌨𑍇 ; 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍋𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯
𑌦𑌯𑍈𑌕𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍋𑌃 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌸𑍍𑌯𑌚𑌰𑌣𑍌 𑌶𑌰𑌣𑌂𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇 ॥

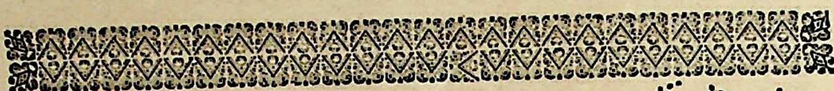
యోనిత్యమచ్యుతపదామ్బుజయుగ్మరుక్మ వ్యామోహత స్తదితరాణితృణాయమేనే ।
అస్మద్గురోర్భగవతోఽస్యదయైకసిన్ధో రామానుజస్యచరణౌశరణంప్రపద్యే ॥

(ஆளவந்தார்.) 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑌾𑌯𑍁𑌵𑌤𑌯𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑌾𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌯𑌦𑍇
𑌵𑌨𑌿𑌯𑌮𑍇𑌨𑌮𑌦𑌨𑍍𑌵𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 । 𑌆𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌨𑌃𑌕𑍁𑌲𑌪𑌤𑍇𑌰𑍍𑌵𑌕𑍁𑌳𑌾𑌭𑌿𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀
𑌮𑌤𑍍𑌤𑌦𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌯𑍁𑌗𑌳𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑌾𑌮𑌿𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌾 ॥

మాతాపితాయువతయ స్తనయావిభూతి స్సర్వంయదేవనియమేనమదన్వయానామ్ ।
ఆద్యస్యనఃకులపతేర్వకుళాభిరామం శ్రీమత్తదఙ్ఘ్రియుగళంప్రణమామిమూర్ధ్నా ॥

(பராசரபட்டர்.) 𑌭𑍂𑌤𑌂𑌸𑌰𑌶𑍍𑌚𑌮𑌹𑌦𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑌭𑌟𑍍𑌟𑌨𑌾𑌥 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿
𑌸𑌾𑌰𑌕𑍁𑌲𑌶𑍇𑌖𑌰𑌯𑍋𑌗𑌿𑌵𑌾𑌹𑌾𑌨𑍍 । 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌰𑍇𑌣𑍁𑌪𑌰𑌕𑌾𑌲𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰
𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑌮𑍁𑌨𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥

భూతంసరస్యమహదాహ్వయభట్టనాథ శ్రీభక్తిసారకులశేఖరయోగివాహాన్ ।
భక్తాఙ్ఘ్రిరేణుపరకాలయతీన్ద్రమిశ్రాన్ శ్రీమత్పరాఙ్కుశమునింప్రణతోఽస్మినిత్యమ్ ॥

பெரியாழ்வார் திருமொழியின் தனியன்கள்.

మూ.—గురుముఖమనధీత్య ప్రాహ వేదానశేషాన్
నరపతిపరిక్లృప్తం శుల్కమాదాతుకామః।
శ్వశురమమరవన్ద్యం రఙ్గనాథస్య సాక్షాత్
ద్విజకులతిలకం తం విష్ణుచిత్తం నమామి॥

கி-ரு.—குருமுகமநதீத்ய ப்ராஹ வேதாநஶேஷாந்
நரபதிபரிக்லுப்தம் ஶுல்கமாதாதுகாம:।
ஶ்வஶுரமமரவந்த்யம் ரங்கநாதஸ்ய ஸாக்ஷாத்
த்விஜகுலதிலகம் தம் விஷ்ணுசித்தம் நமாமி॥

(பிள்ளைலோகம்ஜீய ரருளிச்செய்த வ்யாக்யாநம்.)

அவதாரிகை.—இதுதான் திருப்பல்லாண்டுத் தனியனு யிருக்கும். அந்தத் திருப்பல்லாண்டு பாடுகைக்கடியான பெரியாழ்வார் வைபவத்தைப் பெருக்கப்பேசி, அவரை ப்ரணிபாத நமஸ்காரம் பண்ணும்படி சொல்லுகிறது.

வ்யாக்யாநம்.—(గురుముఖమనధీత్య-குருமுகமநதீத்ய) (க)ஸ்வதஸ் ஸர்வஜ்ஞனான ஸர்வேச்வரனும், "సాఙ్గోపనిషత్కృత్స్నం బ్రహ్మవిద్యాసవిస్తరమ్" "ஸாங்கோபநிஷதஸ்க்ருத்ஸ்நம் ப்ரஹ்மவித்யாஸவிஸ்தரம்" என்னும்படி - ஸாந்தீபநியிடத்திலே யாய்த்து ஸகலவேதங்களையும் (உ) அதிகரித்தது. இவர், அங்ஙன் ஒரு குருகுலவாஸம்பண்ணி (ங) தன்முகேந * நலங்களாய நற்கலைகள் நாலையும் (ச) அதிகரியாதே, புண்டரீகரைப் போலே * துளவத்தொண்டிலே மண்டி, ஸ்ரீமாலாகாரரைப் போலே * சூட்டுநன்மாலைகளைத் தொடுத்து, வடபெருங்கோயி லுடையானுக்குச் சூட்டி அடிமைசெய்து போந்தார்; ஏவம்விததாஸ்யரஸஜ்ஞரான விவர், (నరపతిపరిక్లృప్తం శుల్కమాదాతుకామః - நரபதிபரிக்லுப்தம் ஶுல்கமாதாதுகாம:) என்று ஸ்ரீவல்லபதேவனென்கிற ராஜாவாலே பரதத்த்வநிர்ணய பூர்வகமாக புருஷார்த்தலாபத்தை லபிக்கைக்காக அநேகமான (ரு) அர்த்தத்தை வித்யாசுல்கமாகக் கல்பித்துக் கல்தோரணத்திலே கட்டிவைக்க, இப்படி நிர்மிதமான அந்த தநத்தை வடபெருங்கோயி

(க) ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞன் - எல்லாவற்றையும் தானேயறிந்தவன். (உ) அதிகரித்தல் - ஓதுதல். (ங) தன்முகேந - அவ்வழியாலே. (ச) அதிகரியாது - கற்காமல். (ரு) அர்த்தம் - பணம்.

லுடையானுண்டய ஆஜ்ஞையாலே ஆஹரித்துக்கொண்டு வரவேணுமென்கிற அபேக்ஷையையுடையராய், வித்வத் கோஷ்டியிலே சென்று ; (ப்ரஹ்மந் - வேதாந் - ப்ரோச்ய - சுலெஷாநு - வெஷாநு - ஹாஹ) "வேண்டிய வேதங்களோதி விரைந்து கிழியறுத்தான்" என்றத்தைச் சொல்லுகிறது. இவர்க்கு அப்போது * வேதப்பிரானுரான * பீதகவாடைப் பிரானார்தாமே பிரமகுருவாய், * போதில் கமல வன்னெஞ்சம் புகுந்து * நாவினுளானாய் * நாவினுள்நின்று மலரும் ஞானக்கலைகளை இவர் முகேந பேசுவித்தானிறே. * எயிற்றிடை மண்கொண்ட வெந்தையான * ஞானப்பிரானாய்த்து இவரை * ஞானக்கலைகளை யோதுவித்தது. ஆகையாலே நாட்டார்க்கு ஓதினவிடமொழிந்து ஓதாதவிடம் தெரியாதிருக்கும். இவர்க்கு * மயர்வறமதிநல மருளுகையாலே அசேஷவேதங்களு மருளிச்செய்யும்படி விசதமாய்த்து. அத்தாலே "வேதாந்த விழுப்பொருளின்மேலிருந்த விளக்கை விட்டுசித்தன் விரித்தன" என்னும்படி பரதத்வ ஸ்தாபநம்பண்ணி அந்த வேததாத்பர்யமான திருப்பல்லாண்டை * அங்கானைமேல் மங்கலவீதி வருகையிலே மங்களாசாஸநமாக வருளிச்செய்தார். "வேதாந்தஶ்ரேஷ்டந்" "வெஷாநமெஷாநு" என்கிறதுக்குள்ளே இதுவும் அந்தர்ப்பூதம். "வேதைஶ்ச ஸர்வைரஹமேவ வேத்ய:" "வெலெஷுஸ்ஸலெவெ ரஹலெவவெஷ்யோ" என்னக்கடவதிறே.

(ஶ்லோகம் - ஸூஸாஙாஜ) அநந்தரம், வித்வான்களை வென்று கிழியறுத்து அந்ததநத்தை ஸ்வாமிஸந்நிதியிலே ஸமர்ப்பித்து, மீளவும் தம்துறையான * துளவத்தொண்டிலே மூண்டு நடத்திக்கொண்டு போர ; அக்காலத்திலே ஆண்டாள் இவர்க்குத் திருமகளாகத் திருத்துழாயடியிலே யவதரிக்க ; இவரும் * திருமகள்போல வளர்த்துப் போர ; அஞ்சுபிராயத்திலே திருவாய்ப்பாடியில் பஞ்சலக்ஷம் குடியில் பெண்களை அநுகரித்துத் திருப்பாவைபாடி, அதுக்குமேலே, அவர் *தொடுத்த துழாய்மலரை, "வியந்துழாய்க்கற்பென்று சூடும் கருங்குழல்மேல்" என்கிறபடியே சூடிக்கொடுத்தவராய், பின்பு ப்ராப்தயௌவனையாய், *மானிடவர்க்கென்று பேச்சுப்படில் வாழாததன்மையளாய், "தீமுகத்து நாகணைமேற் சேருந்திருவரங்கர்" என்றும், "பணவாளரவணைப் பற்பலகாலமும் பள்ளிகொள்மணவாளர்" என்றும் சொல்லப்படுகிற அழகிய மணவாளப் பெருமாளை ப்ரார்த்தித்துத் திருமணம் புணருகையாலே அவர் மணவாளப் பிள்ளையானார் ; * மறைநான்குமுன் னோதிய பட்டனுக்கிறே * பட்டர்பிரான்

கோதையைக்கொடுத்தது. ஆகையாலே,ஔபசாரிகமாகவன்றிக்கே, யதாவாக ரங்கநாதனுக்கு பட்டநாதர் மாமனாரானார்...அத்தாலே (ஸுரவந்த்யம் - ஸுராவந்த்யம்) என்கிறது. அதாவது - * வடிவுடைவானோர் தலைவனை தம்மை, அவர்கள் அடிவணங்கி யேத்துமாப்போலே, இவர்தம்மையும் அமரர் வந்திக்கும்படியான வரிசை கொடுத்தபடி. * தம்மையே யொக்க வருள்செய்வரிறே. பட்டநாதரான மாத்ரமன்றிக்கே,தேவர்களாலும் ஸ்துத்யராயிருக்குமவரென்கிறது. "விரும்புவ ரமரர்மொய்த்து"என்னக்கடவதிறே. அஸ்தானேபய சங்கிகளானவர்களையும் இவர் மங்களாசாஸநம் பண்ணுமவராகையாலே, அவர்களும் இவர்க்கு ஸ்துத்யபிவாதநங்களைப் பண்ணுவர்கள். "பரஸ்பரநீசபாவை:" "வாஹூரநீவஹாமிவெவ்" என்னக்கடவதிறே. இனி ரங்கநாதனோடே ஸம்பந்திக்கைக்கிடான பட்டநாதகுலத்தைச் சொல்லுகிறது (த்விஜகுலதிலகம் - த்விஜகுலதிலகம்) என்று) * வேயர்தங்கள் குலத்துதித்த விட்டுசித்தராகையாலே, "அந்தணனை யான்கண்ட தணிநீர்த்தென்னரங்கத்தே"என்னும்படிகண்டு கொடுத்தார். த்விஜகுலதிலகராகையாவது-ப்ராஹ்மணகுலத்துக்கெல்லாம் முக்யராய், சிரஸாவாஹ்யராய், ச்ரேஷ்டராயிருக்கை யென்றபடி. (ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தம் - ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தம்) அப்படி ச்ரேஷ்டராய், விஷ்ணுவை எப்போதும் சித்தத்திலே யுடையரானவரை யென்கிறது. "வில்லாண்டான்றன்னை வில்லிபுத்தூர் விட்டுசித்தன் விரும்பியசொல்" என்று- அடியிலே தமக்கு நிரூபகமாக ஆழ்வார்தாமே யருளிச்செய்தாரிறே. "விட்டுசித்தர்" என்கையாலே, "மின்னுநூல் விட்டுசித்தன்விரித்த" என்று-பெரியாழ்வார்திருமொழியடியிலும், "விட்டுசித்தன் மநத்தே கோயில்கொண்டகோவலனை" என்று - முடிவிலுமருளிச்செய்கையால், இந்தத்திருநாமத்தாலே அந்தப்ரபந்தப்ரவக்தாவென்னுமதுவும் ஸூசிதம். அதுக்கும்தனியன் இதுவேயிறே. "அநந்தன்பாலும் கருடன்பாலும் ஐதுநொய்தாகவைத்து என்மநந்தனுள்ளேவந்துவைகி வாழச்செய்தாயெம்பிரான்" என்னும்படி-இவர் திருவுள்ளத்திலே அத்யபிநிவிஷ்டனாயிருக்குமாய்த்து. (விஷ்ணுசித்தம்-விஷ்ணுசித்தம்) * விஷ்ணுநாவ்யபதேஷ்டவ்யராயிருக்கிறபடி. "நின் கோயில்வாழும் வைட்டணவன்" என்றாரிறே. அவனும் வைஷ்ணவ ஸம்பந்தத்தை (க)அபேக்ஷித்துக்கைப்பற்றினான் (ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தார்யபாதம் - ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தார்யபாதம்) அந்த விஷ்ணுசித்தனை "கிழியறுத்தான்பாதங்கள் யாமுடையபற்று" என்னும்படி ஸேவிக்கிறேனென்கிறது. நமஸ்காரமும் ஸேவையும் பர்யாயம். "ஓம் நமோ விஷ்ணவே" "ஓம் நமோ விஷ்ணவெ" என்னுமது விஷ்ணுசித்தவிஷயத்திலேயாய்த்து; விசேஷ

(க) அபேக்ஷித்து - விரும்பி.

ஜ்ஞர்க்கு பகவத்விஷயத்திலே அனைவயிருய், இங்கேயிறே யெல்லாம் பூர்ணமாவது. * நம்பி விட்டுசித்தரிறே. இத்தால் - ப்ரதமப்ரபந் தாநுஸந்தாநதசையில் தத்வக்தாவான ஆழ்வாரை "[illegible]" "[illegible]" என்று-ப்ரதமம் திருவடித்தொழு ம்படியைச் சொல்லிற்றுய்த்து. ... ... *

அ.—(மின்னார்தடமதிளித்யாதி) இதில், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்ப்பட் டர்பிரானை பெரியாழ்வாரவதாரணஸ்தலத்தை யநுஸந்திப்பார் திருவடிகளைத் தொழுகையாலுண்டான ப்ரீதியையும், அவர்செய லைச சொல்லுகையாலுண்டான விரோதி நிவர்த்யாதிகளிலே (க) த்ர்ப்தியையும் மநஸ்ஸோடேசொல்லி யுலாவுகிறதாயிருக்கிறது.

மூ.—மின்னார்தடமதிள்சூழ்வில்லிபுத்தூரென்றொருகால்
சொன்னார்கழற்கமலஞ்சூடினோம்—முன்னாள்
கிழியறுத்தானென்றுரைத்தோம்கீழ்மையினிற்சேரும்
வழியறுத்தோம்நெஞ்சமேவந்து.

வ்யா.—(மின்னார்தடமதிள்சூழ்) தேஜ:ப்ரசுரமான பெரியமதி ளாலேசூழப்பட்ட வில்லிபுத்தூர். இத்தால் - * செம்பொனேய்ந்த மதிளாயிருக்கை. ப்ரதிகூலர்க்குக் கிட்டவொண்ணாத படியாய், அநுகூலர்க்குக் கண்டுவாழும்படியாயிருக்கை. கல்மதிள்போலே அத்தலைக்கு அரணாய், மங்களாசாஸநபரரான பெரியாழ்வாரிரு க்குமூரில் மதிளிறே; ஏவம் விதமான மதிளாலே சூழப்பட்ட. (வில்லிபுத்தூரென்று ஒருகாற்சொன்னார் கழற்கமலஞ் சூடினோம்) ஒருக்காலாகிலும் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரை உச்சரித்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்க ளுடைய ஸ்ரீபாதகமலங்களை * பைங்கமலத்தண் டெரியலாகத் தலையிலேசூடினோம். "கோவிந்தன்றன்னடியார்களாகி யெண்டி சைக்கும் விளக்காகி நிற்பாரிணையடியென் தலைமேலவே" என்றி றே ஆழ்வாருமருளிச்செய்தது. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்தான், வடபெரு ங்கோயிலுடையானுக்கும் ஆழ்வார்க்கும் ஆண்டாளுக்கும் நிரூப கமான தேசமாய்த்து. "வில்லிபுத்தூருறைவான்" "வில்லிபுத் தூர்ப் பட்டர்பிரான்" "அன்னவயல் புதுவையாண்டாள்" "கோ தைபிறந்தவூர் - வில்லிபுத்தூர்" என்னக்கடவதிறே. ப்ரணவம் போலே மூவரும்கூடலாயிருக்கை; இப்படி உத்தேச்யமானவூரை ஒருக்கால் அநுஸந்திப்பார் எப்போது முத்தேச்ய ராகையாலே, அவர்கள் ஸ்ரீபாதங்கள் சிரோபூஷணமாக தார்யமென்கிறது; "அர சமர்ந்தானடி சூடுமரசு" என்னுமாப்போலே. பின்னை விரோதிகள் செய்ததென்னென்னில் (முன்னாள் கிழியறுத்தானென்றுரைத்தோம் கீழ்மையினில்சேரும் வழியறுத்தோம்) முன்னாள் கிழியறுக்கையா

வது-முற்காலத்திலே பாண்டியன் வித்யாசுல்கமாகக்கட்டின த்ரவ்யக்கிழியை, அங்கேசென்று, வேதாந்தார்த்தமுகேந "விஷ்ணுவே பரதத்த்வம்" என்று விஷ்ணுசித்தரானதாம் வித்வஜ்ஜநங்களைவென்று த்ரவ்யக்கிழியையறுத்த ஆழ்வாருடைய இந்த (க) அத்யத்புதகர்மத்தை அநுஸந்தித்தோம்; அத்தாலே (கீழ்மையினில்சேரும்வழியறுத்தோம்) "ஜந்ம கர்ம ச மே திவ்யமேவம் யோ வேத்தி தத்த்வத꞉। த்யக்த்வா தேஹம் புநர்ஜந்ம நைதி மாமேதி ஸோऽர்ஜுந" "ஜந்மகர்மவிசேஷேத்வந்யம் வஸம் யோ வேத்தி தத்த்வத꞉। தஸ்ய தேஹம் பரித்யஜ்ய நைதி ஜந்மேதி ஸோऽர்ஜுந" என்று - க்ருஷ்ணவிஷயத்தில் ஜந்மகர்மங்கள் ஜந்மஸம்ஸாரபந்தத்தை யறுக்குமாப்போலேயாய்த்து விஷ்ணுசித்தர் * ஜந்மகர்மங்களும். இங்கும, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்ஜந்மமும், கிழியறுக்கைகர்மமுமாயிருக்கும். கீழ்மையினில் சேரும் வழியறுக்கையாவது-நிஷித்தாநுஷ்டாநத்தாலே ப்ராபிக்கும் ப்ரதிபந்தகமானமார்க்கத்தைச் (உ) சேதித்தோம். [புறநெறிகளைகட்டு] அவைதிகமார்க்கத்தையடைகை பாபபலமிறே. "மெய்ம்மைப்பெருவார்த்தை விட்டுசித்தர்கேட்டிருப்பர்" என்று-இவர்தாம் ஸந்மார்க்கவர்த்திகளிறே. அன்றிக்கே, "கீழ்மையினில்சேரும்வழி" என்று-அதஃபதநத்திலே ப்ராப்தமான மார்க்கமென்று அர்ச்சிராதி மார்க்கத்துக்குக் கீழாய் புநராவ்ருத்தி லக்ஷண ஹேதுவான (௩) தூமாதிமார்க்கத்ரயத்தையும் நிரோதித்தோம்.(நெஞ்சமேவந்து) * நெறி நின்றநெஞ்சாய், நீ அநுகூலிக்கையாலே இந்தலாபத்தை லபித்தோம். (வந்து) இவ்வளவும் வந்து; - ஆழ்வாரளவும்வந்து. வில்லிபுத்தூரொன்றொருகால் சொன்னார்கழற்கமலஞ் சூடினோம்; கீழ்மையினிற்சேரும் வழியறுத்தோம்; இதுவன்றோ நீ யநுகூலித்தத்தால் பெற்றபேறு; நீயென்வழி வருகையாலே இவையெல்லாம் பெற்றோம். இஷ்டப்ராப்தியோபாதி அநிஷ்டநிவாரணமும் பலமிறே. (நெஞ்சமேவந்து) "நெஞ்சமே நல்லைநல்லை யுன்னைப் பெற்றாலென்செய்யோ மினியென்னகுறைவினம்" என்றாப்போலே பெற்றபேற்றைப்பேசி நெஞ்சோடே ஹர்ஷிக்கும்படியைச்சொல்லுகிறது. "வில்லிபுத்தூரொன்று ஒருகாற்சொன்னார்" என்றது-"வண்டினமிசைக்கும் வில்லிபுத்தூர்" என்றும், "மென்னடை யன்னம் பரந்து விளையாடும் வில்லிபுத்தூர்" என்றும் பகவத்விஷயத்திலே தமப்பனாரும் மகளாரும் ஒருக்காற்சொன்னாப்போலே, பாகவதவிஷயமாக ஒருக்கால் சொன்னரென்றபடி. ஸம்பந்தாநுஸந்தாநம் ஸக்ருத்தென்றபடி.... ... ... *

(க) அத்யத்புதம் - மிக்க ஆச்சர்யம் (உ) சேதித்தோம் - அறுத்தோம். (௩) தூமம்-புகை.

அ.—(பாண்டியன் கொண்டாட) இதில், ப்ரபந்தவக்தாவான பெரியாழ்வார் திருவடிகளில் உபாய ஸ்வீகாரத்தைச் சொல்லுகிறது.

மூ.—பாண்டியன்கொண்டாடப்பட்டர்பிரான்வந்தானென்
றீண்டியசங்கமெடுத்தூத—வேண்டிய
வேதங்களோதிவிரைந்துகிழியறுத்தான்
பாதங்கள்யாமுடையபற்று.

வ்யா.—(பாண்டியன்கொண்டாட) "தென்னன் கொண்டாடும்" என்னுமாப்போலே, நமக்கு பரதத்த்வநிர்ணயம் பண்ணித்தரும்படி பட்டர்பிரான் வந்தானென்று பாண்டியனான ஸ்ரீவல்லபதேவன் சொல்லிக்கொண்டாட. அத்தசையிலே (ஈண்டியசங்கமெடுத்தூத) திரண்டிருக்கிற வித்வத்ஸங்கமானது, ஓரோப்ரதேசங்களிலே ஓதிக்கிடக்கிற ப்ரசம்ஸாபரவாக்யங்களையெடுத்து ப்ரஹ்மருத்ராதிகளைப் போரப்பொலியச்சொல்லி உபந்யஸிக்கவென்னுதல்; (ஈண்டியசங்கமெடுத்தூத) என்று - ஜயசங்கங்கள் பலவற்றையும் வாயிலேமடுத்தூதவென்னுதல். "பூங்கொள்திருமுகத்து மடுத்தூதியசங்கொலி" என்னக்கடவதிறே. "எடுத்தூத" என்றபோது-சங்கத்தையெடுத்து வாயிலே ஊதவென்றபடி. (அடுத்தூத) என்றபோது-கிட்டிஊதவென்றபடி. அதிக்ஷேபித்தவித்வான்கள்வாயடைக்கும்படி (வேண்டிய வேதங்களோதி) "సర్వే వేదా యత్పదమామనన్తి" "𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌰𑍈𑌕𑌂 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿" "వేదైశ్చ సర్వైరహమేవ వేద్యః" "[illegible]" என்கிறபடியே வேதங்களெல்லாவற்றாலும் ஆராதந ப்ரகாரத்தையும் ஆராத்யவஸ்துவையும் சொல்லுகிறதென்றறுதியிட்டு, பகவத்பரத்வத்தைஸாதித்து, இனித்தாழ்கைக்கு ஹேதுவென்? என்று திருவடிகளிலே தாழ்ந்தகிழியை, த்வரித்து அறுத்தவருடைய-த்ரவ்யக்ரந்தியையறுத்தவருடைய. (பாதங்கள்) கிழியறுத்த பட்டர்பிரான்பாதங்கள். (யாமுடையபற்று) "பட்டர்பிரானடியேன்" என்னும்படி அவர்க்கு சேஷபூதராயிருக்கிற நம்முடைய ரக்ஷை. "திகையான்சரணம் தமர்கட்கோர்பற்று" என்கிற பொதுவானவனுடைய திருவடிகளன்று, * அவனைப்பல்லாண்டென்று காப்பிடும் பான்மையன்தாள். (யாமுடையபற்று) நம்முடைய, அரண்-புகல், உபாயம், சரண்யமென்றபடி. (யாமுடையபற்று) பற்றற்றநம்முடையபற்று. "பற்றிலார்பற்றநின்றான்" என்னக்கடவதிறே. ... ... *

பிள்ளைலோகஞ்சீயர் திருவடிகளேசரணம்.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

பெரியவாச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்த

திருப்பல்லாண்டு வ்யாக்யாநாவதாரிகை.

"பதிம் விச்வஸ்யாத்மேச்வரம்" "பதிம் விச்வஸ்யாத்மேச்வரம்" என்றும் "தமீச்வராணாம் பரமம் மஹேச்வரம்" "தமீச்வராணாம் பரமம் மஹேச்வரம்" என்றும்-ஸர்வஸ்வாமியாகவும் ஸர்வநியந்தாவாகவும் ஸர்வேச்வரன் ஸ்வரூபத்தை நிர்ணயித்து, சேதநஸ்வரூபத்தை "யஸ்யாஸ்மி" "யஸ்யாஸ்மி" என்றும், "பரவானஸ்மி" "பரவானஸ்மி" என்றும், "தாஸோஹம் வாஸுதேவஸ்ய" "தாஸோஹம் வாஸுதேவஸ்ய" என்றும், "தாஸபூதாஸ் ஸ்வதஸ் ஸர்வே" "தாஸபூதாஸ் ஸ்வதஸ்ஸர்வே" என்றும் நிரூபித்து, இந்தஸ்வரூபாநுரூபமான ஜ்ஞாநமும் ஜ்ஞாநாநுரூபமான வ்ருத்தியும் ப்ராப்தமாயிருக்க, (க) அயஃபிண்டத்துக்கு அக்நி ஸம்ஸர்க்கத்தால்வந்த தாதாத்ம்யம்போலே சேதநர் (உ) அசித்ப்ரத்யாஸத்தியாலே "தேவோஹம், மநுஷ்யோஹம்" என்று அஹங்கரித்து, புத்ரமித்ராதிகள் பக்கலிலே (ங) மமதாபுத்தியைப்பண்ணி, இப்படி ப்ரவாஹரூபேண நித்யமான அஹங்கார மமகாரங்களாலே ஸர்வேச்வரகதமான (ச) ஸ்வாமித்வ நியந்த்ருத்வங்களைத் தங்கள் பக்கலிலே (ரு) அத்யவஸித்து, ஸ்வதஃப்ராப்தமான (சு) பாரதந்த்ர்யத்தில்விமுகராய், (எ) அதஏவ சப்தாதி விஷயத்திலேப்ரவணராய், அத்தால்வந்த (அ) ராகத்வேஷாதிகளாலே அபிபூதராய்ப்படுகிற துஃகபரம்பரைகளை அநுஸந்தித்து, நிருபாதிகசேஷியான ஸர்வேச்வரன் "ஶாஸநாச்சாஸ்த்ரம்" "ஶாஸநாச்சாஸ்த்ரம்" என்கிறபடியே தத்வஹிதங்களையறிந்து நல்வழிபோகைக்குடலாக சாஸ்த்ரத்தை ப்ரகாசிப்பித்தருளினான். "ஹ்ருதந்தமஸ் ஸதஸதீச விவேகமீசோ மானம் ப்ரதீபமிவ காருணிகோ ததாதி" "ஹ்ருதந்தமஸ் ஸதஸதீச விவேகமீசோ மானம் ப்ரதீபமிவ காருணிகோ ததாதி" என்னக்கடவதிறே.

(க) அயஃபிண்டம்-பழுக்கக்காய்ச்சின இரும்பு. (உ) அசித்ப்ரத்யாஸத்தி. அசித்து என்கிறநினைவு. (ங) மமதாபுத்தி - மமகாரம். (ச) ஸ்வாமித்வ நியந்த்ருத்வம் - யஜமாநனுயிருக்கையும் கட்டளையிடுகையும். (ரு) அத்யவஸித்து-நிச்சயித்து. (சு) பாரதந்த்ர்யம் - பிறர்வசப்பட்டொழுகுகை. (எ) அதஏவ - ஆகையாலே. (அ) ராகத்வேஷம் - நட்பும்பகையும்.

இந்த ஶாஸ்த்ர (௧) ப்ரதாநமும் வாஸநாதிரஹிதமாகையாலே அகிஞ்சித்கரமாக, (௨) ஓலைப்புறத்திற்செல்லாத தேசத்திலே (௩) எடுத்துவிடும் ராஜாக்களைப்போலே ராமக்ர்ஷ்ணதிருவேண வந்தவதரித்து, "𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌚𑌨𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌭𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌾𑌸𑌨𑌾𑌤𑍍" "பிதுர்வசநநிர்தேஶாத் பரத்வாஜஸ்ய ஶாஸநாத்" என்று-(௪) பித்ர்வசநபரிபாலநாதிகளை (௫) ஆசரித்தருளியும், இளையபெருமாளை யிடுவித்து, "வகுத்தவிஷயத்தில் சேஷவ்ர்த்தியே இவ்வாத்மாவுக்கு ஸ்வரூபம்" என்னுமிடத்தை ப்ரகாசிப்பித்தருளியும், "𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌹𑌂 𑌚 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯" "ராஜ்யஞ்சாஹஞ்ச ராமஸ்ய" என்றுகொண்டு இந்த வ்ர்த்திக்கடியான பாரதந்த்ர்யத்தை ஸ்ரீபரதாழ்வானையிட்டு ப்ரகாசிப்பித்தருளியும், (௬) இப்பாரதந்த்ர்யகாஷ்டையை, "𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌾 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌲𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌭𑌰𑌤𑍇𑌨 𑌤𑌦𑌾𑌨𑌘𑌃" "ஶத்ருக்நோ நித்யஶத்ருக்நோ நீத:" என்றுகொண்டு ஸ்ரீசத்ருக்நாழ்வானையிட்டு ப்ரகாசிப்பித்தருளியும், க்ர்ஷ்ணனாய்வந்தவதரித்தருளி ஹித்யஸாரத்யங்களை ஆசரித்தருளியும், "𑌯𑌦𑍍𑌯𑌦𑌾𑌚𑌰𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌃" "யத்யதாசரதி ஶ்ரேஷ்ட:" என்று - ஶ்ரேஷ்டஸமாசாரம் கர்த்தவ்யம் என்று உபதேசித்தருளியும், இப்படி (௭) பஹுப்ரகாரத்தாலே ஆத்மாக்களுடைய பாரதந்த்ர்யத்தை ப்ரகாசிப்பித்தருளின விடத்திலும், பெரியவன் தாழநின்று ஆசரித்த இம்மஹாகுணத்திலே "𑌅𑌵𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌮𑍂𑌢𑌾𑌃" "அவஜாநந்தி மாம் மூடா:" என்கிறபடியே (௮) அநீச்வரத்வமாகிற தோஷத்தை ஆவிஷ்கரித்துக் காற்கடைக்கொள்ளுகையாலே அவையும் கார்யகரமாய்த்தில்லை. இனி, நாம் (௯) "பார்வைவைத்து ம்ர்கம்பிடிப்பாரைப்போலே ஸஜாதீயமுகத்தாலே சேதநரைவசீகரிக்கவேணும்" என்று பார்த்தருளிப் பெரியாழ்வாரை யவதரிப்பித்தருளினன்.

இவ்வாழ்வார், (௧௦) ஸஹஜதாஸ்யத்தை யுடையராகையாலே பகவத்விஷயத்திலே கிஞ்சித்கரித்து காலக்ஷேபம்பண்ணவேணும் என்றுபார்த்தருளி, அதுசெய்யுமிடத்தில் "அவனுகந்தவடிமையே கர்த்தவயம்" என்று அநுஸந்தித்து அவதாரங்களை ஆராய்ந்தவிடத்தில், கம்ஸனுக்குப்பணிசெய்துபோந்த மாலாகாரர் க்ர்ஹத்திலே

---

(௧) ப்ரதாநம் - முதன்மை. (௨) ஓலைப்புரத்திற்செலலாத - தன் ஆஜ்ஞை செல்லாத. (௩) எடுத்துவிடுதல் - படையெடுத்துச் செல்லுகை. (௪) பித்ர்வசன பரிபாலநம் - தந்தைசொல்லின்படிநடக்கை. (௫) ஆசரித்தல் - அநுஷ்டித்தல். (௬) இப்பாரதந்த்ர்யகாஷ்டை - பிறர்வசப்பட் டொழுகுதலின் இந்தக் கடைசிஎல்லையை. (௭) பகுப்ரகாரத்தாலே - பலபடியாலே (௮) அநீச்வரத்வம் - ஈச்வரனாகாமை. (௯) பார்வை - பெரியம்ர்கம் பிடிக்கைக்காகவைத்த சிறியம்ர்கம். (௧௦) ஸஹஜதாஸ்யம் - ஸ்வபாவமான அடிமைத்தொழில்.

பெழுந்தருளிப் பூவையிரந்து, அவன்றான் "ப்ரஸாதபரமௌ நாதௌ மம கே³ஹமுபாக³தௌ । த⁴ந்யோऽஹமர்ச்சயிஷ்யாமீத்யாஹ மால்யோபஜீவந:" "[illegible] மால்யோபஜீவந:" என்று உகந்து சூட்டச்சூடினபடியை அநுஸந்திக்கையாலே "இவ்விஷயத்துக்குப் பூவிடுகையொழிய வேறுகர்த்தவ்யமில்லை நமக்கு" என்று திருநந்தவநஞ்செய்கையிலே உத்யோகித்தாரொருவரிறே.—இன்னமும், மற்றையாழ்வார்களிற் காட்டில் இவர்க்கு நெடுவாசியுண்டு;—அவர்கள், தந்தாமுடைய ஸம்ருத்திகளை எம்பெருமானாலேபெற நினைத்திருப்பர்கள்; இவர், தம்மை அழியமாறிவரும் பகவத்ஸம்ருத்தியையே தமக்கு புருஷார்த்தமாக நினைத்திருப்பர். அவர்கள், ஈச்வரனைக் (க) கடகாகப்பற்றித் தந்தாமுடைய பயநிவர்த்தியைப் பண்ணுநிற்பர்கள்; இவர், தாம் கடகாகநின்று "அவனுக்கு என்வருகிறதோ!" என்று பயப்பட்டு அந்த (உ) பயநிவர்த்தியிலே யத்நம் பண்ணுநிற்பர்.

இப்படி மற்றையாழ்வார்களிற் காட்டில் இவர்க்குண்டான நெடுவாசிபோலே, மற்றை ப்ரபந்தங்களிற்காட்டில் திருப்பல்லாண்டுக்கு நெடுவாசியுண்டு;—வேதமென்ன, (ங) ததுபப்ரம்ஹணமான (ச) இதிஹாஸ (ரு) புராணங்களென்ன, இவைபோலே (சு) அதிக்ர்தாதிகாரமாயிராது; ஸர்வாதிகாரமான திருவாய்மொழியிலுண்டான அருமையும் இதுக்கில்லை. "அரியயனரனென்னுமிவரை ஒன்றநும்மனத்துவைத்து" என்றும், "முனியே நான்முகனே முக்கண்ணப்பா" என்றும் - (எ) உபக்ரமந்துடங்கி (அ) உபஸம்ஹாரத்தளவுஞ்செல்ல த்ரிமூர்த்திஸாம்யத்தை யருளிச்செய்கையாலே, "[illegible]" "[illegible]" என்று-ரகுகுலஸஜாதீயனும் யதுகுலஸஜாதீயனும் அவதரித்தாப்போலே, ப்ரஹ்மருத்ரர்கள்நடுவே வந்தவதரிக்கையாலேவந்த ஸாம்யமென்று நிர்வஹிக்கவேண்டும் அருமையாதல், "நீராய் நிலனாய்"என்றுதுடங்கி, "சிவனாயயனாய்" என்று-சேதநாசேதநவாசிசப்தங்களோடே ஸமாநாதிகரிக்கையாலே, ஸாமாநாதிகரண்யத்துக்கு நிபந்தநம் ஈச்வரனோடு சேதநாசேதநங்களுக்குண்டான (கூ) ப்ர்தக்ஸ்தித்யுபலப்தியில்லாத ஸம்பந்தமென்றே நிர்வஹிக்கவேண்

(க) கடகு - ரக்ஷகம். (உ) பயநிவர்த்தி - பயம் நீங்குகை. (ங) ததுபப்ர்ம்ஹணம் - அதின் வ்யாக்யாநம். (ச) இதிஹாஸம் - இராமாயணமும், மஹாபாரதமும். (ரு) புராணம் - ஸ்ரீபாகவதம் முதலிய புராணங்கள். (சு) அதிக்ர்தாதிகாரம் - வேதமோதுகைக்கு அவர்களுக்கே அதிகாரமுள்ளது. (எ) உபக்ரமம் - ஆரம்பம். (அ) உபஸம்ஹாரம் - முடிவு. (கூ) ப்ர்தக்ஸ்தித்யுபலப்தி - ஸர்வேச்வரனைவிட வேறாக இருப்பும், வேறாகத் தோன்றுகையும்.

டு மருமையாதல்லில்லே இப்ப்ரபந்தத்துக்கு.—இன்னமும்,மஹாபார தம்போலே பெரும்பரப்பாய், "இன்னதுசொல்லிற்று" என்று நிர்ணயிக்க வொண்ணுதாயிருக்கும் குறையுமின்றிக்கே, ப்ரணவம் போலே சப்தம் அத்யல்பமாய், ஸகலவேதார்த்தமும் அதுக்குள்ளே காணவேண்டி, அதுதெரியாதே தேடவேண்டிவரும் அந்தக்குறையு மின்றிக்கே, பன்னிரண்டுபாட்டாய், ஐச்வர்ய கைவல்யங்களைநீக்கி உத்தம புருஷார்த்தமான பகவத்கைங்கர்யத்தை (க) ஸங்க்ரஹ மாக (உ) ப்ரதிபாதிக்கையாலே இதுக்கு நெடுவாசியுண்டு.—இன்ன மும், இப்ப்ரபந்தம், தன்னை (ந) அதிகரித்தவன்கையிலே பரத்வத் தைக்கைப்படுத்தவல்ல சக்தியையுடைத்தாகையாலே வந்த ஏற்ற முமுண்டு;—"பரமாத்துமனைச் சூழ்ந்திருந்தேத்துவர் பல்லாண்டு" என்றிறே இதுக்கு பலம்.

இப்ப்ரபந்தமவதரித்தபடி யென்னென்னில்; ஸ்ரீவல்லபதேவ னென்கிற ராஜா, தார்மிகனுகையாலே, புரோஹிதரான செல்வநம் பியை, "புருஷார்த்த நிர்ணயபூர்வகமாக அத்ருஷ்டஸித்திக்கு விர கென்" ? என்ன; '''धर्मज्ञसमयः प्रमाणम्' 'यजुर्वेदश्च' என்கிறபடியே - வித்வான்களைத்திரட்டி வேதார்த்த நிர்ணயத்தைப் பண்ணி அவ்வழியாலே புருஷார்த்தம் பெறவேணும்" என்றுசொ ல்ல;அவனும் அப்படியே (ச) பஹுத்ரவ்யத்தை வித்யாசுல்கமாகக் கட்டி வித்வாங்களை ஆஹ்வாநம்பண்ணிச் செல்லுகிறவளவிலே, வடபெருங்கோயிலுடையான், ஆழ்வாரையிடுவித்து லோகத்திலே வேததாத்பர்யத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கைக்காக, "நீர்போய் கிழியையறு த்துக்கொண்டுவாரும்" என்று அருளிச்செய்ய; "அது வித்யாசுல்க மாக நிர்மித்ததொன்றன்றோ, கையில் கொட்டுத்தழும்பைக்கா ட்டிக்கிழியையறுக்கலாமோ" என்ன; "அது உமக்குபரமோ?, நாம ன்றோ வேதார்த்த ப்ரதிபாதநத்துக்குக்கடவோம்" என்று ஆழ்வா ரை (ரு) நிர்ப்பந்தித்தருள; ஆழ்வாரும், பாண்ட்ய வித்வத்கோஷ்டி யிலே யெழுந்தருளினவளவிலே, செல்வநம்பியும் ராஜாவும் (சு) அப்யுத்தாநப்ரணாமபூர்வகமாக பஹுமாநம்பண்ண; அத்தைக்கண் ட வித்வான்கள், ராஜாவை (எ) அதிக்ஷேபிக்க; அவ்வளவிலே, செல்வநம்பி ஆழ்வாரைத்தெண்டனிட்டு, "வேதாந்ததாத்பர்யமான புருஷார்த்தத்தை யருளிச்செய்யலாகாதோ" என்ன ; ஆழ்வாரும்,

---

(க) ஸங்க்ரஹமாக - எளிதாக அளியத்தக்கதாக. (உ) ப்ரதிபாதித்தல் - சொல்லுதல். (ந) அதிகரித்தவன் - கற்றவன். (ச) பஹுத்ரவ்யம் - மிக்க செல்வம். (ரு) நிர்ப்பந்தித்தல் - கட்டாயஞ்செய்தல். (சு) அப்யுத்தாநப்ர ணாமம் - எழுந்திருந்து தெண்டனிடல். (எ) அதிக்ஷேபித்தல் - மதியாமல் பேசுதல்.

"𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿" "தத்ஸ்வ:யஜுர்வீரேண யதாவ த்ஸம்வ்யவஸ்யதி" என்று-ஸ்ரீவால்மீகிபகவான் ஸர்வார்த்தங்களையும் ஸாக்ஷாத்கரித்தாப்போலேயும், ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யஸ்பர்சத்தாலே த்ருவன் ஸர்வஜ்ஞனாப்போலேயும், பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே ஸகல வேதார்த்தங்களையும்(க) ஸாக்ஷாத்கரித்து, வேதாந்ததாத்பர்யமான அர்த்தத்தைப்ரதிபாதித்தருள; அதிக்ஷேபித்த வித்வான்களோடு அநுவர்த்தித்த ராஜாவோடு வாசியற (உ) ஸர்வரும் (ங) விஸ்மிதராய்; அநந்தரம், இவரை ஆனையிலேயேற்றி, ராஜாஸபரிகரனாய், ஸேவித்துக்கொண்டு, நகரி வலம்வருகிற மஹோத்ஸவத்தைக்காண்கைக்காக, புத்ரர்களை ப்ரஹ்மரதம்பண்ணும் ஸமயத்திலே மாதாபிதாக்கள்காண ஆதரித்துவருமாப்போலே, பிராட்டியோடேகூட ஸபரிகரனாய்க்கொண்டு ஈச்வரன் ஸந்நிஹிதனாக; தத்பரிகரபூதரான ப்ரஹ்மாதிதேவதைகளும் ஆகாசத்திலே நெருங்கிநிற்கிறவித்தைஸாக்ஷாத்கரித்த ஆழ்வார், ஸ்வஸம்ருத்தியைக்கண்டு இறுமாவாதே, பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே நிரவதிகபக்தியைப்பெற்று, அவனுடைய (ச) ஸர்வஜ்ஞத்வ (ரு) ஸர்வசக்தித்வ (சு) ஸர்வரக்ஷகத்வாதிகளை (எ) அநுஸந்திப்பதற்குமுன்னே, முகப்பிலுண்டான (அ) ஸௌந்தர்ய (கூ) ஸௌகுமார்யங்களைக்கண்டு, "காலாதீதமான தேசத்திலேயிருக்கிறவஸ்து, காலம் ஸாம்ராஜ்யம்பண்ணுகிற தேசத்திலே (கo) சக்ஷுர்விஷயமாவதே!, இவ்வஸ்துவுக்கு என்ன தீங்குவருகிறதோ!" என்னும் (கக) அதிசங்கையாலே, ஆனைமேலே கிடந்தமணிகளைத் தாளமாகக்கொண்டு, "இந்த ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்யங்களுக்குத் தீங்குவாராதே நித்யமாய்ச்செல்லவேணும்" என்று திருப்பல்லாண்டு பாடுகிறார்.

அவாப்த ஸமஸ்தகாமனாகையாலே ஒன்றுலொருகுறையின்றிக்கே (கஉ)ஸர்வநியந்தாவுமான ஈச்வரனைக்கண்டால் தம்முடைய மங்களங்களை அவன்பக்கலிலே ப்ரார்த்திக்க (கங) ப்ராப்தமாயிருக்க, தாம் அவனுக்கு மங்களங்களை (கச) ஆசாஸிக்கை (கரு) அஸங்கத

(க) ஸாக்ஷாத்கரித்தல் - காணுதல். (உ) ஸர்வரும் - எல்லாரும். (ங) விஸ்மிதராய் - ஆச்சர்யப்பட்டவர்களாய். (ச) ஸர்வஜ்ஞத்வம் - எல்லாவற்றையுமறிந்திருக்குந் தன்மை. (ரு) ஸர்வசக்தித்வம் - எல்லாம்செய்ய வல்லவல்லமை. (சு) ஸர்வரக்ஷகத்வம் - யாவரையும் காப்பாற்றுந்தன்மை. (எ) அநுஸந்தித்தல் - சொல்லுதல். (அ) ஸௌந்தர்யம் - அழகு. (கூ) ஸௌகுமார்யம் - மென்மைத்தன்மை. (கo) சக்ஷுர்விஷயமாகை - கண்ணுல்காண்கை. (கக) அதிசங்கை - ஐயப்படுகை. (கஉ) ஸர்வநியந்தா - யாவரையும் கட்டளையிடுமவன். (கங) ப்ராப்தம் - சேர்ந்திருக்கை. (கச) ஆசாஸிக்கை - வாழ்த்துகை. (கரு) அஸங்கதம் - தகாதது.

மன்றோவென்னில்; முகப்பிலே சக்ஷுர்விஷயமான ஸௌந்தர்யாதிகளிலே (௧) பகவத்ப்ரஸாதலப்தமான பக்திபரவசராய்க்கொண்டு அழுந்தி, அவனுடைய ஸர்வரக்ஷகத்வ ஸர்வசக்தித்வத்தையும் ஸ்வஸம்ருத்தியையும் மறக்கையாலே பகவத்ஸம்ருத்தியே தமக்கு ஸம்ருத்தியாகக்கொண்டு மங்களாசாஸநம்பண்ணுகை ஸங்கதம். பகவத்ப்ரேமந்தான், தத்ப்ராப்திக்கு ஹேதுவாதல், (௨) தததநுபவத்துக்கு பரிகரமாதலாகையொழிய, அறிவுகேட்டைப் பண்ணுமென்னுமிடத்தில் ப்ரமாணமென்னென்னில்;—

அது சிஷ்டாசாரஸித்தம்;—"ஸ்த்ரியோ வ்ருத்தாஸ் தருண்யஶ்ச ஸாயம் ப்ராத: ஸமாஹிதா: । ஸர்வாந் தேவாந் நமஸ்யந்தி ராமஸ்யார்த்தே யஶஸ்விந:" "ஸ்த்ரியோ வ்ருத்தாஸ்தருண்யஶ்ச ஸாயம்ப்ராதஸ்ஸமாஹிதா: । ஸர்வாந்தேவாந்நமஸ்யந்தி ராமஸ்யார்த்தே யஶஸ்விந:" என்று - திவாராத்ரவிபாகமற, தேவதைகளை ரக்ஷித்துப் புகழ்படைத்துப்போந்த சக்ரவர்த்திக் திருமகனுடைய ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களுக்கு ரக்ஷகமாக, (௩) அயோத்யாவாஸிஜநங்கள், பெருமாளால் தங்களுக்குவரும் ஸம்ருத்தியை மறந்து, தேவதைகளின்காலிலே விழுந்தார்களிறே:—பிராட்டியைத் திருமணம் புணர்ந்து மீண்டெழுந்தருளாநிற்க, ஸ்ரீபரசுராமாழ்வான்வந்து தோன்றினவளவிலே, (௪) தாடகாதாடகேயருடைய (௫) நிரஸநங்களைக் கேட்டிருக்கச்செய்தேயும் அஞ்சி, "க்ஷத்ரரோஷாத் ப்ரஶாந்தஸ்த்வம் ப்ராஹ்மணஶ்ச மஹாயஶா: । பாலாநாம் மம புத்ராணாம் அபயம் தாதுமர்ஹஸி" "க்ஷத்ரரோஷாத் ப்ரஶாந்தஸ்த்வம் ப்ராஹ்மணஸ்து மஹாயஶா: । பாலாநாம்மம புத்ராணாமபயந்தாதுமர்ஹஸி" என்று சரணம்புக்கு, "அவன் தோற்றுமீண்டு போனான்" என்று கேட்டபின்பு, "புநர்ஜாதம் ததா மேநே ஸுதாநாத்மாநமேவ ச" "புநர்ஜாதந்ததா மேநே ஸுதாநாத்மாநமேவ ச" என்கிறபடியே - தானும் பிள்ளைகளும் மறுபிறவிபிறந்ததாக நினைத்திருந்தானிறே சக்ரவர்த்தியும்:—ஸ்ரீகௌஸல்யாரும், "யந்மங்கலம் ஸுபர்ணஸ்ய விநதாऽகல்பயத் புரா । அம்ருதம் ப்ரார்த்தயாநஸ்ய தத்தே பவது மங்கலம்" "யந்மங்களம் ஸுபர்ணஸ்ய விநதாகல்பயத்புரா । அம்ருதம்ப்ரார்த்தயாநஸ்ய தத்தே பவது மங்களம்" என்று - விச்வாமித்ராத்வரத்ராணாதிகளால்வந்த ஆண்பிள்ளைத்தனத்தை (௬) விஸ்மரித்து மங்களாசாஸநம் பண்ணினாளிறே:—

---

(௧) பகவத்ப்ரஸாதலப்தமான - ஸர்வேச்வரனருளால்பெற்ற. (௨) தததநுபவத்துக்கு - அந்த அநுபவத்துக்கு. (௩) அயோத்யா - பிறரால் வெல்லக்கூடாதது. (௪) தாடகாதாடகேயர் - தாடகையும், அவள் புத்ரர்களாகிய சுபாஹுமாரீசர்களும். (௫) நிரஸநம் - ஜயித்தல். (௬) விஸ்மரித்தல் - மறத்தல்.

ஸ்ரீதண்டகாரண்யவாஸி ஜநங்களும், "ఏతం సోమమివోద్యన్తం దృష్ట్వా వైఖ ర్మచారిణః । మఙ్గళాని ప్రయుఞ్జానాః ప్రత్యగృహ్ణన్ దృఢవ్రతాః" "தேதம்ஸொமமி வொத்ருஜும் த்ருஷ்டாவெயஸ்வாஸிணம்। ஜஹா நிவு யஜ்ஞா நாஃ ப்ரத்ய க்ருஹ்நந்த்ருவ்ரதாஃ" என்று - தங்களாபந்நிவர்த்திக்கும் அபிமதஸி த்திக்கும் இவரை ரக்ஷகரென்றே ஸாதநாநுஷ்டாநம பண்ணுகிறவர் கள், இவர் ஸந்நிஹிதரானவாறே அவற்றைமறந்து, இவர்வடிவழகி லேதுவக்குண்டு,மங்களாசாஸநம் பண்ணினார்களிறே:—கர்மஸ்பர்ச மின்றிக்கே (க) தலைநீர்ப்பாட்டிலே இவரேற்றமெல்லா மறியும்பிரா ட்டி, இவரழகிலேதோற்று, "పతిసమ్మానితా సీతా భర్తారమసితేక్షణా । అదా వరమనువ్రాజ మఙ్గళాన్యభిదధ్యుషీ" "பதிஸம்மாநிதாஸீதா ஹர்த்தாரஜஸிதே க்ஷணா। அதாவரமநுவ்ராஜ மங்களாந்யபிதத்யுஷீ" என்றுதுடங்கி, "పూర్వాం దిశం వజ்రధరః" "பூர்வாம்திசம்வஜ்ரதரஃ" என்று - திக்பாலகர் களை இவர்க்கு ரக்ஷகராக அபேக்ஷித்தாளிறே:— இன்னமும், "జాతో సి దేవదేవేశ శఙ్ఖచక్రగదాధర । దివ్యంరూపమిదం దేవ ప్రసాదేనోపసంహర" "ஜாதோ ஸிதேவதேவேச சங்கசக்ரகதாதர। திவ்யம்ரூபமிதம்தேவ ப்ரஸாதேநோ பஸம்ஹர" என்று-"* அயர்வறுமமரர்களதிபதி அவ்வடிவோ டே வந்தவதரித்தான்" என்று இவனுடைய பெருமையை அறிந் திருக்கிற தசையிலேயும், கம்ஸபயத்தாலே "இவ்வடிவை* உபஸம் ஹரிக்கவேணும்" என்றாரிறே ஸ்ரீவஸுதேவர்:— "ఉపసంహర సర్వాత్మన్ రూపమేతచ్చతుర్భుజమ్ । జానాతు మావతారం తే కంసో యం దితిజన్మజః" "உபஸம்ஹ ர ஸர்வாத்மந் ரூபமேதச்சதுர்புஜம்। ஜாநாது மாவதாரம் தே கம ஸோயம் திதிஜந்மஜஃ" என்று, "ஸர்வாத்மா" என்று - ஸர்வாந்தர்யாமி யென்றும், "ஏதச்சதுர்ப்புஜம்" என்று-அவனுடைய அஸாதாரண விக்ரஹமென்றறிந்திருக்கச்செய்தேயும், கம்ஸபயத்தாலே "இவ் வடிவை உபஸம்ஹரிக்கவேணும்" என்றாளிறே தேவகிப்பிராட்டி யும்.

இவ்வர்த்தம் லோகப்ரஸித்தமும்;—அநேககாலம் தபஸ் ஸைப்பண்ணிப்பெற்று ப்ரதமஜனாய் அதிஸுந்தரனான புத்ரனளவி லே, ஒரு விரோதமின்றிக்கே யிருக்கச்செய்தேயும், செல்லநின்ற தும் வரநின்றதும் (உ) ப்ரேமாந்த்யத்தாலே பயஹேதுவாகக் கடவதிறே மாதாவுக்கு:—தன்கைக்கடங்காத (ந) விற்பிடிமாணிக் கத்தைப் பெற்றவன், அது ஸுரக்ஷிதமா யிருக்கச்செய்தேயும்

(க) தலைநீர்ப்பாடு - முதன்மடை. (உ) ப்ரேமாந்த்யம் - அன்பின்மிகு தியால் குருடனாயிருக்குந்தன்மை. (ந) விற்பிடிமாணிக்கம் - சிறந்தமாணி க்கம்.

“அதுக்கு என்னவிரோதம்வருகிறதோ” என்று காற்றசங்கிலும் பயப்படாநிற்குமிறே:—அல்பதேஜஸ்ஸுக்களான சந்த்ராதித்யர்களுடைய ஸந்நிதியிலே அசித்தானபாஷாணங்கள் உருகாநின்றன.

“பரஞ்ஜ்யோதிருபஸம்பத்ய” ‘பரோஜ்யோதிரூபவஸ்தித:” என்றும், “பரஞ்சோதி நீபரமாய்” என்றும் சொல்லுகிறபடியே நிரதிசய ஸௌந்தர்யயுக்தனாய் நிரவதிகதேஜோரூபனான எம்பெருமானைக் கண்டால், பரமசேதநரான ஆழ்வார் கலங்கச்சொல்லவேணுமோ. ஆகையாலே, ராவணாதிராக்ஷஸ துர்வர்க்கமயமாய்க்காலம் ஸாம்ராஜ்யம்பண்ணுகிற தேசத்திலே இவ்விலக்ஷண விஷயத்தைக்கண்டருளி, “இவ்விஷயத்துக்கு எவ்வழியாலே தீங்குவருகிறதோ!” என்று பயப்பட்டு, (க) தத்பரிஹாரார்த்தமாகத் திருப்பல்லாண்டு பாடுகிறார்.

ஸ்வஸ்வரூபபரஸ்வரூபங்களை உள்ளபடி யறிந்திருக்கிறவிவர், ரக்ஷ்யரக்ஷகபாவத்தைமாறாடி ப்ரதிபத்திபண்ணுகை விபரீதஜ்ஞாநமன்றோ வென்னில்;—(உ)கர்மநிபந்தநமான விபரீதஜ்ஞாநமாய்த்து த்யாஜ்யம்; விஷயவைலக்ஷண்யமடியாக வந்ததாகையாலே அவ்வைலக்ஷண்யம் உள்ளவளவு மநுவர்த்திக்கையாலே ஸ்வரூபப்ராப்தமாகக்கடவது: இன்னமும், (௩) சேஷசேஷிபாவஜ்ஞாநஸமநந்தரம் சேஷிக்கு அதிசயத்தைவிளைக்கை சேஷபூதனுக்கு ஸ்வரூபமாகையாலே, தத்விஷயமாக மங்களாசாஸநம்பண்ணுகை சைதந்யகார்த்யம்: அந்தசேஷத்வ (௪) காஷ்டையாவது - தன்னைஅழியமாறியேயாகிலும ஸ்வாமிக்கு (௫) ஸம்ருத்தியை ஆசாஸிக்கையிறே; வேதாந்ததாத்பர்யமிறே இத்திருப்பல்லாண்டில் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறது.

இப்ப்ரபந்தத்தில் முன்னிரண்டுபாட்டாலே-தாம் மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறார்; அத்தாலே தமக்கு பர்யாப்திபிறவாமையாலே, மேல் மூன்றுபாட்டாலே - மங்களாசாஸநம் பண்ணுகைக்கு, (௬) பகவச்சரணார்த்திகளையும், (௭) கேவலரையும், (௮) ஐச்வர்யார்த்திகளையு மழைக்கிறார்; அதுக்குமேல் மூன்றுபாட்டாலே-(௯) ஆஹூதரானவர்கள் இவரோடே (௧௰) ஸங்கதராகிறார்கள்; அதுக்குமேல்

(க) தத்பரிஹாரம் - அதுக்கு ஸமாதாநம். (உ) கர்மநிபந்தநம் - கர்மம் காரணம். (௩) சேஷசேஷிபாவம் - அதிசயத்தைப்பண்ணுமவனும், அதிசயத்தை யடையுமவனும். (௪) காஷ்டை - எல்லை. (௫) ஸம்ருத்தி - நிறைவு. (௬) பகவச்சரணார்த்திகள் - ஸர்வேச்வரன் திருவடிகளை விரும்புமவர்கள். (௭) கேவலர் - கைவல்யத்தை விரும்புமவர்கள். (௮) ஐச்வர்யார்த்தி - பொருளை விரும்புமவன். (௯) ஆஹூதர் - அழைக்கப்பட்டவர்கள். (௧௰) ஸங்கதராகிறார் - சேருகிறார்கள்.

மூன்றுபாட்டாலே - அவர்களோடே திருப்பல்லாண்டு பாடியருளு கிருர்; மேலிற்பாட்டு - பலச்ருதி. ... ... *

அ.—முதற்பாட்டு. ஸௌந்தர்யாதி கல்யாணகுணோபேத மான விக்ரஹத்தோடே வகுத்த சேஷியானவனை, காலாதீநமான தேசத்திலே காண்கையாலே, "இத்தால் இவனுக்கு என்ன தீங்கு வருகிறதோ!" என்று அதிசங்கைபண்ணி, "[illegible]" [illegible] என்கிறபடியே - காலதத்த்வ முள்ளதனையும் இச்செவ்விமாரு தே நித்யமாய்ச்செல்லவேணும் என்று மங்களாசாஸநம் பண்ணுகி ருர்.

மூ.—பல்லாண்டுபல்லாண்டுபல்லாயிரத்தாண்டு
பல்கோடிநூருயிரமும்
மல்லாண்டதிண்டோண்மணிவண்ணுவுன்
செவ்வடிசெவ்விதிருக்காப்பு.

ப-ரை.—மல் - ஒருவராலுமடங்காத சாணூரமுஷ்டிகரென்கிற மல்லவர்க் கத்தை, ஆண்ட - நிரஸிசத, திண் - திண்ணிய, தோள் - திருத்தோள்களை யுடையனுய், மணி - நீலரத்நம்போன்ற, வண்ணு - வடிவழகையுடையவனே !, பல்லாண்டு பல்லாண்டு - பலவர்ஷங்களிலும், பல்லாயிரத்தாண்டு - அநேக ப்ரஹ்மகல்பங்களிலும், பலகோடிநூருயிரமும் - இப்படியுண்டான காலமெல் லாம், உன் - உனனுடைய, செம் - சிவந்த, அடி - திருவடிகளின், செவ்வி - அழ குக்கு, திருக்காப்பு - குறைவற்ற ரக்ஷையுண்டாகவேணுமென்று மங்களாசாஸ நம பண்ணுகிருர்.

வ்யா.—(பல்லாண்டு) அல்லாத (க) அவச்சேதகங்களையொ ழிய ஆயுஸ்ஸுக்கு பர்யாயமான ஆண்டைக்கொண்டு காலத்தைப் பெருக்குகிருர் ஆயுஸ்ஸை ப்ரார்த்திக்கிறவராகையாலே; "[illegible]" "[illegible]" என்று - ஆயுஸ்ஸை ப்ரார்த்தித்தாரிறே (உ) பெரியவுடையார். "வேதநூற்பிராயம் நூறு" என்று - ஆயுஃபர்யாயமாகச் சொல்லிற்றிறே (௩) வத்ஸரத் தை. இந்த (ச) பஹுவசநத்துக்கு அஸங்க்யாதத்வமே முக்யார் த்தமாகையாலே, அஸங்க்யாதமான வர்ஷங்கள் இவ்வழகோடே நித்யமாய்ச் செல்லவேணுமென்கிருர். "பல்லாண்டு" என்கிறசப் தம் ஸ்வரூபவாசியுமாயிருக்கிறது - (ரு) உத்க்ர்ஷ்டனுயிருப்பா னெருவனை (சு) அபக்ர்ஷ்டனுயிருப்பானெருவன் கண்டால்

(க) அவச்சேதகம் - பகுக்கும் தர்மம். (உ) பெரியவுடையார் - ஜடாயு மஹாராஜர். (௩) வத்ஸரம் - வருஷம். (ச) பஹுவசநம் - பன்மையெண். (ரு) உத்க்ர்ஷ்டன் - உயர்ந்தவன். (சு) அபக்ர்ஷ்டன் - தாழ்ந்தவன்.

அவனுடைய உத்கர்ஷாநுரூபமாகச்சொல்லும் பாசுரமாகையாலே. ஸர்வேச்வரனுடைய உத்கர்ஷத்துக்கு அவதியில்லாமையாலும்,அவனைக்குறித்துத்தம்முடைய நிகர்ஷத்துக்கு அவதியில்லாமையாலும், இந்த உத்கர்ஷாபகர்ஷ ரூபவைஷம்யம் ஸ்வரூபப்ரயுக்தமாகையாலே "பல்லாண்டு" என்கிறசப்தம் (க) ஸ்வரூபவாசியாகிறது. மேல்பண்ணுகிற மங்களாசாஸநம் ஸ்வரூபப்ரயுக்தம் என்கைக்காகச் சொல்லிற்று. "ஜிதம்" என்றும், "நம:" என்றும், "தோற்றோம்" என்றும், "போற்றி" என்றும், "பல்லாண்டு" என்றும், இவை பர்யாயம். இச்சப்தங்களுக்கு அர்த்தபேத மில்லையோவென்னில்; ப்ரவ்ருத்திநிமித்த பேதத்தாலேவரும் விசேஷமுண்டானாலும் (உ) விழுக்காட்டில் (ங) ஆத்மஸ்பர்சியாய்த் தலைக்கட்டுகையாலே பர்யாயமாகிறது. "ஜிதம்" என்று - அவனாலே தன்னபிமாநம்போனபடியையிசைந்து, அத்தலையில் வெற்றிக்குமேலெழுத்திடுமவன் வ்யவஹாரம். இத்தால் - ஸ்வரூபப்ரகாசத்தாலல்லது அபிமாநம் போகாமையாலே, இச்சப்தமும் விழுக்காட்டால் ஸ்வரூபவாசியாகிறது. "நம:" என்று - எனக்குரியேனல்லேனென்றபடி. இது (ச) நிவ்ருத்தஸ்வதந்த்ரனுடைய வ்யவஹாரம்; இதுவும் ஸ்வரூப ப்ரகாசத்தாலல்லது கூடாமையாலே ஸ்வரூப ஸ்பர்சியாகிறது. "தோற்றோம்" என்கிறது - "அத்தலையில்வெற்றியே தனக்கு ப்ரயோஜநம்" என்றிருக்குமவனுடைய வ்யவஹாரம்; அதுவும்,அஹங்காரநிவ்ருத்தியிலே யல்லது (ரு) ஸம்பவியாமையாலே ஸ்வரூப ஸ்பர்சியாகிறது; "போற்றி" என்று - தன்னைப்பேணாதே அத்தலையில் ஸமர்த்தியேபேணுமவன் வ்யவஹாரம்; இது ஸ்வரூபாநுரூபமிறே. "பல்லாண்டு" என்று - தன்னைப்பாராதே "அத்தலையில் ஸம்ருத்தியே நித்யமாய்ச்செல்லவேணும்" என்றிருக்குமவன் வ்யவஹாரம்:—ஆக, இச்சப்தங்கள் - ஸ்வரூபத்தையும், ஸ்வரூபாநுரூபமான வ்ருத்தியையும் ப்ரகாசிப்பிக்கையாலே ஸ்வரூபாநுபந்தியாகிறது.

(பல்லாண்டு) மீறித்து, "பல்லாண்டு" என்கிறதென்னென்னில்; அகவாயறியாதவனுக்கு, தெரியாமையாலே பலகாற்சொல்லவேண்டியிருக்கும்; (சூ) ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞனாய் *எதிர்சூழல்புக்குத் திரிகிறவனுக்கு இருக்காற்சொல்லவேண்டா. (எ) இப்புநருக்திக்கு

(க) ஸ்வரூபவாசி - ஆத்மஸ்வரூபத்தைச்சொல்லும் சபதம். (உ) விழுக்காடு - தன்கடையே. (ங) ஆத்மஸ்பர்சியாய் - ஆத்மாவைச்சொல்லுமதாய். (ச) நிவ்ருத்தஸ்வதந்த்ரன்-ஸ்வாதந்த்ர்யத்தினின்றும் நீங்கினவன். (ரு) ஸம்பவித்தல் - நேர்படுதல். (சூ) ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞனாய் - எல்லாவற்றையும் தானேயறிந்தவனாய். (எ) புநருக்தி - இரண்டாந்தரம் சொல்லுதல்.

ங

ப்பொருளென் என்னில்; அவனுடைய ஸர்வஜ்ஞத்வத்தில் குறையாலல்ல; "ஒருக்காற்சொன்னோம்" என்று ஆறியிருக்கமாட்டாத தம்முடைய (க) ஆதராதிசயத்தாலும், பலகாற்சொல்லுமத்தாலும் பர்யாப்திபிறவாத விஷய வைலக்ஷண்யத்தாலும் அருளிச்செய்கிறார். (உ) த்ர்ஷார்த்தனானவன் தண்ணீர்பெறுமளவும் "தண்ணீர், தண்ணீர்" என்னுமாப்போலே, தம்முடைய பயம் (ங) சமிக்குமளவும் "பல்லாண்டு, பல்லாண்டு" என்ன ப்ராப்தமிறே.

(பல்லாயிரத்தாண்டு) கீழில் பஹுவசநத்திலே - வர்ஷங்களினுடைய (ச) அஸங்க்யாதத்வம் சொல்லியிருக்க, இதுக்கு (ரு) உதயமில்லையே என்னில் ; அவச்சேதகங்களுக்கு ஸங்க்யையில்லாமையாலே காலாவச்சேதத்துக்குத் தொகையில்லை; ஆகையாலே யருளிச்செய்கிறார். அவச்சேதகங்களாவன - ஸூர்யபரிஸ்பந்தாதிகள் ; அவச்சேத்யங்களாவன - க்ஷணலவாதிகள். வர்ஷத்துக்கு அவச்சேதகர் - தேவர்கள் ; அத்தைப் பற்றச்சொன்னார் கீழ்: பலவர்ஷத்துக்கு அவச்சேதகன் - ப்ரஹ்மா ; அத்தைப்பற்றவருளிச்செய்கிறார் (பல்லாயிரத்தாண்டு) என்று.

(பல்கோடிநூறாயிரமுமென்று) ப்ரஹ்மாக்களுக்குத் தொகையில்லாமையாலே யருளிச்செய்கிறார். (சு) காலக்ர்தபரிணாமமில்லாத தேசத்திலுள்ளார்க்கும் ஸ்வஸத்தை உள்ளவளவும் விஷய வைலக்ஷண்யத்தைப்பற்ற அதிசங்கையும் மங்களாசாஸநமும் நித்யமாய்ச் செல்லாநின்றது; காலக்ர்தபரிணாமமுள்ள தேசத்திலே இருக்கிறவர்க்கு அதிசங்கையும் அத்தால்வந்தபயமும், பயநிவ்ர்த்திக்காகக் காலத்தைப்பெருக்கி, இக்காலமுள்ளதனையும் இப்படி மங்களாசாஸநம்பண்ணச் சொல்லவேணுமோ. இப்படி மாறிமாறி பயத்தை விளைத்துக் காலத்தைப்பெருக்கி இதுவேதமக்கு யாத்ரையாய்ச்செல்லப்புக்கவாறே,அவன், "இவருடையபயத்தைப்பரிஹரிக்கவேணும்" என்று பார்த்து, "புலிகிடந்த தூற்றுக்கு அஞ்சிக்காவல்தேடுவாரைப்போலே நீர் நமக்கு அஞ்சக்கடவீரோ! மல்லவர்க்கத்தை நிரஸித்ததோளிருக்கிறபடி பாரீர்!" என்று தோள்வலியைக்காட்டினான்: ராவணாநுஜனைக்குறித்து மஹாராஜர்க்குப் பிறந்தபயத்தைப் போக்குகைக்காகத் தன்மிடுக்கைக்காட்ட அவர் பயம்சமிக்கக்காண்கையாலே, "இவ்விஷயத்திலும்பலிக்கும்" என்று மிடுக்கைக்காட்ட, இவர்க்கு இதுதானே பயஹேதுவாய்த்து. மஹாராஜர் பயத்தைத் தீர்த்

(க) ஆதராதிசயம் - அன்பின்மிகுதி. (உ) த்ர்ஷார்த்தன் - தாஹத்தாலே பீடிக்கப்பட்டவன். (ங) சமித்தல் - தணிதல். (ச) அஸங்க்யாதத்வம் - எண்ணில்லாமை. (ரு) உதயமில்லை - உதிக்கவேண்டுவதில்லை. (சு) காலக்ர்தபரிணாமம் - காலத்தால் பண்ணப்படும் வேறுபாடு.

தபடி யென்னென்னில்; [పిశాచాన్ దానవాన్ యక్షాన్ - பிஶாசாந் தாநவாந் யக்ஷாந்] "கள்ளர், பள்ளிகள், வலையர்" என்னுமாப்போலே (க)ஹிம்ஸகருடைய (உ) அவாந்தர பிதையிருக்கிறபடி. [పృథివ్యాం చైవ రాక్షసాన్ - ப்ருதிவ்யாஞ்சைவ ராக்ஷஸாந்] லங்கையிலுள்ள ராக்ஷஸரளவன்றிக்கே, ✻ பஞ்சாசத்கோடி விஸ்தீர்ணையான பூமியிலுள்ள ராக்ஷஸரெல்லாரும் எதிரிகளானாலும். [అఙ్గుళ్యగ్రేణ తాన్ హన్యామి- அங்குள்யக்ரேண தாந் ஹந்யாம்] ஆக, சத்ருவர்க்கங்களெல்லாம் ஒரு கலத்திலே உண்டு எதிரிட்டாலும் இவற்றினுடைய நிரஸநத்துக்கு அஸ்த்ரசஸ்த்ரங்கள்வேணுமோ, க்ஷுத்ரக்ரிமிகளை நிரஸிக்குமோபாதி(ங) அங்குல்யக்ரத்தாலே நிரஸிக்கவல்லோங்காணு மென்றார். ஆனால் நம்மை நலிந்த ப்ரதிபக்ஷம் நசியாதேகிடக்கிற தென்னென்னில்; "அழிப்போம்" என்னும் இச்சையில்லாமை; இச்சையுண்டானால் அழிக்கையில் அருமையில்லை. அதுதனக்கு அடியென்னென்னில்; உயிரோடே தலைசாய்க்குமாகில் அழிக்கிறதென்! என்னுமிரக்கத்தாலே. இவ்வார்த்தை ராமபாக்யத்தாலே மஹாராஜர் நெஞ்சில்பட்டு பயநிவர்த்திக்குடலாய்த்து; இவர்க்கு இதுதானே பயஹேதுவாய்த்து.

(மல்லாண்டதிண்டோள்) மல்லவர்க்கத்தை ஸ்வாதீநமாகப் பண்ணின திண்ணியதோள். பிற்பாடரான கம்ஸாதிகளை அநாயாஸேந கொல்லுகையாலே திண்ணியதோளென்கிறது. "மல்" என்று - மிடுக்காய், அத்தை யடிமைகொண்ட திண்ணியதோளென்கிறதாகவுமாம். இம்மிடுக்கு இவர்க்குபயஹேதுவாவானென்னென்னில்; சூரனான புத்ரனைக்கண்டால், பெற்ற தாய், "இவன் மதியாதே யுத்தத்திலேபுகும், என்வருகிறதோ!" என்று பயப்படுமாப்போலே பயப்படுகை யுக்தம். "மல்லரையழியச்செய்ததோள்" என்று இவரறிந்தபடியென்னென்னில்; காதில்தோடுவாங்கினாலும் "தோடிட்ட காது" என்று அறியுமாப்போலே.

(மணிவண்ணா) நீலமணிபோலேயிருக்கிற திருநிறத்தையுடையவனே. (ச) அதிரமணீயமாய் அத்யுஜ்ஜ்வலமாய் அதிஸுகுமாரமாய் அதிஸுலபமாயிருந்துள்ள வடிவைக்கொண்டு முரட்டசுரர்களுடைய (ரு) ஸகாசத்திலே செல்லுவதே!, "క్వ యశోదాస్తనాస్వాదభోజీ సుకుమారతనుర్హరిః । క్వ వజ్రకఠినాభోగశరీరోయం మహాసురః" "க்வ யஶோதாஸ்தநாஸ்வாத ஸுகுமாரதநுர்ஹரி: । க்வ வஜ்ரகடிநாபோக ஶரீரோயம்

(க) ஹிம்ஸகர் - கொடுந்தொழிலோர். (உ) அவாந்தரபிதை - உட்பிரிவு. (ங) அங்குல்யக்ரம் - சுண்டுவிரலின்முனை. (ச) அதிரமணீயமாய - மநதுக்கு இன்பமாய். (ரு) ஸகாசம் - ஸமீபம்.

ஜஹாவஸ॰ு॥ஃ" என்று-வெண்ணெயமுதுசெய்து வளர்ந்த சிறுப்பிள்ளையை, முரட்டுவடிவையுடைய மல்லரோடே ஒக்கப்பொரவிடுவதே!, "ந்ஸமம்யுத்தமிஷ்யதே" "நவஸமம்யுக்தி த்ராஹ॰ு॥ஃ" என்று கூப்பிட்டார்களிறே ஸ்ரீமதுரையிற் பெண்கள். ஸௌகுமார்யம் பயஹேதுவாகிறது, ஸௌலப்யம்பயஹேதுவோவென்னில்; அஸுர நிரஸநார்த்தமாக தேவதைகள் சரணாகதியைப் பண்ணினமாத்ரத்திலே, ஸுலபனாய் அஸுரர்களாஸ்யத்திலேபுகும் என்று அத்தாலே பயப்படுகிறார்.

ஆச்ரிதர்க்குத் தஞ்சமான ஸௌலப்யத்தையும் மிடுக்கையுங் கண்டால் நீரிங்ஙனே அஞ்சக்கடவீரோவென்ன (உன்செவ்வடி) அது என்னால் வருகிறதன்று, உன்வடிவின் வைலக்ஷண்யத்தாலே வருகிறது. நீதான் உன்னைக் கண்ணாடிப்புறத்திலே கண்டால், ஸ்வத ஸ்ஸர்வஜ்ஞனான நீயும் கலங்கிப்பரியவேண்டும்படியன்றோ உன் வடிவிருப்பது. (செவ்வடி) செவ்விய அடியென்னுதல்; சிவந்த அடியென்னுதல். (க) குடிலஹ்ர்தயர்க்கும் செவ்விதாகையும், திருமேனிக்கு பரபாகமாகையும், இரண்டும் இவர்க்கு பயஸ்தாநமாகிறதிறே. சேஷபூதன் சேஷிவடிவைக்கண்டால் "திருவடிகள்" என்றிறே (உ) வ்யவஹரிப்பது. ஆச்ரயணவேளையோடு போகவேளையோடு மங்களாசாஸநவேளையோடு வாசியற ஆச்ரிதரிழியுந்துறை திருவடிகளிறே. (செவ்வி) "அரும்பினையலரை" என்னுமாப்போலே நித்யயௌவநமாயிருக்கை.

(திருக்காப்பு) குறைவற்ற ரக்ஷை. உண்டான அமங்களங்கள் போகைக்கும் இல்லாத மங்களங்களுண்டாகைக்கும் பண்ணின ரக்ஷையென்கை. ஒரு (ங) க்ரியையின்றிக்கே குறைந்திருப்பானென்னென்னில்; தாழ்ந்தாரைக்குறித்து "ரக்ஷையுண்டாயிடுக" என்றும், ஸமரைக்குறித்தும் பரிச்சிந்நமான உத்கர்ஷமுடையாரைக் குறித்தும் "ரக்ஷையுண்டாகவேணும்" என்றும் சொல்லக்கடவது. தமக்கும் ஈச்வரனுக்குமுண்டான நிரவதிகமான (ச) உத்கர்ஷாபகர்ஷத்தாலே பாசுரமில்லாமையாலே குறைந்துகிடக்கிறது ; வேதாந்தத்தாலே நாட்டை யடையவென்றிருக்கிற இவர் லக்ஷணத்தில் விழக் கவிபாடமாட்டாமையன்றிறே : இன்னமும் இவ்விஷயத்திலே மங்களாசாஸநம்பண்ண இழிந்தார்க்கு "மங்களாசாஸநம் பண்ணினோம்" என்று கைவாங்கவொண்ணாத (ரு) அபர்யாப்திக்கு (சு) ஸூசகமாயிருக்கிறது.

(க) குடிலஹ்ர்தயர் - கொடிய மனதுடையவர்கள். (உ) வ்யவஹரிப்பது - சொல்லுவது. (ங) க்ரியை - பயனிலை. (ச) உத்கர்ஷாபகர்ஷம் - உயர்வு தாழ்வுகள். (ரு) அபர்யாப்தி - நிறையாமை. (சு) ஸூசகம்-குறிப்பு.

எல்லாப்பாட்டுக்கும் இதுதான் முகவுரைபோலேயிருக்கிறது.

"மல்லாண்டதிண்டோள் மணிவண்ணா! பல்லாண்டு, பல்லாண்டு, பல்லாயிரத்தாண்டு, பல்கோடிநூறாயிரமும் - உன்செவ்வடி செவ்விதிருக்காப்பு" என்றந்வயம். (க)

அ.—இரண்டாம்பாட்டு. கீழ் - விக்ரஹயோகத்தையும் குணயோகத்தையுங் குறித்து மங்களாசாஸநம் பண்ணினார்; இதில் - உபயவிபூதியோகத்தைக்குறித்து மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறார்.

மூ.—அடியோமோடுநின்னோடும்பிரிவின்றியாயிரம்பல்லாண்டு
வடிவாய்நின்வலமார்பினில்வாழ்கின்றமங்கையும்பல்லாண்டு
வடிவார்சோதிவலத்துறையுஞ்சுடராழியும்பல்லாண்டு
படைபோர்புக்குமுழங்குமப்பாஞ்சசன்னியமும்பல்லாண்டே.

ப-ரை.—அடியோமோடும் - சேஷபூதரான வெங்களோடும், நின்னோடும்- சேஷியான வுன்னோடும், பிரிவின்றி - பிரிவில்லாமல், ஆயிரம்பல்லாண்டு-இந்த ஸம்பந்தம் நித்யமாய்ச் செல்லவேணும்; வடிவாய் - ஆபரணபூதையாய், நின் - ஸர்வசேஷியான வுன்னுடைய, வலமார்பினில் - வலத் திருமார்விலே, வாழ்கின்ற - பொருந்தி வர்த்திக்கிற, மங்கையும் - நித்ய யௌவநஸ்வபாவையான பெரியபிராட்டியார் துடக்கமான நாய்ச்சிமார்களும், பல்லாண்டு - நித்யமாய்ச் செல்லவேணும்; சோதி - தேஜோராசியாயிருக்கிற, வடிவுஆர் - வடிவையுடையனாய், வலத்து - உன் வலத்திருக்கையிலே, உறையும் - நித்யவாஸம்பண்ணுமவனாய், சுடர் - பகைவனைபெரிக்குமவனான, ஆழியும்-திருவாழியாழ்வானும், பல்லாண்டு - நித்யமாய்ச்செல்லவேணும்; படை - ஆயுதமாய், போர்-யுத்தத்திலே, புக்கு - புகுந்து, முழங்கும் - கோஷியாநின்றுள்ள, அப்பாஞ்சசன்னியமும்-அந்தப் பாஞ்சஜந்யாழ்வானும், பல்லாண்டு - நித்யமாய்ச்செல்லவேணுமென்கிறார்.

வ்யா.—(அடியோமோடும் நின்னோடும் பிரிவின்றியாயிரம்பல்லாண்டு) (அடியோமோடும்) தம்மைப்பேணாதே மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிற விவர், தம்முடைய (க) நித்யதையை ப்ரார்த்திப்பானென்னென்னில்; ஒரு ஸாத்யத்தைக்குறித்து ஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணுமவர்கள் "[illegible]" "ஆயுராஶாஸ்தே" என்று ஆயுஸ்ஸை ததங்கமாகப்ரார்த்தியாநின்றார்களிறே; அதுபோலே, "மங்களாசாஸநத்துக்குத் தாம்வேணும்" என்று தம்மையுங் கூட்டிக்கொள்ளுகிறார் அத்தலைக்குப் பரிகைக்குத் தாமல்லது இல்லாமையாலே; தாமில்லாதபோது அத்தலைக்கு அபாயம் ஸித்தமென்றிருக்கிறாரிறே. ஆனால் "என்னோடும்" என்னாதே "அடியோமோடும்" என்பானென்னென்னில்; தேஹாத்மாபிமாநி, தேஹத்திலே ஆத்மபுத்திபண்ணும்; மாயாவாதி, அஹங்காரத்திலே ஆத்மபுத்திபண்ணும்; ஸாங்க்யன்,

(க) நித்யதை - நிலைநிற்குந்தன்மை.

"அஹமர்த்தம் ப்ரக்ருதே꞉ பரம் ஸ்வயம்ப்ரகாஶம் ஸ்வதஸ்ஸித்தம்" "அஹமர்த்தம் ப்ரக்ருதே꞉ பரம் ஸ்வயம்ப்ரகாஶம் ஸ்வதஸ்ஸித்தம்" என்றிருக்கும் ; அங்ஙன் கலங்கினவரன்றிறே இவர். முறையறியுமவராகையாலே "அடியோம்" என்கிறார். (க) "கர்மோபாதிகமாக வந்தவவஸ்தைகளெல்லாம் மறைந்தாலும்மறையாதஸ்வபாவம்தாஸ்யம்" என்றிருக்குமவரிறேயிவர். ஆனால் "அடியோமோடும்" என்கிற பஹுவசநத்துக்குக் கருத்தென்னென்னில் ; தாம் தனியராய்நின்று மங்களாசாஸநம் பண்ணுமத்தால் (உ) பர்யாப்திபிறவாமையாலும், ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் (ங) சேஷத்வம்அவிசிஷ்டமாகையாலும், இப் ப்ரதிபத்தி அவர்களுக்கின்றிக்கே யிருக்கச்செய்தேயும் (ச) ஸ்வாபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார். (நின்னோடும்) வ்யாவ்ர்த்தமான சேஷித்வம் மங்களாவஹமாகையாலே ஸர்வரும் கூடிப்பரிந்தாலும் போராதபடியாயிறேயிருப்பது.—இத்தால் - திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தைப்பற்றி மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறார்.—(பிரிவின்றி) இரண்டுதலையும் நித்யமான வோபாதி, ஸம்பந்தமும் நித்யமாயிறேயிருப்பது; அதுவும் தம்முடைய மங்களாசாஸநத்தாலே யுண்டாவதாக நினைத்திருக்கிறார். (ஆயிரம்பல்லாண்டு) காலதத்த்வமுள்ளதனையும் இஸ்ஸம்பந்தம் நித்யமாய்ச் செல்ல வேணுமென்கிறார்.

(வடிவாயித்யாதி) உண்டான அமங்களங்கள் போகைக்கும் இல்லாத மங்களங்களுண்டாகைக்கும் தன்கடாக்ஷமே யமைந்திருக்கிறவிவள், "அகலகில்லேன் இறையும்" என்று நம்மைப்பிரியமாட்டாதேயிருக்க, நமக்குவருவதொரு அமங்களமுண்டோ, (ரு) என்றியபடுகிறீரென்ன; தேவரீரும் பிராட்டியுமானசேர்த்தி நித்யமாய்ச்செல்லவேணுமென்று மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறார் (வடிவாய்) "வடிவு" என்று - நிறமாய், இவளோட்டைச்சேர்த்தியாலே திருமேனிக்குண்டான புகரைச்சொல்லுகிறது. "அப்ரமேயம் ஹி தத்தேஜ꞉ யஸ்ய ஸா ஜனகாத்மஜா" "அப்ரமேயம் ஹி தத்தேஜோ யஸ்ய ஸா ஜனகாத்மஜா" என்று - ஸ்ரீஜநகராஜன்திருமகளை எனக்கென்ன இட்டுப்பிறந்த தத்த்வத்தோடே எதிரிட்டு வெல்லநினைக்கிறாயோ என்றானிறே மாரீசன். "ஶ்ரத்³த⁴யா தே³வோ தே³வத்வமஶ்நுதே" "ஶ்ரத்தயா தேவோ தேவத்வமஶ்நுதே" என்னக்கடவதிறே. ஆனால் இவளாலே அவனுக்கு உத்கர்ஷமாகில் அவனுடையசேஷித்வம் குலையாதோவென்னில்; மாணிக்கம் ஒளியாலே (சு) பெருவிலையனுங்காட்டில் மாணிக்கத்தினுடைய

(க) கர்மோபாதிகமாக - கர்மரூபமான ஹேதுவினாலே. (உ) பர்யாப்தி- த்ர்ப்தி. (ங) சேஷத்வம் அவிசிஷ்டம் - சேஷத்வம்ஸமாநம். (ச) ஸ்வாபிப்ராயம் - தம்முடையகருத்து. (ரு) என்றிய - எதுக்காக. (சு) பெருவிலையன் - மிகவிலையுள்ளது.

(க) ப்ராதாந்யமழியுமோ; பூ மணத்தாலே பெருவிலையனுங்காட்டில் பூவுக்கு ப்ராதாந்யமழியுமோ. (வடிவாய்) ஸ்ரீகௌஸ்துபாதிகள்போலே ஆபரணபூதையாய். அத்தால்வந்த அழகைச்சொல்லவுமாம். (நின்வலமார்பினில்) ஸர்வாதிகனான வுன்னுடைய வலமார்வினில். (உ)ஸர்வயஜ்ஞமயமாய் (௩)யோகிசிந்த்யமாயிறே வடிவிருப்பது. (வலமார்பினில்) அணைக்கைக்கு அணித்தாயிருக்கை. (வாழ்கின்ற) மார்விலிருப்புத்தானே நித்யமாய் போகரூபமாயிருக்கை. அம்மார்விலே யிருக்கச்செய்தேயும் "இறையும் - அகலகில்லேன்" என்று அதிசங்கைபண்ணும்படியிறே போக்யதையிருப்பது. (மங்கையும்) "யுவதிஶ்ச குமாரிணீ" "ஷோடஶவார்ஷிகீ" என்கிற பருவத்தைச்சொல்லுகிறது. "யுவா குமார:" "ஷோடஶவர்ஷ:" என்று இவ்விரண்டவஸ்தையுமுண்டு அவனுக்கு; இவளுக்கு கௌமாராவஸ்தையால் வந்த (௪) மௌக்த்யமேயுள்ளது. யுவதியுமாகக்கடவள். எங்ஙனேயென்னில்; (௫) போகஸ்ரோதஸ்ஸில்வந்தால் இவள்தளர்த்திக்கு அவன் கைகொடுக்கவேண்டும்படியான மௌக்த்யத்தைச்சொல்லுகிறது. (மங்கையும்) (௬) சசப்தத்தாலே - மஹிஷ்யந்தரத்தைச்சொல்லுதல்; மங்களாவஹையானவிவளும் ஆசாஸ்யை என்னுதல். (பல்லாண்டு) காலதத்த்வமுள்ளதனையும் இச்சேர்த்தி நித்யமாய்ச்செல்லவேணும்.

(வடிவார்சோதியித்யாதி) இச்சேர்த்திக்கு ஒரு தீங்குவாராதபடி கல்மதிளிட்டாப்போலேயிருக்கிற ஆழ்வார்களைப்பாரீரென்ன; அவர்களோட்டைச் சேர்த்திக்கு என்ன தீங்குவருகிறதோ! என்று மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறார். (வடிவார்சோதி) *காளமேகநிபச்யாமமானதிருமேனி,ஸ்வதேஜஸ்ஸாலே வ்யாப்தமாம்படியிருக்கை. "பும்ஸாம் த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம்" "ஸர்வசக்ஷுர்மநோஹரம்" என்னும்படியாயிறேயிருப்பது. (௭) தேஜோராசியாயிருக்கும் வடிவையுடையவனென்னவுமாம். (வலத்துறையும் சுடராழியும்பல்லாண்டு) வலவருகே நித்யவாஸம்பண்ணுமவனாய், பிறர்க்கு (௮) அநபிபவநீயனாயிருக்கிற ஆழ்வானோட்டைச்சேர்த்தி நித்யமாய்ச்செல்லவேணுமென்கிறார். "ஆழியும்" என்கிற சசப்தத்தாலே - ஆயுதாகாரத்தாலே ரக்ஷகமாகக்காட்ட, ஆபரணபுத்தியாலே அவனையுங்குறித்து மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறானென்கை.

(க) ப்ராதாந்யம் - உயர்த்தி. (உ) யஜ்ஞமயமாய் - யஜ்ஞஸ்வரூபமாய். (௩) யோகிசிந்த்யம்-ஸநகாதிகளாலே சிந்திக்கத்தக்கது. (௪) மௌக்த்யம்- அழகு. (௫) போகஸ்ரோதஸ்ஸு - போக ப்ரவாஹம். (௬) சசப்தம் - உம்மை. (௭) தேஜோராசி - தேஜஸ்ஸமூஹம். (௮) அநபிபவநீயன் - பிறரால் அவமதிக்கக் கூடாதவன்.

(படைபோரித்யாதி) நம்மையை விடாதே, த்வநியாலே எதிரிகளையழிக்கு மிவனைப்பாரீரென்ன (படைபோர்புக்குமுழங்கும்) ஸேனையையுடைய யுத்தத்திலே புக்கு முழங்குமென்னுதல்; யுத்தத்திலே ஆயுதமாய்ப் புக்கு முழங்குமென்னுதல். (முழங்கும்) "సఘోషో ధార్తరాష్ట్రాణాం హృదయానివ్యదారయత్" "ஸகோஷோதார்த்த ராஷ்ட்ராணாம் ஹ்ருதயாநிவ்யதாரயத்" என்றும், "యస్యనాదేన దైత్యానాం బలహానిరజాయత" "யஸ்யநாதேந தைத்யாநாம் பலஹாநிரஜாயத" என்றும் ப்ரதிகூலர் மண்ணுண்ணும்படியும் அநுகூலர் வாழும்படியுமாயிறே த்வநியிருப்பது. இத்த்வநி இவர்க்கு பயஸ்தாநமானபடி என்னென்னில்; த்வநிவழியே நின்று இடங்காட்டிக் கொடுக்குமென்று பயப்படுகிறார். (அப்பாஞ்சசன்னியமும்) முன்னிலையாயிருக்க பரோக்ஷ நிர்த்தேசம் பண்ணுவானென்னென்னில்; புத்ரனை அலங்கரித்த தாய் "தன்கண்படிலும் கண்ணெச்சிலாம்" என்று பார்க்கக் கூசுமாப்போலே, மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிற தம்முடைய கண்ணையும்செறித்து முகத்தை மாறவைத்துச் சொல்லுகிறார். அன்று யுத்தத்திற் பிறந்த (க) ப்ரமாதத்துக்கு இன்று மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறாரென்றுமாம்.

இவ்விரண்டுபாட்டும் - திருமந்த்ரார்த்தமாயிருக்கிறது. "அடியோமோடும்" என்கிற விடத்தாலே - ப்ரணவார்த்தத்தைச் சொல்லிற்று; முதற்பாட்டில் "பல்லாண்டு" என்கிற ப்ரதமபதத்தாலே- நமச்சப்தார்த்தஞ் சொல்லிற்று; "மல்லாண்ட திண்டோள் மணிவண்ணா" என்று - அப்பாட்டில் விக்ரஹயோகத்தையும், சௌர்யவீர்யாதி குணயோகத்தையும், இரண்டாம்பாட்டில் விபூதி யோகத்தையும் சொல்லுகையாலும் - நாராயணசப்தார்த்தஞ் சொல்லிற்று; "உன் செவ்வடிசெவ்வி திருக்காப்பு" என்கையாலே - சதுர்த்தியில் ப்ரார்த்திக்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லிற்றாய்த்து. (உ)

அ.—மூன்றாம்பாட்டு. (வாழாளித்யாதி) கீழிரண்டு பாட்டாலே - தாம் திருப்பல்லாண்டு பாடினார்; இனிமேல்; தம்முடைய மங்களாசாஸநத்தால் தமக்கு பர்யாப்தி பிறவாமையாலே, "చతుర్విధా భజన్తేమాం" "சதுர்விதா பஜந்தேமாம்" என்கிறபடியே (உ)ஐச்வர்ய கைவல்ய பகவச்சரணார்த்திகள் மூவரையும் கூட்டிக்கொள்வாராக நினைத்து, அதில் மங்களாசாஸநத்துக்கு பகவத்ப்ராப்திகாமர் ப்ரத்யாஸந்நராகையாலே அவர்களை யழைக்கிறார். "ఏకస్స్వాదు నభుఞ్జీత"

(க) ப்ரமாதம் - தீங்கு. (உ) ஐச்வர்ய கைவல்ய பகவச்சரணார்த்திகள் - பொருளை விரும்புமவனும், கைவல்யத்தை விரும்புமவனும், ஸர்வேச்வரன் திருவடிகளை விரும்புமவனும்.

"[illegible]" என்கிற ந்யாயத்தாலே - இம்மங்களாசாஸந ரஸம் எல்லாரும் புஜிக்கவேணும் என்னும் நினைவாலே அழைக்கிறுரென்றுமாம். அவர்களோடேகூட மங்களாசாஸநம் பண்ணுகை தமக்கு தாரகமாகையாலே யென்றுமாம். "அடியார்தங்கள் இன்பமிகு பெருங்குழுவு கண்டு" என்றும் "அடியார்களை - உடன் கூடுவ தென்றுகொலோ" என்றும் - கண்ணாலே காண்கையும் அத்திரளிலே புகுருகையும் இவையெல்லாம் உத்தேச்யமாயிறே யிருப்பது.

மூ.—வாழாட்பட்டு நின்றீருள்ளீரேல்வந்து மண்ணுமணமுங்கொண்மின், கூழாட்பட்டுநின்றீர்களையெங்கள் குழுவினிற்புகுதலொட்டோம், ஏழாட்காலும் பழிப்பிலோநாங்க ளிராக்கதர்வாழிலங்கை, பாழாளாகப் படைபொருதானுக்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

ப-ரை.—வாழ் ஆள் - கைங்கர்யரூபமான போகத்துக்கு, பட்டு - பொருந்தி, நின்றீர் - நிலைநின்றவர்களாய், உள்ளீரேல் - இருப்பீர்களானுல், வந்து - விரைவாகவந்து, மண்ணும்-திருமுளைத்திருநாளுக்குப் புழுதிமண் சுமக்கையையும், மணமும் - அந்தக்கல்யாணத்துக்கு அபிமாநியாயிருக்கையையும், கொண்மின் - நீங்கள் ஸ்வீகரியுங்கோள்; கூழ் - சோற்றுக்காக, ஆள்பட்டு - அடிமையோலை யெழுதிக்கொடுத்து, நின்றீர்களை - கண்டவிடமெங்கும்நிற்கிற வுங்களை, எங்கள்குழுவினில் - அநந்யப்ரயோஜநரான வெங்கள்திரளிலே, புகுதலொட்டோம் - சேரவொட்டோம்; எங்கள்திரளிற்காட்டில் உங்கள்திரளுக்கு வாசியென்னென்ன; நாங்கள்—, ஏழாட்காலும் - முன்னேழ் பின்னேழ் நடுவேழ் ஆகிய இருபத்தொரு தலைமுறையிலும், பழிப்பிலோம் - ப்ரயோஜநாந்தரபரரொன்றும் ஸாதநாந்தரபரரொன்றும் பழிக்கப்படாதவர்கள் என்ன; அது உங்கள் தொழில்கொண் டறியவேண்டுமென்ன; இராக்கதர் - ராக்ஷஸர், வாழ் - வர்த்திக்கிற, இலங்கை - லங்கையானது, பாழாளாக - ஆள்பாழாம்படியாக, படை - யுத்தத்திலே, பொருதானுக்கு - அன்று எதிரிக ளம்பு மார்விலே தைக்கும்படி பொருதவனுக்கு, பல்லாண்டுகூறுதும் - இன்றிருந்து மங்களாசாஸநம்பண்ணிப் போருவோம் சிலர் நாங்களென்கிறுர்.

வ்யா.—(வாழாள் என்று) நிரதிசய ஸுகரூபமான வ்ர்த்தியைச் சொல்லுகிறது. வ்யதிரிக்த விஷயங்களிலடிமை, (க) துராராதமாகையாலும், (உ) துச்சகமாகையாலும், அத்யல்ப பலமாகையாலும், து:கரூபமாயிறே யிருப்பது. "ஸர்வம் பரவஶம் து:கம்" "[illegible]" "[illegible]" "ஸேவா ஶ்வவ்ருத்தி:" என்னக்கடவதிறே. இவ்விஷயந்தன்னிலும் ப்ரயோஜநாந்தரபரரா யிழிந்தால் பலம் பந்தகமாகையாலும், அநந்யப்ரயோஜந ரோபாதி (ங) அநவரத பாவனையும் (ச) அந்திம ப்ரத்யயமும் வேண்டுகையாலும் (ரு) து:க

(க) துராராதம்-கிட்டக்கூடாமை. (உ) துச்சகம்-அடிமைசெய்யக்கூடாமை. (ங)அநவரதபாவனை-எப்பொழுதும் நினைக்கை. (ச) அந்திமப்ரத்யயம்-ப்ராணன்நீங்கும்போது எம்பெருமானை நினைக்கை. (ரு) து:கப்ராயம்-பெருந்துன்பம்.

ப்ராயமாயிருக்கும்; ஸாதநாந்தர நிஷ்டனுக்கும் கர்த்தவ்ய புத்தியாலே ரஸமில்லை. இக்குறைகளொன்றுமின்றிக்கே, ப்ராப்த விஷயத்திலே தன்னைப்பேணாதே பரஸம்ருத்தியை ஆசாஸிக்க; ஸர்வநிரபேக்ஷனான ஸர்வேச்வரன் இத்தைக்கண்டு "இதொரு ப்ரேமஸ்வபாவமிருந்தபடியென்" என்று ப்ரீதனாக; இவனுக்கு அந்த ப்ரீதியே புருஷார்த்தமாயிறே யிருப்பது. (பட்டு) என்பது - உவரிக்கடலில் முத்துப்பட்டது என்னுமாப்போலே. "நான், எனக்கு" என்றிருக்கிற ஸம்ஸாரத்திலே பகவத் ஸம்ருத்தியை ஆசாஸிக்கும்படி கையொழிந் திருப்பார் சிலரைப் பெறுகையாவது (க) அலப்யலாபமென்னுமிடந்தோற்ற வருளிச்செய்கிறார். (நின்றீர்) வாயுபரவசமாய்த் திரிகிற (உ) த்ர்ணம்போலே கர்மபரதந்த்ரனாய்த் திரிகிற ஸம்ஸாரி சேதநனுக்கு பகவத்ஜ்ஞாநபூர்வகமாக தத்ஸம்ருத்தியை ஆசாஸிக்கப் பெற்றாலிறே ஸ்திதியுண்டாவது. (உள்ளீரேல்) "ஸ மஹாத்மா ஸுதுர்லப:" "ஸஹஸா[illegible]ஹம்" என்று - அநந்யப்ரயோஜநரைக் கிடையாதென்று ஸர்வேச்வரன் கைவிட்ட ஸம்ஸாரமாகையாலே மங்களாசாஸநத்துக்கு ஆள்தேட்டமாயிறே யிருப்பது. நாகபாசத்திலன்று அடையமோஹித்துக் கிடக்க, திருவடியும் ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானும் "ப்ராணனுடையாருண்டோ" என்று தேடினாப்போலே, ஸம்ஸாரத்தில் ஸ்வரூபஜ்ஞாநமுடையார் தேட்டமாயிறே யிருப்பது. இந்த (ங) யதிசப்தத்தாலே-ஸம்ஸாரத்தில் வைஷ்ணவத்வம் (ச) துர்லபமென்றதாய்த்து.

அநந்யப்ரயோஜநரான வைஷ்ணவர்களும் "நம்மைவிரும்புவார் சிலருண்டாவதே!" என்று ஸந்நிஹிதராக (வந்து) அவர்களுடைய ஸ்வரூபஸ்வபாவம் ஆராய்வதற்குமுன்பே அவர்களோடே கலந்துகொடுநிற்கவேண்டும்படியான த்வரைசொல்லுகிறது. (மண்ணும் மணமுங்கொண்மின்) என்கிறார். மண்ணுக்கும் மணத்துக்கும் உரியார் அந்தரங்கரான அடியாரிறே. அடிமை விலையோலையெழுதும்போதும் "மண்ணுக்கும் மணத்துக்கும் உரியனாக வேணும்" என்றிறேயெழுதுவது. மண்ணாவது - (ரு) ஸ்வாமிக்கு ஒரு மங்களமுண்டானால் (சு) அங்குரார்ப்பணத்துக்குப் புழுதிமண் சுமக்கை; அந்த ந்யாயத்தாலேயிறே நம் ஆழ்வார்களுக்கு அதுக்ர்த்யமாகிறது. மணமாவது - அந்தக்கல்யாணத்துக்குத் தான் அபிமானியாயிருக்கை. இவ்விரண்டும்-ஸர்வகைங்கர்யத்துக்கு முபலக்ஷணம். "கொண்மின்" என்றத்தால் - அடிமைசெய்யுமிடத்தில் (எ) கிட

(க) அலப்யலாபம் - பெரும்பேறு. (உ) த்ர்ணம் - துரும்பு. (ங) யதிசப்தம் - ஏல். (ச) துர்லபம் - அடையக்கூடாமை. (ரு) ஸ்வாமி - தலைவன். (சு) அங்குரார்ப்பணம் - திருமுளைத்திருநாள். (எ) கிடந்தானைகண்டேறுகை - ஸ்வதந்த்ரப்படுகை.

ந்தானேகண்டேறுகையன்றிக்கே சிலர் தரக்கொள்ளவேணும் என்கையும், தருமவர்களும் "உங்களதான அடிமையை நீங்கள் ஸ்வீகரியுங்கோள்" என்று சீரிதாகக்கொடுக்கக் கடவர்களென்கையுமாகிற சாஸ்த்ரார்த்தத்தையும் வெளியிடுகிறது.

(கூழாளித்யாதி) இவர் அழைத்தவாசியறியாதே ப்ரயோஜநாந்தரபரரடையப் புகுரத் தொடங்கிற்று; அவர்களை (௧) நிஷேதிக்கிறார். "கூழாள்" என்று - சோற்றுக்காக ஆரேனுக்கும் தன்னையெழுதிக்கொடுக்கை; இது (௨) ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்குமுபலக்ஷணம். தன்னை "(௩) பகவத்தாஸ்யைகபோகன்" என்னுமிடமறியாதே, ப்ரயோஜநாந்தரங்களைக்குறித்து அவன்றன்னையே (௪) ஆச்ரயிக்கிறார்களிறே. "கூழாள்" என்று - அநந்ய ப்ரயோஜநராயிழிந்து, ப்ரயோஜநாந்தரங்களை வேண்டிக்கொள்ளும் (௫) இருகரையரைச்சொல்லுகிறதென்றுமாம். "பட்டு" என்கிறது - அகப்பட்டென்றபடி. அதாவது - பந்தகமாகையாலே ஸ்வரூபவிரோதியாய் (௬) அநர்த்தத்தைப் பண்ணுமென்னுமத்தாலே சொல்லுகிறது. (நின்றீர்களை) பஹுவசநத்தாலே "உள்ளீரேல்" என்று தேடவேண்டாதே பார்த்தபார்த்தவிடமெங்கும் ப்ரயோஜநாந்தரபரராயிருக்கை. "எங்கள்குழு" என்று இத்திரளுக்குண்டான வ்யாவ்ருத்தி தோற்றவருளிச்செய்கிறார். தேஹாத்மாபிமாநிகள், தேவதாந்தரப்ரவணர், இவ்விஷயந்தன்னிலே புகுந்து ப்ரயோஜநாந்தரங்களை (௭) அபேக்ஷிப்பார், அநந்யப்ரயோஜநராய் ஸாதநாந்தரங்களிலே அந்வயபரராயிருப்பாராகிற திரள்களெல்லாவற்றிலும் வ்யாவ்ருத்தமாயன்றோ எங்கள் திரளிருப்பதென்கிறார். (புகுதலொட்டோம்) "ஆரேபுகுவார்" என்று ப்ரார்த்திக்கிறவிவர், (௮) நிர்த்தயரைப்போலே "புகுரவொட்டோம்" என்பானென்னென்னில்; வஸிஷ்டன் (௯) பரமதயாளுவானாலும் சண்டாளனை அக்நிகார்யத்திலேகூட்டிக்கொள்ளானிறே. இத்தால்-அநந்யப்ரயோஜநர்க்கு ப்ரயோஜநாந்தரபரரோட்டை ஸஹவாஸம் (௰) அஸஹ்யமாயிருக்குமென்றதாயித்து.

எங்கள்திரளிற்காட்டிலும் உங்கள்திரளுக்கு வாசியென்னென்னில் (ஏழாள்காலும் பழிப்பிலோம்நாங்கள்) என்கிறார். "ஏழாள்" என்று - தமக்குக்கீழே ஒருமூன்றும், மேலே ஒருமூன்றும்,

(௧) நிஷேதிக்கிறார் - தடுக்கிறார். (௨) ப்ரயோஜநாந்தரபரர் - ப்ரயோஜநத்தை விரும்புமவர்கள். (௩) பகவத்தாஸ்யைகபோகன் - எம்பெருமானுக்கடிமைசெய்கையையே தொழிலாகவுடையவன். (௪) ஆச்ரயித்தல் - அடைதல். (௫) இருகரையர்-இரண்டுஉத்தேச்யத்தையுடையவர்கள். (௬) அநர்த்தம்-தீங்கு. (௭) அபேக்ஷித்தல்-விரும்புதல். (௮) நிர்த்தயர் - தயையில்லாதவர்கள். (௯) பரமதயாளு - மிக்கதயையுள்ளவன். (௰) அஸஹ்யம் - பொறுக்கக்கூடாமை.

தாமுமாக ஏழுபடியைச்சொல்லுகிறது. இஸ்ஸமுதாயத்தைப்பற்றி சாஸ்த்ரங்கள் "సప్తసప్తచసప్తచ" "ஸப்தைவஸப்தைவஸப்தைவ" என்று - இந்த ஏழையும், இதுக்குக்கீழே யேழேழையும், இதுக்குமேலேயேழே ழையும்; ஆக, இருபத்தொருபடிகாலைச் சொல்லுகிறது. "దశపూర్వాన్దశాపరానాత్మానఞ్చైకవింశం పఙ్క్తిం పునాతి" "தஶபூர்வாந்தஶாபராநாத்மாநஞ்சைகவிம்ஶதிம் பங்க்திம் புநாதி" என்று முகபேதேந சாஸ்த்ராந்தரஞ் சொல்லிற்று. "ஏழாட்காலும்" என்கிற சப்தம் இவ்வளவைநினைக்கிறது. இத்தால் - (க)ஒருஸந்தாநத்திலே ஒருவன் அநந்யப்ரயோஜநனானால், அவனைப்பற்ற, பகவத்ப்ரபாவம், ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளளவும் செல்லக் கீழும்மேலும் வெள்ளமிடுமென்கிறது. (பழிப்பிலோம்) (உ) விஷயாந்தரப்ராவண்யமென்ன, (ங) தேவ தாந்தரபஜநமென்ன, இவை (ச) தூரதோநிரஸ்தமாகையாலே, பதர்கூட்டித்தூற்றவேண்டா. இனி அநந்யப்ரயோஜநராய் அநந் யஸாதநரா யிருப்பார்க்குப் பழிப்பாவது - ப்ரயோஜநாந்தரபரதை யும் ஸாதநாந்தர பரதையுமிறே; அவற்றை யுடையோமல்லோ மென்கிறார். (நாங்கள்) "எங்கள்குழுவு" என்றபோதைச்செருக் குப்போலே, பகவத்விஷயீகாரத்தால் வந்த செருக்குத்தோற்றச் சொல்லுகிறார்.

உங்கள் ஸ்வரூபம் நீங்கள்சொன்னவளவிலே விச்வஸித்திருக் குமத்தனை யளவுடையோமல்லோம், உங்கள் வ்ர்த்தி விசேஷத்தை க்கொண்டு உங்களையறியவேணுமென்ன; அது நீங்களறியும்புடை யல்ல, எங்ஙனேயென்னில்; ஒருகார்யப்பாடாக உள்ளஅமங்களங் கள்போக மங்களாசாஸநம் பண்ணும்படியாதல், இல்லாத மங்களங் களுண்டாகவேணுமென்று மங்களாசாஸநம்பண்ணுதல் செய்யுமள விறே நீங்களறிவது; முன்பு வ்ர்த்தமாய்க்கழிந்த செயலுக்கு இன் றிருந்து (ரு) வயிறுபிடிக்கும் திரள்காணெங்களது(இராக்கதர்வாழி லங்கை) துர்வர்க்கம் களித்து வர்த்திக்கும் தேசம். புறம்பேபோய் பரஹிம்ஸைபண்ணி, குளவிக்கூடுபோலே திரண்டு கிடலையும் மதி ளையும் அரணாக்கி, (சு) அமணக்கூத்தடிக்கும் தேசமென்கை. (இல ங்கைபாழாளாக) லங்கையில்ஆள், பாழாம்படியாக. இலங்கைதான் விபீஷண (எ) விதேயமிறே. இனி, "న నమేయం" "ந நமேயம்" என்ற ராவணனையும் அவனுடைய (அ) அதிக்ரமத்துக்குத் துணை

(க) ஒருஸந்தாநம்-ஒருவம்சம். (உ) விஷயாந்தரம்-ஸர்வேச்வரனொழிந்த விஷயம். (ங) தேவதாந்தரம் - ஸர்வேச்வரனொழிந்ததேவர்கள். (ச) தூர தோநிரஸ்தம் - தூரத்திலே தள்ளப்பட்டது. (ரு) வயிறுபிடித்தல் - து[illegible]கப் படுதல். (சு) அம்மணக்கூத்து - லஜ்ஜையின்றிக்கே நிர்வாணமாய் ஆடுகிற கூத்து. (எ) விதேயம் - ஸ்வாதீநம். (அ) அதிக்ரமம் - அளவுக்குமீறுதல்.

யான ராக்ஷஸரையு மழியச்செய்து "ஶ்ரோணிதாக்தவிஹ்வலாந்" "பூமௌநஷ்ட ஜீவிதாந்" என்று பிராட்டியருளிச்செய்தபடியே அவ்வூரை (க) மூலையடியே போம்படிபண்ணினன். (படைபொருதானுக்கு) இப்படிசெய்தது ஈச்வரத்வப் (உ) பிடாரான ஸங்கல்பத்தாலன்றிக்கே, எதிரிகளம்பு மார்விலே தைக்கும்படி பொருதவனுக்கு. (பல்லாண்டுகூறுதுமே) அப்போது கையும்வில்லுமாய்ச் சீறிச்சிவந்து எதிரிகள்மேலே வ்யாபரிக்கும்போதை (ங) ஆகர்ஷகமான வடிவழகுக்கு மங்களாசாஸநம்பண்ணிப் போருவோம் சிலர்காண் நாங்களென்கிறார். "ராஜ்யாத்ப்ரம்ஶோ வநே வாஸ: ஸீதா நஷ்டா த்விஜோ ஹத:" "ராவணாரேவராஜ்யம் ஹநுமத்யாசரந்தே ருஜாஜிதே" என்கிறபடியே அக்காலத்தில் முதலிகளுக்கு (ச) அம்புக்கு இருய்க்கப் பணிபோருகையாலே அக்காலத்திலே மங்களாசாஸநம் பண்ணுவாரைப் பெற்றதில்லை; "பிராட்டிபிரிந்தபோதே நம்குடியிருப்புப்பெற்றோம்"என்கிற ப்ரீதியாலே ப்ரஹ்மாதிகள் அந்யபரரானூர்கள்; அக்காலத்தில் மங்களாசாஸநம்பண்ணப்பெறாத குறைதீர இன்றுஇருந்து மங்களாசாஸநம் பண்ணுவோம் சிலர்காண் நாங்களென்கிறார். (ங)

அ.—நாலாம்பாட்டு. (ஏடித்யாதி) கீழே - அநந்யப்ரயோஜநரை யழைத்தார்; அவர்கள் மங்களாசாஸநத்துக்கு (ரு) ப்ரத்யாஸந்நராகையாலே, நீரிலேநீர்சேர்ந்தாப்போலே சேர்ந்திருக்குமிறே. அவ்வளவிலும் (சூ) பர்யாப்திபிறவாமையாலே, "ஈச்வரன்கை பார்த்திருக்குமவர்கள்" என்னு மிவ்வளவைக்கொண்டு, ஆத்மப்ராப்திகாமரையும் ஐச்வர்யகாமரையும் அழைக்கக்கோலி, அதில்முந்துற ஆத்மப்ராப்திகாமரை யழைக்கிறார். ஐச்வர்யத்திற் காட்டில் (எ) ஆத்மப்ராப்தி (அ) உத்க்ர்ஷ்டமென்னும் நினைவாலே யழைக்கிறாரல்லர், அந்தமோக்ஷத்தை இவர் அநர்த்தமென்றிருக்கையாலே. இனி எத்தாலே முற்பட அழைக்கிறதென்னில்; பகவத்ஸம்பந்தத்துக்கு உபகரணமான (கூ) சரீரமோக்ஷம்அணித்தாகையாலும், அம்மோக்ஷத்தை (க0) ப்ராபித்தால் மீளவொண்ணுமையாலும், ஐச்வர்ய காமனுக்கு காலாந்தரத்திலேயாகிலும் பகவத்ஸம்பந்தம்பண்ண யோக்யதையுண்டாகையாலும்; இவனுக்கு அந்தயோக்யதையு மழிகையாலே துர்க்கதியைக்கண்டு முற்படவழைக்கிறார். ப்ரயோஜ

(க) மூலையடியேபோம்படி - ஸ்வதந்த்ரமாம்படி. (உ) பிடார் - பெருமை. (ங) ஆகர்ஷகம் - ஸ்வாதீநப்படுத்துமது. (ச) அம்புக்கிருய்க்கப்பணி போருகை - அம்புக்குப் பின்வாங்குகைக்கே காரியம்போருகை. (ரு) ப்ரத்யாஸந்நராகையாலே - கிட்டினராகையாலே. (சூ) பர்யாப்தி - த்ருப்தி. (எ) ஆத்மப்ராப்தி - கைவல்யப்ராப்தி. (அ) உத்க்ர்ஷ்டம்-உயர்ந்தது. (கூ) சரீரமோக்ஷம் - சரீரம்நீங்குகை. (க0) ப்ராபித்தால் - அடைந்தால்.

நாந்தரபரர், "மங்களாசாஸநம்பண்ண வாருங்கோள்" என்றால் வரு வர்களோவென்னில்; பகவத்ப்ராப்தியி லுத்கர்ஷத்தையும், அத்தை ப்பற்ற கைவல்யத்தினுடைய நிகர்ஷத்தையு மறிவித்தால், "விட்டு ப்பற்றவேணும்" என்னும் (க) ஆத்மகுணோபேதராயிறே இவரழை க்கிறது.

மூ.—ஏடுநிலத்திலிடுவதன்முன்னமவந்தெங்கள்குழாம்புகுந்து
கூடுமநமுடையீர்கள்வரம்பொழிவந்தொல்லைக்கூடுமினோ
நாடுநகரமுநன்கறியநமோநாராயணாயவென்று
பாடுமநமுடைப்பத்தருள்ளீர்வந்துபல்லாண்டுகூறுமினே.

ப-ரை.—ஏடு - பொல்லாங்கான, நிலத்தில் - மூலப்ரக்ருதியிலே, இடுவதன் முன்னம் - சேர்ப்பதற்குமுன்னே, வந்து—, எங்கள்குழாம் - அநந்யப்ரயோ ஜநரான வெங்கள்திரளிலே, புகுந்து—, கூடுமநமுடையீர்கள் - கூடவேணு மென்கிற நினைவுடையவர்களா யிருப்பீராயின், வரம்பொழி - வரம்பொழிய, ஒல்லை - விரைவாக, வந்து—, கூடுமினோ - சேருங்கோள்; நாடும் - நாட்டி லுள்ள அவிசேஷஜ்ஞரும், நகரமும்-நகரத்திலுள்ள விசேஷஜ்ஞரும், நன்கறிய- நன்றாகவறியும்படி, நமோநாராயணாயவென்று—, பாடும் - பாடத்தக்க, மநமு டை - மநஸ்ஸுண்டாம்படியான, பத்தருள்ளீர் - ப்ரேமத்தை யுடையீராகில், வந்து—, பல்லாண்டுகூறுமின் - பல்லாண்டு பாடுங்கோளென்கிறார்.

வ்யா.—(ஏடுநிலத்திலிடுவதன்முன்னம்) ஏடு என்பது-பொல் லாங்கு. "உங்களைப் பொல்லாநிலத்திலே யிடுவதற்குமுன்னம்" என்று பிள்ளையமுதனார். "ஏடு" என்கிறது - ஸூக்ஷ்மசரீரத்தை. ஸ்தூலசரீரத்திற்காட்டில் ப்ரதாநமாய் அதினுடைய ப்ரயோஜந ரூபமாய் நிற்கையாலே, "பாலில் ஏடு" என்னுமாப்போலே சொல் லுகிறது. (நிலத்திலிடுவதன்முன்னம்) ஸ்வகாரணமான மூலப்ரக் ருதியிலே (உ) லயிப்பதற்குமுன்னே. இது நிர்வஹித்துப்போரும் படி;—"ஏடு" என்று - உடம்புக்குப்பேராய், ஸ்தூலஸூக்ஷ்மரூப மான சரீரம், ஸ்வகாரணமான மூலப்ரக்ருதியிலே லயிப்பதற்குமுன் என்னவுமாம். இவ்வாக்யத்தால் - அவர்களுடைய அநர்த்தத் தைக் கண்டழைக்கிறாரென்னுமிடந் தோற்றவிருக்கிறதிறே. (வந்து) ஸ்வதந்த்ரரா யிருப்பார்க்குத் தம்மளவில் வருமிடத்திலுண்டான தூரத்தைச் சொல்லுகிறது. (எங்கள் குழாம்புகுந்து) கேவலரும் ஒரு ஸமஷ்டியாயிறே யிருப்பது; அது ஸ்வதந்த்ர மாகையாலே அந்யோந்யம் சேர்த்தியற்றிருக்கும். ஒருத்தருடையஸம்ருத்தி ஒரு த்தரதாயிறே யித்திரளிருப்பது. "परस्परानुकूलाः" "வாஸூதேவஹா வெஃ" என்னக்கடவதிறே. இத்திரளில்புகுவார்க்கு எவ்வளவதி காரம்வேணுமென்னில் (கூடுமநமுடையீர்கள்) "புகுருவோம்" என்

(க) ஆத்மகுணோபேதர் - ஆத்மகுணமுடையவர்கள். (உ) லயித்தல் - நசித்தல்.

னும் நினைவே வேண்டுவது. அவிலக்ஷணங்களான புருஷார்த்தங்களுக்கு (௧) புரச்சரணங்கள் கனக்கவேண்டியிருக்க, அதில்விலக்ஷணமான இத்திரளிலே புகுருகைக்கு புரச்சரணம் வேண்டாதிருப்பதென்னென்னில்; அவை அப்ராப்த புருஷார்த்தங்களாகையாலே புரச்சரணாதிகள் அபேக்ஷிதங்களாயிருக்கிறன; இது ஸ்வரூபப்ராப்தமாகையாலே வேண்டா. மாதாபிதாக்களை யநுவர்த்திக்கைக்கு இச்சையேயிறே வேண்டுவது. (உடையீர்கள்) இந்த இச்சையால்வந்த ப்ரயோஜநாதிசயத்தாலே "வைச்ரவணன்"என்னுமாப்போலே யருளிச்செய்கிறார். கூடநினைப்பார்க்குச் செய்யவேண்டுவது, முன்புநின்ற சிறுமையைக்குலைத்துவரவேணும். (வரம்பொழிவந்து) "வரம்பொழிய" என்கிறவிது, "வரம்பொழி" என்றுகிடக்கிறது. ஸர்வேச்வரனுக்கு ப்ரகாரபூதனாய், அவனுடைய ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளை அநுபவிக்க இட்டுப்பிறந்தவன், "[illegible]" "ஜராமரணமோக்ஷாய" என்று (௨) ஸ்வாநுபவத்தளவிலே ஒரு வரம்பையிட்டுக்கொண்டானிறே; அத்தையொழிந்து வாருங்கோளென்கிறார். (ஒல்லைக்கூடுமினோ) பற்றுகிற புருஷார்த்தத்தினுடைய வைலக்ஷண்யத்தை யநுஸந்தித்தால் பதறிக்கொண்டுவந்து விழவேண்டாவோ. "ஏடுநிலத்திலிடுவதன்முன்னம்" என்றது-சரீரத்தில் அஸ்தைர்யத்தைப்பற்ற; இங்கு "ஒல்லை" என்கிறது - பற்றுகிறவிஷயத்தினுடைய வைலக்ஷண்யத்தைப்பற்ற. "கூடுமனமுடையீர்கள்" என்றும், "கூடுமினோ" என்றும் அருளிச்செய்கிறாரிறே யோக்யதையைப்பற்ற. அத்திரளில்நின்றும் பிரிகதிர்ப்பட்டார் சிலரிவர்களென்று தோற்றுமிறே ஸ்வரூபம் (௩) வெளிச்செறித்தக்கால்.

(நாடுநகரமும்நன்கறிய) இத்திரளிலே புகுருகைக்குவேண்டுவன வருளிச்செய்தார்; இதுக்குமேல் மங்களாசாஸநத்துக்கு வேண்டுவன வருளிச்செய்கிறார். "நாடு" என்று-அவிசேஷஜ்ஞரைச்சொல்லுகிறது; " நகரம் " என்று - விசேஷஜ்ஞரைச்சொல்லுகிறது. ராஜாவுக்கு ப்ரத்யாஸந்நரிறே நகரஸ்தர்; நாட்டார் தூரஸ்தரிறே: ஆகையாலே யருளிச்செய்கிறார். (நன்கறிய) நன்றாகவறிய. பகவத்ப்ரத்யாஸத்தியாலே அவிசேஷஜ்ஞர் விடும்படியாகவும், அதுதானேஹேதுவாக விசேஷஜ்ஞர் பரிக்ரஹிக்கும்படியாகவும். (நன்கறிய) இந் நன்மையை யறியவென்றுமாம். (நமோநாராயணாயவென்று) இவ்வளவும்போராது, "தன்ஸ்வரூபத்தை உள்ளபடியறிந்து ஸ்வரூபாநுரூபமான கைங்கர்யத்தைப்பெறவேணும்" என்று வைஷ்ணவனாய் வரவேணுமென்று. "[illegible]" "[illegible]" "[illegible]

---

(௧) புரச்சரணம் - அங்கம். (௨) ஸ்வாநுபவம் - தன்னுடையஅநுபவம்.
(௩) வெளிச்செறித்தல் - விளங்கிநிற்றல்.

வசிவாஹமஸ்மி" "ஹமவத்வவாஹஜோ" என்றிறே நமச்சப்தத்துக்கு அர்த்தமிருப்பது. ஸ்வாமிபக்கல் பண்ணும் அநுகூலவ்ர்த்தியேயிறே புருஷார்த்தமாவது. (பாடுமநமுடைப்பத்தருள்ளீர்) நினைத்திருக்கு மவ்வளவுபோராது, ப்ரீதிக்குப்போக்குவிட்டுப் பாடுவோமென்னும் நெஞ்சுண்டாம்படியான ப்ரேமத்தை யுடையீராகில். (வந்து பல்லாண்டுகூறுமினே) வந்து, திருப்பல்லாண்டு பாடுங்கோள். இத்திரளிலே புகுரவேணுமென்றிருப்பீர்! அத்தைச்செய்யுங்கோள்; அவ்வளவுபோராது, உங்களுடைய வ்ர்த்திவிசேஷமும் பெறவேணுமென்றிருப்பீர்! திருப்பல்லாண்டு பாடுங்கோளென்று (க) க்ரியையைஇரண்டாக்கி நிர்வஹிக்கவுமாம். (ச)

அ.—அஞ்சாம்பாட்டு. (அண்டமித்யாதி) முற்பட அநந்யப்ரயோஜநரையழைத்தார்; கேவலரும் ஐச்வர்யார்த்திகளும் ப்ரயோஜநாந்தரபரரா யிருக்கச்செய்தேயும், கேவலருடைய துர்க்கதியைக் கண்டு முந்துற வழைத்தார்; இப்பாட்டிலே - ஐச்வர்யார்த்திகளை யழைக்கிறார்.

மூ.—அண்டக்குலத்துக் கதிபதியாகி யசுர ரிராக்கதரை, யிண்டைக்குலத்தை யெடுத்துக்களைந்த விருடீகேசன் றனக்குத், தொண்டக்குலத்தி லுள்ளீர்வந்தடிதொழு தாயிரநாமஞ் சொல்லிப், பண்டைக்குலத்தைத் தவிர்ந்து பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண் டென்மினே.

ப·ரா.—அண்டக்குலத்துக்கு-அண்ட ஸமூஹத்துக்கு, அதிபதியாகி-தலைவனாய், அசுரரிராக்கதரை-அஸுரராக்ஷஸர்களுடைய, இண்டக்குலத்தை-நெருங்கினதிரளை, எடுத்து - சேரத்திரட்டி, களைந்த-நிர்மூலமாகப்போக்கின, இருடீகேசன்றனக்கு - இந்த்ரியங்களைத் தன்வசமாகநடத்துமவனுக்கு, தொண்டக்குலத்தில் - அடிமைசெய்யுங்குலத்திலே, உள்ளீர் - உளரானநீங்கள், வந்து—, அடி - ஸர்வேச்வரன்திருவடிகளை, தொழுது—, ஆயிரநாமம் - அவன்திருநாமங்களையெல்லாம், சொல்லி - வாயாரச்சொல்லி, பண்டைக்குலத்தை - பகவத்விமுகராயிருந்தகாலமான பழையஜாதியை, தவிர்ந்து - "நான், எனக்கு" என்கிறஙிலைவோடுவிட்டு, பல்லாண்டு பலலாயிரத்தாண்டென்மின்-அநேகமாயிரம் ஸம்வத்ஸரங்கள் நித்யமாய்ச் செல்லவேணுமென்றுமங்களாசாஸநம்பண்ணுங்கோள்.

வ்யா.—(அண்டக்குலத்துக் கதிபதியாகி) தேவதைகளுடைய ஐச்வர்யத்துக்கெல்லாம் மேலான (உ) அண்டாதிபத்யமிறே ஐச்வர்யத்துக்கு மேலெல்லை; அந்த ப்ரஹ்மா ஈச்வரனைஆச்ரயிக்கும் ப்ரகாரஞ்சொல்லுகிறது. "ப்ரஹ்மாதிபதிர்ப்ரஹ்மண:" "ஈசானாயவை தயேநம:" என்றிறே இப்பதப்ராப்திக்கு ஸாதநமந்த்ரம்; அந்த அண்டைச்வர்யவிசிஷ்

(க) க்ரியை-பயனிலை. (உ) அண்டாதிபத்யம் - அண்டங்களுக்குத்தலைவனாகை.

டனாகவிறே ஸர்வேச்வரனை யநுஸந்திப்பது. "வ்யாஹரந் மாமநுஸ்மரந்" "வ்யாஹார நாமநாமாநி" என்கிறபடியே இம்மந்த்ரத்தைச்சொல்லவும், நெஞ்சாலே ஐச்வர்யவிசிஷ்டனாக அநுஸந்திக்கவுமாயிறே ஆச்ரயணப்ரகாரமிருப்பது. * அண்டக்குலத்துக்கு அதிபதியான ஆகாரமேயன்றே இச்சப்தத்திலுள்ளது, ஆச்ரயணப்காரம் தோற்றவிருந்ததில்லையே என்னில்; (க) உதாரனாயிருப்பானொருவன் கையிலே எலுமிச்சம்பழமிருந்தால் "இதிருந்தவழகென்!" என்று சொன்னவளவிலே, (உ) பாவஜ்ஞனாயிருக்குமவன் "கொள்ளலாகாதோ" என்று கருத்தறிந்துகொடுக்குமிறே; அப்படியே, அண்டாதிபத்யத்திலே அபேக்ஷையுண்டென்று தங்களபேக்ஷையை (௩) ஆவிஷ்கரிக்கிறார்கள். இத்தால் - ப்ரயோஜநாந்தரபரரைக்குறித்து "[illegible]" "உதாரா:" என்னுமவனுடைய ஔதார்யம் ப்ரகாசிக்கிறது. (அண்டக்குலத்துக்கு) "அண்டாநாந்து ஸஹஸ்ராணாம்" "ஸஹஸ்ராணாம்ஸஹஸ்ராணாம்" என்றுதுடங்கி, "கோடிகோடிசதாநிச" "கோடிகோடிசதாநிவ" என்று (ச) அஸங்க்யாதமான அண்டங்களுக்குநிர்வாஹகனாகையாலே அபேக்ஷித்தாரபேக்ஷித்த அண்டங்களைக்கொடுக்கைக்கு உடைமைசொல்லுகிறது. (அதிபதியாகி) உபயவிபூதிக்கும் நிர்வாஹகனாகை. (ஆகி) ஆச்ரிதர் தன்னையநுஸந்தித்தவளவிலேயாயிருக்கை. ஐச்வர்யார்த்தி, ஐச்வர்யவிசிஷ்டனாக அநுஸந்தித்தால் அவ்வளவாயிருக்கும்; கைவல்யார்த்தி, (ரு) அஸ்ப்ர்ஷ்டஸம்ஸாரகந்தனாக அநுஸந்தித்தால் அவ்வளவாயிருக்கும்.

(அசுரரிராக்கதரை) இப்பதத்துக்கு அஸுரர்களாலே *வேதாபஹாராத்யாபத்துக்களில் களையறுத்துக்கொடுக்கையும் ரக்ஷகனுக்கு பரமிறே. "ஆர்த்தன்" என்றும், "அர்த்தார்த்தி" என்றும் ஐச்வர்யபுருஷார்த்தம் இரண்டு (௬) முகமாயிறேயிருப்பது. அதில் (எ) அர்த்தார்த்தியைக் கீழேசொல்லி, இவ்வம்சத்தாலே ஆர்த்தனைச் சொல்லுகிறது. (அ) ஜந்மப்ரப்ர்தி பராநர்த்தமே பண்ணிப்போருவது இரண்டு வர்க்கமிறே. ஸம்பந்தமொத்திருக்க நிரஸநத்திலே யிழிகிறது, ஆச்ரிதவிரோதிகளென்றிறே. (இண்டக்குலத்தை) மிகவும்நெருங்கினதிரளை. "இண்டர்" என்று - சண்டாளர். இவர்களை சண்டாளரொன்று சொல்லுகிறது - (௯) நிஹீநரொன்னும் நினைவாலே. உத்கர்ஷத்துக்கெல்லை - பரஸம்ர்த்யைகப்ரயோஜநனு

(க) உதாரன் - கொடையாளி. (உ) பாவஜ்ஞன் - நினைவறியுமவன். (௩) ஆவிஷ்கரித்தல் - ப்ரகாசிப்பித்தல். (ச) அஸங்க்யாதம் - எண்ணில்லாதது. (ரு) அஸ்ப்ர்ஷ்டஸம்ஸாரகந்தன் - ஸம்ஸாரஸம்பந்தம் சற்றுமில்லாதவன். (௬) முகம் - வகை. (எ) அர்த்தார்த்தி - பொருளைவிரும்புமவன். (அ) ஜந்மப்ரப்ர்தி - பிறப்புமுதல். (௯) நிஹீநர் - தண்ணியர்.

ரு

யிருக்கை; நிகர்ஷத்துக்கெல்லை-பராநர்த்தமே யாத்ரையாயிருக்கை. இவ்வாபத்துக்களிலே "[illegible]" "[illegible]" என்றிறே இவர்களுடைய ஆச்ரயண ப்ரகாரமிருப்பது. (எடுத்துக்களைந்த) "பொல்லாவரக்கனைக் கிள்ளிக் களைந்தானை" என்னுமாப்போலே, ஆச்ரிதர்பக்கல் அழல்தட்டாதபடி நிரஸிக்கை. "இலங்கைபாழாளாக" என்றதும் (௧) விபீஷணபரிக்ரஹத்துக்கு ஒரு நோவுவாராதபடியிறே; விபீஷணக்ருஹத்துக்கு அழல்தட்டாதபடியிறே லங்காதஹநம்பண்ணிற்றுத் (௨) திருவடியும். (இருடீகேசன்) ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்கு ஐச்வர்யாதிகளிலே கர்மாநுகூலமாக ருசியைப்பிறப்பிக்கும்; தன்பக்கலிலே (௩) ந்யஸ்தபரராயிருப்பார்க்கு ஸ்வரூபாநுரூபமாக ருசியைப்பிறப்பிக்கும். ஐச்வர்யார்த்தமாக அவன்பக்கலிலே கண்வைக்கும்போதே அவன் வடிவழகிலே உறைக்கவையுங்கோள்; அவன் (௪) "மமேதம்" என்கிற அபிஸந்தியைக் குலைத்துத் தன்பக்கலிலே ருசியைப்பிறப்பிக்கும்; அத்தாலே, அபேக்ஷித்த ஐச்வர்யத்தை (௫) விஸ்மரித்து அவன்றன்னையே பற்றலாம்.

(தனக்குத் தொண்டக்குலத்திலுள்ளீர்) இப்படி ஐச்வர்யத்தில் ப்ரேமம்போய் பகவத்ப்ரேமயுக்தருடைய திரளிலேயுளரான நீங்கள். "தொண்டக்குலம்" என்று - தனியே ஒருஸந்தாநம்போலே காணும். "தேஹமே ஸ்வரூபம்" என்றிருப்பார்க்கும், "சேஷத்வமே ஸ்வரூபம்" என்றிருப்பார்க்கும் இத்தனைவாசியுண்டிறே. இனி, அநந்யப்ரயோஜநராயிருப்பார்க்கு (௬) க்ருத்யம் இன்னதென்கிறார் மேல் (வந்தடிதொழுது) திருவடிகளே ப்ரயோஜநமாகவந்து, அநுகூலவ்ருத்திகளைப்பண்ணி. ஐச்வர்யமே ப்ரயோஜநமாய் விஷயாநுபவமே யாத்ரையாயிருக்கைதவிர்ந்து, திருவடிகளே ப்ரயோஜநமாய் அநுகூலவ்ருத்தியே யாத்ரையாயிருக்கும்படி பாருங்கோள். (ஆயிரநாமஞ்சொல்லி) இரண்டு திருநாமத்தையே நிர்ப்பந்திக்கவேண்டுவது "மமேதம்" என்றிருக்குமன்றிறே; "தவேதம்" என்கிற புத்தி பிறந்தால், பகவத்குணசேஷ்டிதங்களுக்கு வாசகமான திருநாமங்களெல்லாம் போக்யமாயிறே யிருப்பது; அவற்றை வாயாரச்சொல்லி. (பண்டைக்குலத்தைத்தவிர்ந்து) தொண்டக்குலத்திலே வந்தவயித்தவாறே "மமேதம்" என்றிருந்தகாலம் (௭) ஜந்மாந்தரமாய்த் தோற்றுமிறே. ஒருஜந்மத்திலே (௮) த்விஜந்மனாகிறானிறே:-ராஜர்ஷியான விச்வாமித்ரன், அந்த ஜந்மத்திலே (௯) ப்ரஹ்மர்ஷியா

---

(௧) விபீஷணபரிக்ரஹம் - விபீஷணஸம்பந்திகள். (௨) திருவடி - ஹநுமான். (௩) ந்யஸ்தபரர் - வைக்கப்பட்டசுமையுள்ளவர். (௪) மமேதம்-இது என்னுடையது. (௫) விஸ்மரித்து - மறந்து. (௬) க்ருத்யம் - செய்கை. (௭) ஜந்மாந்தரம் - முன்பிறப்பு. (௮) த்விஜந்மன் - இருபிறப்பாளன். (௯) ப்ரஹ்மர்ஷி - ப்ராஹ்மணரிஷி.

ஞனிறே. அங்கு தபஸ்ஸாலே வர்ணபேதம் பிறந்தது; இங்கு பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே ஸ்வரூபபேதம்பிறந்தது. "உனக்குநான்" என்றவநந்தரம், முன்பு "நான் எனக்கு" என்றிருந்தவிது வ்யதிரேகமாய்த் தோற்றுமிறே.

(பல்லாண்டு) இப்படி அநந்யப்ரயோஜநரான நீங்கள் மங்களாசாஸநம்பண்ணுங்கோள். "ப்ரயோஜநாந்தரபரனைப் போந்தவன் நமக்கு ஸமர்த்தியை ஆசாஸிக்குமத்தனை பரிவனைகப்பெற்ருேமே!" என்று அவன்குளிரநோக்கும்; (பல்லாயிரத்தாண்டென்மின்) பின்னை, பல்லாயிரத்தாண்டு என்னுங்கோள். அந்நோக்கழகு நித்யஸ்ரீயாய்ச்செல்லவேணுமென்று மங்களாசாஸநம் பண்ணுங்கோள். உங்களுக்கு இம்மாத்ரத்தாலே ஸ்வரூபமும், அத்தாலே ஈச்வரனுக்கு ஸம்ருத்தியு முண்டாகப்பெற்ருல் ஆறியிருக்கிறதென்? சடக்கென மங்களாசாஸநம் பண்ணுங்கோளென்கிருர். (௫)

அ.—ஆரும்பாட்டு. (எந்தையித்யாதி) அநந்யப்ரயோஜநர்க்கும் ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்கு முண்டான நெடுவாசியறிந்திருக்கச் செய்தேயும்; அநந்யப்ரயோஜநரையழைத்த (க) ஸமநந்தரம் இவர்களையழைக்கைக்கடி - 'ఉదారాస్సర్వ ఏవైతే" "உதாராஸ்ஸர்வ ஏவைதே" என்னுமவன்சீலத்தாலும், அவனோடு இவர்களுக்குண்டான (உ) அவர்ஜநீயஸம்பந்தத்தாலும், இவர்களுக்கும் அவற்றையேநினைத்துத்தேங்காதே (௩)புகலாம்படியாயிறே யிருப்பது. ஆகையாலே, அநந்யப்ரயோஜநரை யழைத்தவோபாதி இவர்களையும் அழைத்தாராய்நின்ருர் கீழ்; இதில், * வாழாளிலழைத்த அநந்யப்ரயோஜநர், தங்கள் ஸ்வரூபத்தையும் ஸ்வரூபாநுரூபமான வ்ருத்தியையும் சொல்லிக்கொண்டு வந்துபுகுர, அவர்களைக்கூட்டிக்கொள்ளுகிருர். "ஏழாட்காலும் பழிப்பிலோம்" என்று ப்ரயோஜநாந்தரபரரைக் குறித்துத் தாமருளிச்செய்த தம்முடைய திரளுக்குண்டான வேற்றத்தை, புகுருகிறவர்கள், தங்களுக்குண்டாகச் சொல்லிக்கொண்டு வந்து புகுருகிருர்கள். தந்தாமேற்றஞ்சொல்லிக்கொண்டுவந்து புகுருகை (ச) ஸாத்த்விகர்க்கு (௫) யுக்தமோவென்னில்; ஆழ்வாருடைய திருவுள்ளம் பயங்கெடுகைக்காகச் சொல்லுகிருர்களாகையாலே யுக்தம். 'పన్నగాశనమారోహ్య పతన్తం పక్షిసేవితే। వైనతేయమహం శక్తః పరిత్రాతుం సహస్రశః" "பந்நகாஶநமாரோஹ்ய பதந்தம் பக்ஷிஸேவிதே। வைநதேயமஹம் ஶக்த: பரித்ராதும் ஸஹஸ்ரஶ:" என்று - திருவடி,

---

(க) ஸமநந்தரம் - பின்பு. (உ) அவர்ஜநீயஸம்பந்தம் - விடக்கூடாத உறவு. (௩) புகலாம்படி - ப்ரவேசிக்கலாம்படி. (ச) ஸாத்விகர் - ஸத்த்வ குண முள்ளவர்கள். (௫) யுக்தமோ - தகுதியோ.

(க) ஸ்வசக்தியைச் சொன்னுனிறே முதலிகளுடைய பயம் (உ) சமிக்கைக்காக.

மூ.—எந்தைதந்தை தந்தைதந்தைதம் மூத்தப்பனேழ்படி காலொடு டங்கி, வந்துவழிவழி யாட்செய்கின்றோந் திருவோணத் திருவிழவி, லந்தியம்போதி லரியுருவாகி யரியை யழித்தவனைப், பந்தனைதீரப் பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டென்று பாடுதுமே.

ப - ரை.—எந்தை - நானும் என்னப்பனும், தந்தை - அவனுக்கப்பனும், தந்தை - அவனுக்கப்பனும், தந்தை - அவனுக்கப்பனும், தம்மூத்தப்பன் - அவனுக்கு அப்பனும் பாட்டனுமாகிய, ஏழ்படிகால்தொடங்கி - ஏழுதலைமுறைமுதற்கொண்டு, வந்து - மங்களாசாஸநம்பண்ணுகைக்கு யோக்யமான ஸமயங்களில் வந்து, வழிவழி - முறைமுறையாக, ஆட்செய்கின்றோம் - தப்பாமேஅடிமைசெய்கிறோம்; திருவோணத்திருவிழவில்-திருவோணமென்கிற திருநாளிலே, அந்தியம்போதில் - அஸுரர்க்கு பலம்வர்த்திக்கத்தக்க அந்திப்பொழுதிலே, அரியுருவாகி - ந்ர்ஸிம்ஹரூபியாய்சகொண்டு, அரியை - ஆச்ரிதனுன ப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்கு சத்ருவான ஹிரண்யனை, அழித்தவனை - உருவழித்துப்பொகட்டவனுக்குண்டான, பந்தனைதீர - அனுக்கம்தீரும்படி, பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டென்று—, பாடுதும் - பாடுவோம்.

வ்யா.—(எந்தை) தானும் தமப்பனுமாக இருவர். (தந்தை தந்தைதந்தை) என்று-ஒருமூவர். (தம்மூத்தப்பன்) "தம்" என்று-முடிந்தவனை (௩) அநுபாஷிக்கிறது. (மூத்தப்பன்) "அப்பன்" என்று - தமப்பனுர்; "மூத்தப்பன்" என்று - பாட்டனுர்; ஆகையாலே அங்கே யிருவர்; ஆக, எழுவரையுஞ் சொல்லுகிறது. ஆழ்வார் "ஏழாட்காலும் பழிப்பிலோம்" என்று திரளவருளிச்செய்தார்; இவர்களும், (ஏழ்படிகால்) என்று திரளச் சொல்லாநின்றுர்கள். பிரித்துச்சொல்லுகிற விதுக்கு பலமென்னென்னில்; (ச) ஸ்வஸந்தாநத்தில் மங்களாசாஸநம்பண்ணிப் போந்தவர்கள்பக்கலுண்டான ப்ரீத்யதிசயத்தாலே சொல்லுகிறுர்கள். "[illegible] [illegible]" "ஸஹிவித்யாதஸ்தம் ஜநயதி தச்ச்ரேஷ்டம் ஜந்ம ஶரீயாநுபுஹ்ருஷ்டவிதா" என்று வித்யாஸந்தாநத்தைக்கொண்டாடுமாப்போலே "[illegible]" "[illegible]" என்று த்யாஜ்யமான யோநிஸந்தாநத்தைக் கொண்டாடுகை யுக்தமோவென்னில்; யுக்தம்; கொண்டாடுகைக்கு ப்ரயோஜநம் பகவத்ஸம்பந்தமாகையாலே. வித்யாஸந்தாநத்திலும் பகவத்விமுகன் (ரு) த்யாஜ்யனல்லனே. (ஏழ்படிகால்தொடங்கி) அர்த்தக்ரமத்தாலே

(க) ஸ்வசக்தியை - தன்வல்லமையை. (உ) சமிக்கை - தணிக்கை. (௩) அநுபாஷிக்கிறது - அநுவதிக்கிறது. (ச) ஸ்வஸந்தாநம் - தன்னுடையவம்சம். (ரு) த்யாஜ்யன் - விடத்தக்கவன்.

ஏழையுஞ் சொல்லச்செய்தேயும் திரளச்சொல்லுகிறது - (௧) ஸ்வஸந்தாநத்திலுண்டான (௨) ஆதராதிசயத்தாலே. (வந்து) மங்களாசாஸநம்பண்ணுகைக்கு யோக்யமான (௩) தசைகளிலே வந்து. (வழிவழியாட்செய்கின்றோம்) முறைமுறையாகத்தப்பாமேஅடிமை செய்கிறோம். இத்தால் - இஸ்ஸந்தாநத்துக்கு மங்களாசாஸந (௪) விச்சேதம் பிறந்ததில்லையென்கை. (௫) யாஜ்ஞிகஸந்தாநத்துக்கு த்ரிபுருஷ(௬)விச்சித்தியாலே அப்ராஹ்மண்யஞ் சொல்லுமாப்போலே, மங்களாசாஸநவிச்சித்தியால் வைஷ்ணவத்வஹாநி சொல்லுங் குறை எங்கள் ஸந்தாநத்தில் இல்லையென்கிறார்கள். "యస్య వేదశ్చ వేదీ చ విచ్ఛిద్యేతే త్రిపూరుషమ్ । స వై దుర్బ్రాహ్మణో జ్ఞేయః సర్వకర్మబహిష్కృతః" "யஸ்ய வேதஶ்ச வேதீ ச விச்சித்யேதே த்ரிபூருஷம் ; ஸ வை துர்ப்ராஹ்மணோ ஜ்ஞேய ஸர்வகர்மபஹிஷ்க்ருத:" என்னக்கடவதிறே. "வழிவழி" என்று - சாஸ்த்ரமார்க்கத்தாலும் சிஷ்டாசாரத்தாலுமென்றுமாம். "శాన్తిశ్శాన్తిశ్శాన్తిః" "ஶாந்திஶ்ஶாந்திஶ்ஶாந்தி:" என்றும், "పశ్యేమ శరదశ్శతమ్" "பஶ்யேம ஶரதஶ்ஶதம்" என்றும், "సర్వాన్ దేవాన్ నమస్యన్తి" "ஸர்வாந் தேவாந் நமஸ்யந்தி" என்றும், "మఙ్గళాని ప్రయుఞ్జానాః" "மங்களாநி ப்ரயுஞ்ஜாநா:" என்றும் சொல்லக்கடவதிறே. (ஆட்செய்கின்றோம்) ஆட்செய்கையாவது - திருப்பல்லாண்டு பாடுகையிறே.

மேலே "பந்தனைதீரப்பல்லாண்டு" என்றத்தை வ்ர்த்தியாகச் சொல்லுகையாலே, இதுக்குக்கீழ் - தங்களுடையஸந்தாநத்தி லேற்றஞ்சொன்னார்களாய், மேல் - தங்களுடைய வ்ர்த்திவிசேஷஞ்சொல்லுகிறார்கள் (திருவோணத்திருவிழவில்) விசேஷித்துத் திருநக்ஷத்ரஞ்சொல்லாத விடத்துக்கெல்லாம் இதுவே திருநக்ஷத்ரமாகக் கடவது. "திருவோணம்" என்கிறது ஜந்மநக்ஷத்ரமென்னில் உகவாதாரறிந்து (௭) அபிசரிப்பர்களென்று அஞ்சி, திருவோணமென்கிற திருநாளிலேயென்று மறைத்துச்சொல்லுகிறார். (அந்தியம் போதில்) தேவர்களுக்கு பலம் க்ஷீணமாய் அஸுரர்க்கு பலம் வர்த்திக்கும் ஸமயத்திலே. (அரியுருவாகி) ஒரு காலவிசேஷம் வேண்டாதே ஸர்வகாலமும் மங்களாசாஸநம் பண்ணவேண்டும்படியான வடிவையுடையனாய். "నారసింహవపుః శ్రీమాన్" "நாரஸிம்ஹவபு: ஸ்ரீமாந்" என்றும், "அழகியான்றானே யரியுருவன்றானே" என்றும், "நரங்கலந்தசிங்கமாய்" என்றும் சொல்லக்கடவதிறே. (அரியை

(௧) ஸ்வஸந்தாநம் - தன்னுடையவம்சம். (௨) ஆதராதிசயம் - அன்பின் மிகுதி. (௩) தசை-ஸமயம். (௪) விச்சேதம்-இடைவீடு. (௫) யாஜ்ஞிகஸந்தாநம் - யாகம்செய்யும் ஸந்ததி. (௬) விச்சித்தி - விட்டிருக்கை. (௭) அபிசரித்தல் - சூந்யம்வைத்தல்.

யழித்தவனை) "அரி" என்று-சத்ரு. (க) ஸஹஜசத்ருவான ஹிரண்யனைக் குற்றுயிராக்கிவிடாதே உருவழித்தவனை. "சுகிர்ந்தெங்கும் சிந்தப்பிளந்த" என்னக்கடவதிறே. அவனை யழியச்செய்தது பய ஸ்தாநமாகிறது பின்புள்ளார் பகைகொண்டாடுவ தொன்னுமத்தாலே. (பந்தனைதீர) துஷ்ப்ரக்ருதியான ஹிரண்யனுடலைக் கீண்டு போகடுகையால்வந்த அனுக்கம்தீர. திருவவதரித்ததிவஸத்திலுண்டான (உ) அபதாநமாகையாலே "அனுக்கம்" என்கிறதிறே. (பல்லாண்டு) அநுகூலர்வாயாலே ஒருக்கால் மங்களாசாஸநம்பண்ண, அவ்வஸ்துவினுடைய அனுக்கம்போய், நித்யமாய்ச்செல்லுமென்றிறே இவர்கள்நினைவு. (பல்லாயிரத்தாண்டென்றுபாடுதுமே) ஒருக்கால் "பல்லாண்டு" என்றத்தால் (௩) பர்யாப்திபிறவாமையாலே காலதத்த்வமுள்ளதனையும் நித்யமாய்ச்செல்லவேணுமென்று மங்களாசாஸநம்பண்ணுகையே எங்களுக்கு வ்ருத்தியென்கிறார்கள். (௬)

அ.—ஏழாம்பாட்டு. (தீயிற்பொலிகின்ற) * ஏடுநிலத்திலே இவராலே (ச) ஆஹூதரான கைவல்யார்த்திகள், தங்கள் ஸ்வபாவத்தைச் சொல்லிக்கொண்டுவர, அவர்களோடே ஸங்கதராகிறார். இவர்களையழைத்தபோது, "வரம்பொழிவந்தொல்லைக்கூடுமினோ" என்று - நீங்கள்பற்றின புருஷார்த்தத்தைவிட்டு வாருங்கோளென்றும், "நமோநாராயணாய" என்று - அநந்யப்ரயோஜநராய் வாருங்கோளென்றும், "நாடுநகரமும்நன்கறிய" என்று - விசேஷஜ்ஞர் பரிக்ரஹிக்கும்படியாகவும் அவிசேஷஜ்ஞர் (௫) உபேக்ஷிக்கும்படியாகவும் வாருங்கோளென்றிறே அவர்களையழைத்தது. அதில் (௬) க்ஷுத்ரபுருஷார்த்தத்தை விடுகையும் அநந்யப்ரயோஜநராகையும் நம்முடையக்ருத்யம். அநுகூலர் பரிக்ரஹிக்கைக்கும் ப்ரதிகூலர் கைவிடுகைக்கும் செய்யவடுப்பதென் என்று பார்த்து, வைஷ்ணவ (எ) சிஹ்நமான திருவிலச்சினையை தரிக்கவே (அ) த்யாகோபாதாநங்களிரண்டும் ஸித்திக்குமென்று பார்த்து, அத்தை தரித்துக்கொண்டுவந்தோமென்கிறார்கள்.

மூ.—தீயிற்பொலிகின்ற செஞ்சுடராழி திகழ்திருச் சக்கரத்தின்,
கோயிற் பொறியாலேயொற்றுண்டுநின்று குடிகுடியாட் செய்கிறோம், மாயப்பொருபடை வாணனை யாயிரந்தோளும்
பொழிகுருதி, பாயச்சுழற்றிய வாழிவல்லானுக்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

(க) ஸஹஜசத்ரு - இயல்பானசத்ரு. (உ) அபதாநம் - செயல். (௩) பர்யாப்தி - த்ருப்தி. (ச) ஆஹூதர் - அழைக்கப்பட்டவர்கள். (௫) உபேக்ஷித்தல் - அசட்டைசெய்தல். (௬) க்ஷுத்ரம்-தண்ணிமை. (எ) சிஹ்நம் - அடையாளம். (அ) த்யாகோபாதாநம் - விடத்தக்கதும் பற்றத்தக்கதும்.

ப - ரை.—தீயில் - சந்த்ராதித்யர்களைக்காட்டிலும், பொலிகின்ற - மிக விளங்காநின்ற, செம் - சிவந்த, சுடர் - ஜ்யோதிஸ்ஸையுடைத்தாய், திகழ் - ப்ரகாசியாநின்றுள்ள, திருச்சக்கரத்தின் கோயில் - திருவாழியாழ்வானெழுந்தருளியிருக்கிறகோயிலாய், ஆழி - மண்டலாகாரமான, பொறியாலே - சிஹ்நத்தாலே, ஒற்றுண்டுநின்று - சிஹ்நிதராய்நின்று, குடிகுடி - எங்கள் ஸந்தாநமெல்லாம், ஆள்செய்கின்றோம் - அடிமைசெய்வோமாய்வந்தோம்; மாயம் - க்ரித்ரிமமாக, பொரு - போர்செய்யாநின்றுள்ள, படை - ஸேனையையுடையனான, வாணனை - பாணாஸுரனுடைய, ஆயிரந்தோளும் - ஆயிரந்தோள்களினின்றும், குருதி - ரக்தமானது, மதகுதிறந்தாப்போலே, பொழிபாய - புறப்பட்டோடும்படி, சுழற்றிய - சுழற்றின, ஆழி - திருவாழியாழ்வானை நியமிப்பதில், வல்லானுக்கு - ஸமர்த்தனானவனுக்கு, பல்லாண்டுகூறுதும் - திருப்பல்லாண்டு பாடுவோம்.

வ்யா.—(தீயிற்பொலிகின்ற செஞ்சுடராழியென்று) வைஷ்ணவ கோஷ்டியிலே புகுரப்பண்ணின (க) உபகாரஸ்ம்ருதியாலே ஆழ்வானைக்கொண்டாடுகிறார்கள். (தீயிற்பொலிகின்ற) "தீ" என்கிறசப்தம் சந்த்ராதித்யாதி தேஜ:பதார்த்தங்களெல்லாவற்றுக்கும் உபலக்ஷணம். அதிற்காட்டில் தேஜஸ்ஸு வர்த்திக்கையாகிறது- "அத்யர்க்காநலதீப்தம் தத் ஸ்தாநம்" "[illegible]" என்கிற பரமபதத்தில் தேஜஸ்ஸுமிக்கிருக்கக்கடவது ஆதித்யாதி தேஜஸ்ஸுக்களிற்காட்டில்; அதிற்காட்டில் அவனுடைய திவ்யமங்களவிக்ரஹ தேஜஸ்ஸு மிக்கிருக்கக்கடவது; அதுக்கும் ப்ரகாசகமாயிறே திருவாழியாழ்வானுடையதேஜஸ்ஸிருப்பது. "வடிவார்சோதிவலத்துறையுஞ்சுடராழி" என்னக்கடவதிறே. "[illegible]" "தஸ்ய பாஸா ஸர்வமிதம் விபாதி" என்கிறபடியே அவனுடைய தேஜஸ்ஸாலே ஸர்வமும் விளங்காநின்றதென்னுநிற்க, திவ்யமங்களவிக்ரஹத்துக்கு இவன் ப்ரகாசகனும்படியென்னென்னில் (செஞ்சுடர்) * காளமேகநிபச்யாமமான வடிவுக்கு இருட்டறையில் விளக்கேற்றினாப்போலே பரபாகரூபத்தாலேவந்த ப்ரகாசகத்வத்தைச்சொல்லுகிறது. (ஆழிதிகழ்திருச்சக்கரம்) (உ) இட்டளத்தில் பெருவெள்ளம்போலே புறம்புபோக்கற்று, தன்னிலே (௩) மண்டலாகாரமாய்க்கொண்டு விளங்காநின்றுள்ள திருவாழியாழ்வானென்கை. (சக்கரத்தின்கோயில்) ஆழ்வானெழுந்தருளியிருக்கிற மண்டலாகாரமான வாஸஸ்தாநம். (பொறியாலே ஒற்றுண்டுநின்று) அதாகிறது - சிஹ்நத்தாலே சிஹ்நிதராய்நின்று. திருவிலச்சினையை தரித்தபின்பிறே, இவன் ஜந்மாந்தரத்திற்போகாதே மோக்ஷாந்தரத்திற்போகாதே ஸுஸ்திரனாகப்பெற்றது. பகவதங்கீகாரமும் இதுண்டானாலிறே அதிசயிப்

(க) உபகாரஸ்ம்ருதி - நன்றிநினைக்கை. (உ) இட்டளம் - நெருங்கினவிடம். (௩) மண்டலாகாரம் - வட்டவடிவு.

பது. ஸ்ரீமத்த்வாரகையில்நின்றும் ஆச்ரிதவிரோதி நிரஸநார்த்தமாக எழுந்தருளுகிறபோது திருவாசல்காக்கின்ற முதலிகள், "மீளவெழுந்தருளுமளவும் இங்குப்புகுரக்கடவாரார், அல்லாதாரார்?" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; [चक्राङ्कितास्तु प्रवेष्टव्याः यावदागमनं मम। नामुद्रितास्तु प्रवेष्टव्याः यावदागमनं मम- சக்ராங்கிதாஸ்து ப்ரவேஷ்டவ்யா: யாவதாகமநம் மம | நாசக்ராங்கிதாஸ்து ப்ரவேஷ்டவ்யா: யாவதாகமநம் மம] என்று இந்தலக்ஷணமுடையார் யாவர்சிலர், அவர்கள் (க) நிச்சங்கமாகப்புகுரக்கடவர்கள்; அல்லாதாரை (உ) பாவபரீக்ஷைபண்ணிப்புகுரவிடக்கடவது என்றானிறே க்ருஷ்ணன். இதுதான் ஈச்வராங்கீகாரத்துக்கு முடலாய், தானும் "நாமவனுடைமை" என்று நிர்ப்பரனாயிருக்கைக்கு முடலாய், தான்பண்ணினபாபத்தை யநுஸந்தித்து க்ரூரமாகப்பார்க்கக்கடவ யமாதிகளு மஞ்சும்படியாயிருப்பதொன்றிறே. "चक्रादिधारणं पुंसां परसम्बन्धवेदनम्। पतिव्रतानिमित्तं हि वलयादिविभूषणम्" "சக்ராதிதாரணம் பும்ஸாம் பரஸம்பந்தவேதநம் | பதிவ்ரதாநிமித்தம் ஹி வலயாதிவிபூஷணம்" என்று பகவத்ஸம்பந்தத்துக்கு ஜ்ஞாபகமாயிறேயிருப்பது. (குடிகுடியாட்செய்கின்றோம்) "सपुत्रपौत्रस्सगणः" "ஸபுத்ரபௌத்ரஸ்ஸகண:" என்கிறபடியே ஸந்தாநமாக அடிமை செய்யக்கடவோமாய்வந்தோம்.

இப்படி அநந்யார்ஹராயிருப்பார் செய்யுமடிமையாவது - திருப்பல்லாண்டுபாடுகையிறே; எந்த அபதாநத்துக்கு நீங்கள் மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறதென்னில் (மாயப்பொருபடையித்யாதி) எங்களைப்புகுரநிறுத்தின ஆழ்வானுடைய வீரப்ரகாசகமான துறையிலே திருப்பல்லாண்டு பாடக்கடவோமென்கிறார்கள். (மாயப்பொருபடைவாணனை) ஆச்சர்யமாகப் பொரும்ஸேநையையுடைய வாணனென்னுதல். ஆச்சர்யமாகப்பொரும் ஆயுதத்தையுடைய வாணனென்னுதல். "மாயம்" என்று - க்ர்த்ரிமமாய், க்ர்த்ரிமமான யுத்தத்தையுடையவனென்னவுமாம். (ஆயிரந்தோளும் பொழிகுருதிபாய) ஆயிரம்தோள்களாலும் மதகுதிறந்தாப்போலே ரக்தவெள்ளம் குதிகொண்டு பூமிப்பரப்படையப் பரம்பும்படி. பொழிதல் - சொரிதல். இதுக்கு இவன்பண்ணின வ்யாபாரத்தளவேதென்னில் (சுழற்றிய) திருவாழியை விடவேண்டிற்றில்லை, சுழற்றினவித்தனை. அவன் ஒருக்கால் திருவாழியைச்சுழற்ற, வாணனுடைய தோள்களாயிரமும் ஒருக்காலே மலைக் (ங) கொடுமுடிகள்போலே முறிந்துவிழுந்தன. வாணனுடையதலையையறுத்தொழிந்தது குற்றம்

(க) நிச்சங்கமாக - ஸந்தேஹமில்லாமல். (உ) பாவபரீக்ஷை - மநஸ்பரீக்ஷை. (ங) கொடுமுடி - சிகரம்.

போராண்மையன்று, உசைஷ பித்ர்ஹீநையாகாமைக்காகவும், தேவதாந்தரபஜநம் பண்ணுவார்க்கு பலமிது என்னுமிடத்துக்கு மச்சமாகவும். அதாவது-*பரிவின்றிவாணனைக்காத்துமென்றுப்ரதிஜ்ஞை பண்ணி, யுத்தத்திலே இவனைக்காட்டிக்கொடுத்து, ஸபரிகரனாய்க் கொண்டு முதுகுகாட்டிப்போனான் ரக்ஷகன்; ரக்ஷ்யபூதன் தோள் துணியுண்டான். "உன்னை ரக்ஷிக்கப் புக்கு நான்பட்டதோ!" என்றும், "உன்னை ஆச்ரயித்து நான்பட்டதோ!" என்றும் இருவரும் கூடக்கட்டிக்கொண்டு கதறுகையிறே பலமாய்விட்டது. (ஆழிவல்லானுக்கு) "வில்வல்லான், வாள்வல்லான், தோள்வல்லான்" என்னுமாப்போலே. "யஸ்ய ஸா ஜநகாத்மஜா" "யஸ்ய ஸா ஜநகாத்மஜா" என்கிறபடியே பிராட்டியை எனக்கென்ன இட்டுப்பிறத்தல், திருவடி தோளிலே நல்தரிக்கவிருத்தல், கைபோராமல் திருவாழியைப்பிடித்தல் செய்யுமதாய்த்து ஸர்வாதிகத்வத்துக்கு லக்ஷணம். (பல்லாண்டுகூறுதுமே) அத்தசையிலே அடிமைசெய்த ஆழ்வானுடைய வீரஸ்ரீக்கும், அடிமைகொண்ட க்ர்ஷ்ணனுடைய வீரஸ்ரீக்கும் மங்களாசாஸநம் பண்ணுவாரைப்பெற்றதில்லை; அவ்விழவுதீர இன்றிருந்து திருப்பல்லாண்டு பாடுகிறோமென்கிறார்கள். (எ)

அ.—எட்டாம்பாட்டு. (நெய்யிடையித்யாதி) *அண்டக்குலத்திலேயழைத்த ஐச்வர்யார்த்திகள் இசைந்துவர, அவர்களைக் கூட்டிக்கொள்ளுகிறார். * வாழாளிலழைத்த அநந்யப்ரயோஜநர் தங்களேற்றத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு புகுந்தார்கள் * எந்தைதந்தை தந்தையிலே ; * ஏடுநிலத்திலழைத்த கைவல்யார்த்திகள் தாங்கள் திருந்திப் புகுந்தமை சொன்னார்கள் * தீயிற்பொலிகின்றவிலே; இவர்கள் தாங்கள் க்ஷுத்ர புருஷார்த்தத்தை அபேக்ஷிக்க, அநந்ய ப்ரயோஜநர்க்கு முகங்கொடுத்தாப்போலே முகம் தந்து, அந்த ஐச்வர்யத்தைத் தந்த ஔதார்யத்துக்குத் தோற்று, ஐச்வர்யத்தை விட்டு சுத்த ஸ்வபாவராய் இவ்வுதாரனை மங்களாசாஸநம் பண்ணுவோமென்று புகுருகிறார்கள். * அண்டக்குலத்திலே - அண்டாதிபத்யம் ஐச்வர்யத்துக்கு மேலெல்லையாகப் பேசிற்று; அவ்வைச்வர்யார்த்திகள் பேச்சான இந்தப்பாட்டிலே - சரீரத்துக்கு தாரக போஷக போக்யங்களை இரந்தார்களாய், அத்தை அவன் தந்தானாகப் பேசிற்று ; இதுக்கு நிபந்தநம் -. இன்று ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் பிறந்து புகுருகிறவர்களாகையாலே அதினுடைய க்ஷுத்ரதை தோற்றப் பேசுகிறார்கள். அண்டாத்யக்ஷனான ப்ரஹ்மாவுக்கும் தாரகபோஷக போக்யங்களேயிறே ப்ரயோஜநம்; அதற்கு மேற்பட்ட பகவத் விபூதியை எனக்கு என்கிற அபிமாநத்தால் வந்த ஸ்வரூபஹாநியேயிறே பலம்.

மூ.—நெய்யிடை நல்லதோர்சோறு நியதமுமத்தாணிச் சேவகமும், கையடைக்காயுங் கழுத்துக்குப் பூணொடுகாதுக்குக் குண்டலமும், மெய்யிட நல்லதோர்சாந்தமுந் தந்தென்னை வெள்ளுயிராக்கவல்ல, பையுடைநாகப் பகைக்கொடியானுக்குப் பல்லாண்டு கூறுவனே.

ப-ரை.—இடை - ஒத்தநிறையான, நெய் - நெய்யோடுகூடினதாய், நல்லது - நல்லதாய், ஓர் - விலக்ஷணரஸோபேதமான, சோறும் - ப்ரஸாதத்தையும், நியதமும் - எப்போதும், அத்தாணிச்சேவகமும் - பிரியாதஸேவையையும், கை - திருக்கையாலேயிட்ட, அடைக்காயும் - வெற்றிலைப்பாக்கையும், கழுத்துக்குப் பூணொடு - கழுத்துக்கிடும் ஆபரணமான கண்டியையும், காதுக்குக் குண்டலமும் - செவிக்கிடும் ஆபரணமான குண்டலத்தையும், மெய்யிட - உடம்பிலேபூசுகைக்கு யோக்யமான, நல்லது - நல்ல பரிமளத்தாலே, ஓர் - ஒப்பற்றிருந்துள்ள, சாந்தமும் - சந்தநத்தையும், தந்து - கொடுத்து, என்னை - தாஸபூதனான வென்னை, வெள்ளுயிர் - சுத்தஸ்வபாவனாக, ஆக்கவல்ல - செய்யவல்லனாய், பையுடை - படத்தையுடைய, நாகம் - ஸர்ப்பத்துக்கு, பகை - விரோதியான கருடனை, கொடியானுக்கு - கொடியாக வுடையவனுக்கு, பல்லாண்டு கூறுவன் - மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறேன்.

வ்யா.—(நெய்யிடை) "இடை" என்று - நிறையாய், நெய்யோடொத்த சோறென்னுதல். "இடை" என்று - நடுவாய், நெய்யினிடையிலே சிலசோறு முண்டென்னுதல். இத்தால் - போஷகப்ரசுரமான தாரகத்ரவ்யத்தைத் தருமென்கை. (நல்லதோர் சோறும்) சோற்றுக்கு நன்மையாவது - இட்டவன் "இட்டோம்" என்றிருத்தல், உண்டவன் "இதுக்கென்செய்வோம்!" என்றிருத்தல் செய்யாதசோறு. அதாவது - தாய் இட, புத்ரனுண்ணும் சோற்றுக்கு இவ்விரண்டுமில்லையிறே. (ஓர்சோறு) இப்பாவசுத்தியேயன்றிக்கே, விலக்ஷண ரஸோபேதமா யிருக்கை; அங்ஙனன்றிக்கே, சேஷபூதன் சேஷிக்குஇடும் சோறுபோலே யிருக்கை. அதாகிறது - அஹங்காரோபேத மன்றிக்கே பக்த்யுபஹ்ர்தமாயிருக்கை. ஈச்வரனும், "[illegible]" "[illegible]" என்கிற நினைவாலேயும் வத்ஸலனுமிறே யிடுவது. அநந்யப்ரயோஜநன் ஸ்வாமிவிஷயத்திலிடும் சோறு எங்ஙனே யிருக்குமென்னில்; "[illegible]" "[illegible]" என்னும்படி பாவநமுமாய் போக்யமுமாயிருக்கை. "சுசீநி" என்றது - சுத்தங்களா யிருக்கை. சோற்றுக்கு சுத்தியாவது-துர்யோதநன், தன் ஐச்வர்யத்தைப்பற்ற அபிமாநித்தான்; பீஷ்மன், ஜ்ஞாநாதிகனென்று அபிமாநித்தான்; த்ரோணன், வர்ணத்தாலதிகனென்றுஅபிமாநித்தான்; இவையொன்று மின்றிக்கே பக்த்யுபஹ்ர்தமாயிருக்கை.

(நியதமும்) அதாகிறது - ஐச்வர்யம் ஈச்வரனே கொடுக்கிலும் அஸ்திரமாயிருக்கக் கடவது; அதுஅழிந்தவன்றும் அவ்வைச்வர்ய

த்தை ஸமாதாநம் பண்ணிக்கொடுக்குமவனாகையாலே "நியதமும்" என்கிறது. இத்தாலேயிறே "அர்த்தார்த்தி" என்றும், "ஆர்த்தன்" என்றும் ஐச்வர்யத்துக்கு இரண்டுவகை சொல்லிற்று. அங்ஙனன்றிக்கே, தேவதாந்தரங்களைப்பற்றி ஈச்வரனை யில்லைசெய்யுமன்றும் தந்முகேந சோறிடுமவனென்கை. ஸர்வேச்வரனிட்ட சோற்றைத்தின்று அவனை யில்லைசெய்யும் க்ருதக்நரிறே ஸம்ஸாரிகள்; தன்னை யில்லைசெய்யு மன்றும் ரக்ஷிக்கும் உதாரனிறே ஸர்வேச்வரன். (அத்தாணிச் சேவகமும்) " அத்தாணி " என்று - பிரியாமை; "சேவகம்" என்று - ஸேவை. ஐச்வர்யார்த்திக்கும் அநவரதபாவநையும், அந்திமஸ்ம்ருதியும் அநந்ய ப்ரயோஜநனோபாதி கர்த்தவ்யமிறே. ஆனால் ஐச்வர்யஸாதநத்தையும், "தந்து" என்று ப்ரயோஜநத்தோடொக்கச் சொல்லுவா னென்னென்னில்; * வெள்ளுயிரானபின்பு சொல்லுகிறார்களாகையாலே அந்த ஸாதநமும் ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாயிறே யிருப்பது. அநந்ய ப்ரயோஜநனுக்கு ஸ்வயம் ப்ரயோஜநமானஸேவை ஸாதநமாகக் கிடீர் க்ஷுத்ரமான ஐச்வர்யத்தைத் தந்ததென்கை.

(கைஅடைக்காயும்) தாரகபோஷகங்கள் கீழே சொல்லிற்றாய், மேல் - போக்ய பதார்த்தங்களைத் தந்தபடி சொல்லுகிறது. திருக்கையாலே யிட்ட வெற்றிலைப்பாக்கென்று இவர்கள்பக்கல் கௌரவத்தாலே யிட்ட சீர்மையைச் சொல்லுகிறது. சேஷபூதன் சேஷியைக் குறித்து இடும் ப்ரகாரத்தாலேயிறேசேஷியானவன் சேஷபூதனுக்கு இடுவது. (கழுத்துக்குப் பூணொடு காதுக்குக் குண்டலமும்) தேஹத்தை உத்தேச்யம் என்றிருக்குமவ னாகையாலே தன்னுடம்பை யலங்கரித்து, அத்தை யநுபவித்திருக்குமவனிறே ஐச்வர்யார்த்தி; பகவத்பரனாய் ஈச்வரனை யலங்கரித்து, ஸதாதர்சநம் பண்ணியிருக்கிறா னல்லனே; ஸ்வரூபத்தை யுணர்ந்து ஜ்ஞாந வைராக்ய பக்திகளை ஸ்வரூபத்துக்கு ஆபரணமாக நினைத்திருக்கிறானல்லனே. "கழுத்துக்குப் பூணொடு காதுக்குக் குண்டலமும்" என்று விசேஷிப்பா னென்னென்னில்; தன் கண்ணுக்கு அவிஷயமாய், நாட்டார் கொண்டாடுமதுவே தனக்கு ப்ரயோஜநமா யிருக்கையாலே. அவயவாந்தரங்களில் அங்குலீயகாத்யாபரணங்கள் தன் கண்ணுக்கு விஷயமா யிருக்குமிறே. பெருமாள் மீண்டெழுந்தருளின வளவிலே இந்த்ரன் வரக்காட்டின ஹாரத்தைப் பிராட்டியும் தாமுமிருந்து திருவடிக்குப் பூட்டினாப்போலே, ஈச்வரன் பரிந்து "இது கழுத்துக்காம், இது காதுக்காம்" என்று திருக்கையாலே பூட்டின ஆபரணமும். "ப்ரதேஹி ஸுபகே ஹாரம் யஸ்ய துஷ்டாஸி பாமினீ" "வைதேஹி ஸஹ மெஹாரம் யஸ்ய துஷ்டாஸி ஹாரிணீ" என்கிறபடியே இந்த்ரன் கொடுத்துவரக்காட்டின ஹாரத்தைப் பெருமாள்வாங்கிப் பார்த்தருளி,

பிராட்டிக்குக் கொடுக்கிறபோது, அத்தை வாங்குகிறவள், பெருமாளை ஒரு திருக்கண்ணாலும் திருவடியை ஒரு திருக்கண்ணாலும் பார்த்து வாங்கினாள். "[illegible]" "[illegible]" என்று-பார்வையிற் கருத்தறியுமவ ராகையாலே, அவனுக்குக் கொடுக்கலாகாதோ! என்றருளினர். [[illegible]] அடியாரோற்றமறிந்துகொண்டாடுகைக் கீடானஸௌபாக்ய முள்ளது உனக்கேயன்றோவென்ன; "உம்முடைய திருவுள்ளத்தாலே யன்றோ நான் கொடுக்கிறது" என்று பிராட்டி விண்ணப்பஞ்செய்ய; நான் முற்பாடனாகப் பெறுமையாலே, உன்னுடைய உகப்பின் கார்யத்தைக் கொடுக்கலாகாதோ என்றார். இப்படி அநந்யப்ரயோஜநனுக்கு ஆதரித்துப்பூட்டினாப்போலே யாய்த்து க்ஷுத்ரனான வென்னை ஆதரித்துப் பூட்டிற்றும்.

(மெய்யிட) திருவடிகளில் ருசிபிறந்தபின்பாகையாலே "உடம்பு த்யாஜ்யம்" என்கிற நினைவு தோன்ற குத்ஸித்துச் சொல்லுகிறபடி. (நல்லதோர் சாந்தமும்) சாந்துதான் இதுக்குத் தரமாகப் பெற்றதோ!. "[illegible]" "[illegible]" என்கிற வடிவுக்கு ஸத்ர்சமாக, குப்ஜை ஆதரித்துச் சாத்தின சாந்துபோலே யிருக்கும் சாந்தையன்றோ எனக் கிட்டது. [[illegible]] குப்ஜை, கம்ஸனுக்குப் பரணியோடே சாந்து கொண்டுபோகாநிற்க, "வாரீர் பெண்பிள்ளாய், நமக்கும் நம்மண்ணற்கும் சாந்திடவல்லீரோ" என்ன; அவ்வடிவையும் இருப்பையுங் கண்டு, ஸ்த்ரீத்வப்ரயுக்தமான சாபல்யத்தாலே மறுக்கமாட்டிற்றிலள்; "இவர்கள் இடைப்பிள்ளைகள், சாந்தின்வாசி யறியமாட்டார்கள்" என்று ஆக்கனையிருப்பதொன்றை யிட்டாள்; அத்தைப்பார்த்து, "நாற்றம் கொளுத்தினபடி அழகியது, தளமழகிதன்று" என்ன; அதுக்குமேலேயொரு சாந்தையிட [[illegible]] இது கம்ஸனுக்குச் செருக்கிலே பூசலாமித்தனை, வாசியறிந்து பூசுவார்க்குஸத்ர்சமல்ல. அன்றியே, வழக்கனான சாந்தென்னவுமாம். [[illegible]] ஸௌகந்த்யம் கிடக்க, நிறமழகியதா யிருந்ததென்ன; "இவர்கள் இடைப்பிள்ளைகள் என்றிருந்தோம், சாந்தின்வாசி யறிந்தபடியென்!" என்று ஆதரித்துப்பார்க்க [[illegible]] உன்முகத்திலாதரத்துக்கு ஸத்ர்சமாயிருக்கவேண்டாவோ நீயிடும் சாந்தும் என்ன; அவளும் தலையான சாந்தையிட [[illegible]] எங்களுடம்புக்கு ஸத்ர்சமான மேதகவஸ்து வையிட்டு மர்த்தித்துத்தாளென்றான். அதாவது - "பூசுஞ்சாந்து" என்கிறபடியே உன்னுடைய ஆதரத்தாலே ஸம்ஸ்க்ர்தமாக்கித்தாவென்றபடி. இப்படி இவள் ஆதரித்துச் சாத்தின மாளிகைச் சாந்தைக் கிடீர் தம் திருக்கையாலே யென்னுடம்பிலே பூசிற்று;

(தந்து) தந்தபோதைத் திருமுகத்தில் கௌரவத்திலும் ஔதார்யத்திலும் தோற்று ஐச்வர்யத்தை விட்டு, அவன்றானே யமையுமென்னும்படி யாய்த்துத் தந்தது. (என்னை வெள்ளுயிராக்கவல்ல) "[illegible]" "கோரேணாத்மாபஹாரிணா" என்கிறபடியே ஆத்மாபஹாரம் பண்ணி, அதினாலே க்ஷுத்ர ப்ரயோஜநகாமனாய் ஸம்ஸாரியாய்ப் போந்த வென்னை. (வெள்ளுயிராக்கவல்ல) முன்பு க்ஷுத்ரனாய்ப் போந்தானொருவன் சுத்த ஸ்வபாவனானனென்று தெரியாதபடி "அஸ்ப்ருஷ்ட ஸம்ஸாரகந்தரிலே யொருவன்" என்னலாம்படி யாய்த்து விஷயீகரித்தது. (வல்ல) தன்னதொரு ஸ்வபாவ விசேஷத்தாலே வஸ்துவை வஸ்த்வந்தரமாக்க சக்தனென்கை.

(பையுடையித்யாதி) மங்களாசாஸநத்துக்கு விஷயமேதென்ன; அவ்விஷயத்தைச் சொல்லுகிறார். தன்னோட்டை ஸ்பர்சஸுகத்தாலே விகஸிதபணமான நாகத்தினுடைய பகையுண்டு - பெரியதிருவடி, அவனைக் கொடியாக வுடையவனுக்கு. அநந்தசாயியாய் கருடத்வஜனானவனுக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறேனென்கை. தகட்டிலழுத்தின மாணிக்கம்போலே திருவநந்தாழ்வானோட்டைச் சேர்த்தியால் வரும் அழகு நித்யஸ்ரீயாகவேணுமென்றும் ஏதேனுமொன்றை யபேக்ஷித்து வந்தவர்களையும் எனக்காக்கிக்கொள்ள வல்லேன் என்று கொடிகட்டி யிருக்கிற சக்தி நித்யஸ்ரீயாய்ச் செல்லவேணுமென்றும் திருப்பல்லாண்டு பாடுகிறேனென்கிறார். அநந்யப்ரயோஜநரும் கைவல்யார்த்திகளும் ஸங்கதராகிறவிடத்தில் ஸமூஹமாகப் பேசினார், இதில் ஐச்வர்யார்த்தியை ஏகவசநத்தாலே பேசுவானென்னென்னில்; அவர்கள் திரள் பரிச்சிந்நமாய் ஐச்வர்யார்த்திகள் திரள் அபரிச்சிந்நமாகையாலே ஒருருக்கு ஒருத்தன் வார்த்தை சொல்லுமாப்போலே சொல்லுகிறார். (அ)

அ.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (உடுத்தித்யாதி) * வாழாளிலேயழைத்து * எந்தை தந்தையிலே வந்து கூடின அநந்யப்ரயோஜநர் பாசுரத்தாலே அவர்களோடே கூடித் திருப்பல்லாண்டு பாடுகிறாரிதில்.

மூ.—உடுத்துக்களைந்த நின்பீதகவாடை யுடுத்துக் கலத்ததுண்டு,
தொடுத்ததுழாய்மலர் சூடிக்களைந்தன சூடுமித்தொண்டர்க
ளோம், விடுத்ததிசைக்கருமந் திருத்தித் திருவோணத் திரு
விழவில், படுத்தபைந்நாகணைப் பள்ளிகொண்டானுக்குப்
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

ப-ரை.—உடுத்து - திருவரையிலேயுடுத்து, களைந்த - கழித்த, நின் - தேவரீருடைய, பீதகவாடை - திருப்பீதாம்பரத்தை, உடுத்து - உடுத்தும், கலத்தது - அமுதுசெய்து கலத்தில் மிகுந்திருப்பதை, உண்டு - ஸ்வீகரித்தும், சூடிக்களைந்தன - முடித்துக்களையப்பட்டும், தொடுத்த - தொடுத்துமிருந்துள்ள, துழாய் மலர் - துழாய்மலர்களை, சூடும் - சூடிப்போருகிற, இத்தொண்டர்களோம்-

இப்படிப்பட்ட அடியாரிறே நாங்கள் : விடுத்த - ஏவின, திசைக்கருமம் - திக்கிலுள்ள கார்யங்களை, திருத்தி - நன்ருகச்செய்து, திருவோணத்திருவிழவில் - திருவோணமாகிற திருநாளிலே; படுத்த-படுக்கப்பட்டு, பை - ஸ்வஸ்பர்சத்தாலே விகஸிதமாகாநின்றுள்ள, நாகணை - திருவநந்தாழ்வாஞகிற படுக்கையிலே, பள்ளிகொண்டானுக்கு - கண்வளர்ந்தருளுமவனுக்கு, பல்லாண்டுகூறுதும்-மங்களாசாஸநம்பண்ணுகிறேம்.

வ்யா. -- (உடுத்து) திருவரையிலே ஸுஸங்கதமாகச் சாத்துகையாலும் திருவரையிலே முசிகையாலும் தத்ஸம்பந்தம் தோற்றும்படி ஒற்று மஞ்சளாலும் மாளிகைச் சாந்தாலும் சிஹ்நிதமாம்படி யுடுத்து. இவை யித்தனையும் ப்ரார்த்தநீயமாம்படியிருப்பார் சிலர் நாங்கள். சேஷிக்கு மங்களாவஹமாகையும் தத்ஸம்பந்தங்கள் தோற்றின சிஹ்நங்களை யுடைத்தாகையும் சேஷபூதனுக்கு ஸ்ம்ருதி விஷயமாய்க் கொண்டு ஸர்வகாலமும் ப்ரியகரமாயிறே யிருப்பது. (களைந்த) ஆஸநபேதத்திலே கழித்தால் பொகடும் ஸ்தலம் தங்கள் தலையாம்படி யிருக்கை. இதுவும் சேஷபூதனுக்கு ப்ரார்த்தநீயமிறே.

இங்ஙன் ப்ரார்த்தநீயமாக வேண்டுகிறதுக்கு ஹேது சொல்லுகிறது மேல் (நின் பீதகவாடை) வகுத்த சேஷியதாகையாலே சாத்தும் திருப்பரியட்டமடையத் திருப் பீதாம்பரத்தினுடைய ஆவேசாவதாரமாகை. (நின் பீதகவாடை) "[illegible]" "[illegible]" என்று சேதநகோடியிலேயிறே திருப்பீதாம்பரத்தைச் சொல்லுகிறது. (உடுத்து) இதிறே அநந்யப்ரயோஜநர்க்கு ஆபரணம். அங்ஙனன்றியே "[illegible]" "[illegible]" என்றிருக்குமவ ஞகையாலே இதுதான் சேஷி யளவிலே வந்தவாறே ப்ரதிபத்தி வேறுபட்டிருக்கும். ராஜாக்களுக்கு இரட்டைப்பிடித்துக் கொடுக்குமவர்கள் வாக்காகப் பிடித்துத் தங்களரையிலே யுடுத்திருந்து யோக்யமாம்படி பண்ணிக் கொடுப்பர்கள்; அதுவாய்த்து இவனுக்கு நினைவு.

(கலத்ததுண்டு) அமுதுசெய்து கைவாங்கின தளிகை மாற்றிஞல் ப்ரஸாதம் போஜ்யம். "[illegible]" "[illegible]" என்னக்கடவதிறே. ப்ரஸாதமே தாரகமாயிருப்பார் சிலர் நாங்கள். "[illegible]" "[illegible]" என்று விதிப்ரேரிதராய்க்கொண்டு ப்ரதிபத்தி பண்ணுவர்கள் ஸ்வரூபஜ்ஞாநமில்லாதார் ; ஸ்வரூபஜ்ஞாநமுடையார், தத்விதயர்த்தமாக ப்ரதிபத்திபண்ணுவர்கள் ; பகவத்ப்ரேமயுக்தர், ஸ்வயம்ப்ரயோஜந மென்றிருப்பர்கள். இச்சேஷத்வகாஷ்டையான ததீயருடைய ப்ரஸாதம் "தருவரேல்" என்கிறபடியே அதிக்ர்தாதி

காரமாயிருக்கும். ஸர்வஸாதாரணனதாகையாலே, ப்ரயோஜநாந்தர பரனுக்கும் யோக்யமாயிறே பகவத்ப்ரஸாதமிருப்பது.

(தொடுத்தவித்யாதி) திருத்துழாய் பறிக்கும்போதும் தொடுக்கும்போதும் "அவன் சாத்தியருளப்புகுகிருன்" என்னும் ஆதரத்தாலே ஸம்ஸ்க்ர்தமாய்ச் சாத்திக்கழித்தால் சூடுமது எங்களுக்கு உத்தேச்யம். சுவடர் பூச்சூடும்போது புழுகிலே தோய்த்துச்சூடுமாப்போலே, தத்ஸ்பர்சத்தாலே விலக்ஷணமாயிருக்குமென்கை. அவன்றானும், சிலர்*சூடிக்கொடுத்த மாலையின் சுவடறியுமவனுகையாலே சூடிக்கொடுக்கிருனிறே. (இத்தொண்டர்களோம்) இப்படிப்பட்ட அடியார்களிறே நாங்கள். எமக்கென்று உடுத்தல் ஜீவித்தல் சூடுதல் செய்யுமவர்க ளன்றிக்கே, அவன் கழித்தவை கொண்டு தேஹயாத்ரையாம்படி யிருக்குமவர்களிறே நாங்கள்.

ஸ்வரூபஸித்த்யர்த்தமாக அத்தலையில் உச்சிஷ்டங்களை ஆகாங்க்ஷித்து, புகையிலுண்பன் என்றிருக்கு மத்தனையோ வென்னில் (விடுத்தவித்யாதி) ஸ்வாமிஸந்தேசகாரிகளாய்க்கொண்டு, இப்படி தேஹயாத்ரை நடத்துமவர்களிறே நாங்கள். (விடுத்ததிசைக்கருமம்திருத்தி) "ప్రేష్యతాం" "ப்ரியதாம்" என்கிற ஸந்தேசமே தாரகமாக ஏவினகார்யத்தைச் செய்து தலைக்கட்டுகை. திசைக்கருமந்திருத்துகையாவது - அத்திக்குக்கு வேருெருவரை ஏவவேண்டாதபடிசெய்து தலைக்கட்டுகை: ஸ்வாமி யேவினகார்யத்தைக்குறையச்செய்யுமவன் அதமன்; அத்தைக்குறையாமல் தலைக்கட்டுமவன் மத்யமன்; அதுக்குமேலே, அதுக்கு அவிருத்தமான கார்யங்களையும் விசாரித்துச்செய்து தலைக்கட்டுமவன் உத்தமன். "కార్యే కర్మణి నిర్దిష్టే యో బహూన్యపి సాధయేత్ । పూర్వకార్యావిరోధేన స కార్యం కర్తుమర్హతి" "கார்யே கர்மணி நிர்திஷ்டே யோ பஹூந்யபி ஸாதயேத் । பூர்வகார்யாவிரோதேந ஸ கார்யம் கர்த்துமர்ஹதி" என்கிற திருவடியிறே அவனுகிருன். "பிராட்டியிருந்தவிடமறிந்துவா" என்றுவிட, இருந்தவிடமுமறிந்து, "அவன்பலமிருந்தபடியென்?" என்று பெருமாள் கேட்டருளினுல், "அறிந்திலேன் என்னவொண்ணுது" என்று அத்தலையில் பலபரீக்ஷையும் பண்ணி, ஊரிலரணையும் தலையழித்து, மூலையடியே போம்படி பண்ணிவந்தானிறே. (திருவோணத்திருவிழவில்) ஏவினகார்யத்தைக் குறையறச்செய்த வளவிலும் பர்யாப்திபிறவாமையாலே, திருவவதரித்தருளின திருவோணமாகிற மங்கள திவஸத்திலே என்னதீங்கு வருகிறதோவென்று மங்களாசாஸநம்பண்ணி வர்த்திக்குமவர்கள்.

(படுத்தவித்யாதி) அத்தாலும் பர்யாப்தி பிறவாமையாலே திருவநந்தாழ்வான்மேலே சாய்ந்தபோதை அழகுக்குக் கண்ணெச்சில் வாராமைக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிருர்கள். படுக்கப்பட்டு ஸ்வஸம்ச்லேஷத்தாலே விகஸிதமாகாநின்றுள்ள பணத்

தையுடையனாய், மென்மை, குளிர்த்தி நாற்றம் என்கிறவற்றை ப்ரக்ருதியாகவுடைய திருவநந்தாழ்வானாகிற படுக்கையிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவழகுக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறோம். ஸ்வதஸ் ஸர்வஜ்ஞனையும் மயங்கப்பண்ணும் படுக்கை. அவன் ஸ்வஸ்பர்சத்தாலே விக்ருதனாகப்பண்ணும்; இவனுடைய வடிவும் அவனுடைய வடிவும்; "கிடந்ததோர்கிடக்கை" என்கிறபடியே பரிச்சேதிக்கவொண்ணாத வழகிறே கண்வளர்ந்தருளுகிறபோதை யழகு. ஒரு வெள்ளிமலையிலே காளமேகம் சாய்ந்தாப்போலே கண்வளர்ந்தருளுகிறபோதை பரபாகரஸத்தை அநுஸந்தித்தால் மங்களாசாஸநமொழியச் செல்லுமோவென்கிறார்கள். (கூ)

அ.—பத்தாம்பாட்டு. (எந்நாளித்யாதி) கீழிற் பாட்டில் புகுந்த அநந்யப்ரயோஜநர், தேஹயாத்ரையிலும் தங்கள்பாரதந்த்ர்யமே ஸ்வரூபமாயிருக்கிற வேற்றத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு புகுந்தார்கள்; இதில், ப்ரயோஜநாந்தரபரர் புகுருகிறார்களாகையாலே, தங்கள்பக்கல் அங்ஙனிருப்பதோரேற்றம் காண விரகில்லாமையாலே பகவத்ப்ரபாவத்தால் தங்களுக்குப்பிறந்த ஏற்றத்தைச் சொல்லிக்கொண்டுவந்து புகுருகிறார்கள். ஐச்வர்யார்த்தியும் ஸங்கதனாகிறபோது "சாந்தமும்தந்தென்னைவெள்ளுயிராக்கவல்ல" என்று பகவத்ப்ரபாவத்தைச் சொல்லிக்கொண்டுவந்திறேபுகுந்தது. அவன்றான் நானபேக்ஷித்த க்ஷுத்ர புருஷார்த்தத்தைத் தந்துவைத்து என்னை சுத்தஸ்வபாவனாக்கினானென்று ஆச்சர்யப்பட்டான்; கைவல்யார்த்திகள், தங்கள் க்ஷுத்ர புருஷார்த்த ஸம்பந்தம் யாவதாத்மபாவி விநாசகரமாகையாலே ஆச்ரயணவேளையிலே மீட்ட ஆச்சர்யத்தைக்கொண்டாடுகிறார்கள்.

மூ.—எந்நாளெம்பெருமா னுன்றனக்கடியோ மென்றெழுத்துப்பட்ட, வந்நாளேயடியோங்க ளடிக்குடில் வீடுபெற்றுய்ந்தது காண், செந்நாள்தோற்றித்திருமதுரையுட்சிலைகுனித் தைந்தலைய, பைந்நாகத்தலைப் பாய்ந்தவனே யுன்னைப் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

ப-ரை.—எம்பெருமான் - எம்முடைய ஸ்வாமியே, உன்றனுக்கு - ஸர்வசேஷியான வுனக்கு, அடியோமென்று - சேஷபூதரென்று, எழுத்துப்பட்ட - அடிமைச்சீட்டெழுதிக்கொடுத்த நாள், எந்நாள் - எந்தநாள், அந்நாளே - அந்த நாளே, அடியோங்கள் - தாஸபூதரான நாங்களும், அடிக்குடில் - எங்கள் க்ருஹங்களிலுள்ள புத்ரபௌத்ராதிகளும், அஹங்காரத்தையும் அஹங்காரகார்யமான ஐச்வர்ய கைவல்யங்களையும், வீடுபெற்று - விடப்பெற்று, உய்ந்தது - உஜ்ஜீவிக்கப்பெற்றோம்; செம் - அழகிதான, நாள் - ரோஹிணிநக்ஷத்ரத்திலே, தோற்றி - திருவவதரித்து, திருமதுரையுள்-ஸ்ரீவடமதுரையிலே, கம்ஸனுடைய ஆயுதசாலையிலேபுக்கு, சிலைகுனித்து - வில்லைமுறித்தும், ஐந்தலைய - ஐந்து தலைகளையுடையனாய், பை - பரந்தபடத்தையுடைய, நாகத்தலை - காளியனென்னும் பாம்பின்தலையிலே, பாய்ந்தவனே - குதித்தவனே, உன்னை - உனக்கு, பல்லாண்டுகூறுதும் - மங்களாசாஸநம்பண்ணுகிறோம்.

வ்யா.—(எந்நாள்!)"அந்நாள்" என்னவமைந்திருக்க, "எந்நாள்!" என்கிறது, வகுத்தசேஷிபக்கலிலே க்ஷுத்ரபுருஷார்த்தத்தை அபேக்ஷித்தகாலமா யிருக்கச்செய்தேயும், "ஸுப்ரஜா ஸுதவ்ரதா:" "வஹவ்யஹாதாவஜேநிஷ்ட" என்கிறபடியே மங்களாசாஸநம் பண்ணுகைக்கு யோக்யமாம்படி புகுரநிறுத்தின திவஸமென்று அந்நாளைக்கொண்டாடுகிறார்கள். பகவத்ப்ரபாவந்தான், விஷயீகரித்த திவஸத்தையும் கொண்டாடும்படியா யிருக்குமிறே. அவதாரத்திலேற்றஞ்சொல்லுகிறவளவில் தஜ்ஜந்மதிவஸமென்று அந்நாளும் கொண்டாடப்பட்டதிறே.

ப்ரயோஜநாந்தரத்தை அபேக்ஷித்து வந்தவன், அதுவொழிந்து அநந்யப்ரயோஜந னாகைக்கு அடியென்னென்னில் (எம்பெருமான்) க்ஷுத்ரப்ரயோஜநத்தை அபேக்ஷித்து நிருபாதிக சேஷியான உன் பக்கலிலே வருகையாலே ஸ்வரூப ப்ராப்தமாய் வந்த சேஷத்வமே பலித்துவிட்டது. வகுத்த சேஷியானாலும் அபேக்ஷிதங்களை யொழிய புருஷார்த்தாந்தரங்களைக் கொடுக்கும்போது, அர்த்தி பக்கலிலே ஒரு கைம்முதல் வேண்டாவோ வென்னில் (உன்றனக்கடியோமென் றெழுத்துப்பட்ட) அடியோமென்கிற அர்த்தத்துக்கு வாசகமான சப்தத்திலே எங்களுக்கு அந்வயமுண்டு; நெஞ்சிலின்றிக்கே யிருக்கிலும் வாயிலுண்டான மாத்ரங்கொண்டு தரவல்ல சக்தி யுண்டிறே யுனக்கு. அடிமைக்கு வாசகமான சப்தம் கைவல்யார்த்தி யுடைய உபாஸநத்திலே யுண்டிறே. "ஓமித்யேகாக்ஷரம் ப்ரஹ்ம வ்யாஹரந் மாமநுஸ்மரந்" "ஓமித்யேகாக்ஷரம் ப்ரஹ்ம வ்யாஹரந்நாமநுஸ்மரந்" என்னக்கடவதிறே. அதவா, ஆரேனும் பக்கலிலே ஏதேனுமொன்றை வேண்டிச் செல்லிலும் நமச்சப்த ப்ரயோகம் பண்ணக்கடவதாயிறே யிருப்பது; அதுவும் ஆத்மயாதாத்ம்ய வாசகமிறே. அதுவே எங்கள் பக்கல் கைம்முதலென்கிறார்கள். "எம்பெருமான்" என்கிற ப்ராப்தியாலும், "உன்றனக்கு" என்கிற சக்தியாலும், "எழுத்துப்பட்ட" என்கிற சப்தமாத்ரத்தாலும் பலிக்கக்கண்டோமென்கிறார்கள். "பட்ட" என்கிறது - "முத்துப்பட்ட" என்கிறாப்போலே. "வாழாட்பட்டு" என்கிறவிடத்திலே அர்த்தத்தினுடைய துர்லபத்வம் சொல்லிற்று; வாசக சப்தத்தினுடைய துர்லபத்வம் சொல்லுகிறது இங்கு. அஹங்கார க்ரஸ்தமான ஸம்ஸாரத்துக்குள்ளே தாஸ்ய ப்ரகாசம் அலப்யலாப மானாப்போலே, பஹுஜல்பம்பண்ணிப் போருகிற வாயிலே நமச்சப்தமுண்டாகை அலப்ய லாபமிறே. (அந்நாள்) "எம்பெருமான் உன்றனக் கடியோமென்று எழுத்துப்பட்ட நாள், எந்நாள் - அந்நாள்" என்றந்வயம். "அந்நாளே" என்கிற அவதாரணத்தாலே - அதொழிய எங்கள்பக்கல் ஆநுகூல்ய லேசமுமில்லையென்று கருத்து.

அத்தால்பெற்றதென்னென்ன; தாங்கள்பெற்ற ப்ரயோஜந பரம்பரைகளைச் சொல்லுகிறார்கள் (அடியோங்களித்யாதி) அடியோங்களாகப்பெற்றோம்; குடிலும் அடிக்குடிலாகப் பெற்றது; வீட்டைலபிக்கப்பெற்றோம்; உஜ்ஜீவிக்கப்பெற்றோம். (அடியோங்கள்) என்கிறார்கள் - அஹங்காரக்ரஸ்தராய் தததநுகூலமான க்ஷுத்ரபுருஷார்த்தத்தை அபேக்ஷித்து உன் திருவடிகளிலேவந்து ஒதுங்கின நாங்கள், அதுபோய் தாஸ்யைகரஸராகப்பெற்றோம். (அடிக்குடில்) "குடில்" என்று - க்ருஹம். அத்தாலே-க்ருஹஸ்தரான புத்ரபௌத்ராதிகளும் அடியாராகப்பெற்றோம். "நல்லபதத்தால் மனைவாழ்வர்" என்னக்கடவதிறே. எழுத்துப்பட்டது தங்களளவிலேயாகில் புத்ரபௌத்ராதிகள்ளவில் ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் பிறந்தபடியென்னென்னில்; முத்துப்பட்டதுறையைக் காவலிடுமவன் அசல்துறையையும் காவலிடுமாப்போலே, ஸம்பந்திஸம்பந்திகளளவும் அஹங்கார மமகாரங்கள் புகுராதபடி விஷயீகரித்தானென்கை. இவர்கள் ஸங்கதராகிறபாட்டிலும், "குடிகுடியாட்செய்கின்றோம்" என்றார்களிறே. சேஷிஸந்நிதியிலே சேஷபூதர் க்ருஹத்தை "குடில்வளைக்க" என்று சொல்லக்கடவதிறே. (வீடுபெற்று) வீட்டைலபித்து. அதாகிறது-அஹங்கார மமகார கார்யமான ஐச்வர்யகைவல்யங்களாகிற த்யாஜ்யங்களை விடப்பெற்று. ப்ராப்யஸித்தியோபாதி த்யாக ஸித்தியும் ப்ராப்யாந்தர்க்கதமிறே. (உய்ந்ததுகாண்) தாஸ்யம் என்றும் உஜ்ஜீவநம் என்றும் பர்யாயம்போலேகாணும்.

"உய்ந்ததுகாண்" என்று - அறியாதாரை அறிவிப்பாரைப்போலே சொல்லுகிறவிதுக்குக் கருத்தென்னென்னில்; உபகரித்து விஸ்மரித்துப்போவது நீ; நீ பண்ணின உபகாரம் நாங்களுபதேசிக்கக் கேளாயென்கிறார்கள் (செந்நாளித்யாதி) ப்ரயோஜநாந்தரங்களைக் கைவிட்டு அநந்யப்ரயோஜநரானிகோளாகில் இனி க்ருத்யமென்னென்னில்; உனக்கு மங்களாசாஸநம்பண்ணுகையே க்ருத்யமென்கிறார்கள்; விஷயமேதென்ன (செம்நாள்) அவதாரத்துக்கு ஏகாந்தமான நாளாகையாலே, அழகிய நாளென்கிறார்கள். (தோற்றி) அதீந்த்ரியமான விக்ரஹத்தை "ஸகலமநுஜநயநவிஷயதாங்கத:" "ஸகலமநுஜநயநவிஷயதாங்கத:" என்கிறபடியே உகவாதார்கண்ணுக்கும் விஷயமாம்படி தோற்றுவித்து. (திருமதுரையுள்) அதுதானும் நிர்ப்பயமான அயோத்யையிலன்றிக்கே, சத்ருவான கம்ஸன் வர்த்திக்கிறவூரிலே. (சிலைகுனித்து) அவ்வூரில் தங்கவொண்ணாமையாலே திருவாய்ப்பாடியிலேபோய் மறையவளருகிற நீ, மறுத்தும் அவ்வூரிலே புகுந்து கம்ஸனுடைய ஆயுதசாலையிலே புக்கு வில்லை முறித்துப் பூசலைவிளைத்தாய். அநுகூலரடைய "என்வருகிறதோ" என்று வயிறுபிடிக்க வேண்டும்படியான தசையிலே கம்ஸனுக்கு மறம்பிறக்கும்படி சிலுகுபடுத்துவதே!.

(ஐந்தலையவித்யாதி) அதுகிடக்க, நிர்ப்பயமாய் வர்த்திக்கிற காலத்திலே பிறந்த ப்ரமாதமே போராதோ வயிறெரிகைக்கு என்கிறார்கள். (ஐந்தலையபைந்நாகத்தலைப்பாய்ந்தவனே) கடிக்கைக்கு அஞ்சுவாயையுடைத்தாய், க்ரோதத்தாலே விஸ்த்ருதமான பணத்தை யுடைத்தான ஸர்ப்பாஸ்யத்திலேயன்றோ புக்கது. "ஏகதாகுவினரைமம் க்ருஷ்ணப்யஹாவநமயயை" "ஸதீகடிதோ-விநாராஸம் க்ருஷ்ணோஷ்யாநாவநமயயை" என்று - தமையன் ஒருநாள் பேரநிற்க பாம்பின்வாயிலே புகும்படியிறே தீம்பு. "க்ர்ஷ்ணாவதாரமென்றால் ஆழ்வார்களெல்லாரும் ஒக்கப்பரிவராயிருப்பர்கள், இதுக்கடியென்?" என்று ஜீயர் பட்டரைக்கேட்க; "ராமாவதாரத்தில் பிள்ளைகள் தாங்கள் மிடுக்கராய் குணாதிகருமாய், பிதா சம்பராந்தகனுமாய், மந்த்ரிகள் வஸிஷ்டாதிகளுமாய், ஊர் அயோத்யையுமாய், காலம் நல்ல காலமுமாயிருக்கையாலே அங்குத்தைக்கு ஒருபயமில்லை; இங்கு, வந்து பிறந்தவிடம் சத்ருக்ர்ஹமாய், கம்ஸன் இடம்பார்த்துநலியும் துஷ்ப்ரக்ர்திகளை வரக்காட்டும் க்ரூரனுமாய், தமப்பன் இடையனுமாய், ஊர் இடைச்சேரியுமாய், பிள்ளைகள்தாங்கள் தீம்பருமாய், காலம் கலிகாலத்தோடு தோள்தீண்டியாயிருக்கையாலே என்வருகிறதோ! என்று பரிகைக்கு ஆழ்வார்களல்லதில்லைகாணும்" என்றருளிச்செய்தார்.

(உன்னைப்பல்லாண்டுகூறுதுமே) இப்படிப்பட்ட வுன்னை அநுஸந்தித்தால் மங்களாசாஸநமொழியத் தரிக்க விரகுண்டோவென்கிறார்கள். (கo)

அ.—பதினோராம்பாட்டு. (அல்வழக்கித்யாதி) *அண்டக்குலத்திலே ஆஹூதராய், "நெய்யிடை" என்கிற பாட்டிலே (க) ஸங்கதரான ஐச்வர்யார்த்திகள் பாசுரத்தாலே திருப்பால்லாண்டு பாடுகிறார்.

மூ.—அல்வழக்கொன்று மில்லாவணிகோட்டியர்கோ னபிமாநதுங்கன், செல்வனைப்போலத் திருமாலே நானுமுனக்குப் பழவடியேன், நல்வகையால் நமோநாராயணாவென்று நாமம் பலபரவிப், பல்வகையாலும் பவித்திரனே யுன்னைப் பல்லாண்டு கூறுவனே.

ப-ரை.—திருமாலே - ஸ்ரீயஃபதியானவனே, அல்வழக்கு - தப்பானவழக்குசள், ஒன்றும்—, இல்லா - இல்லாததாய், அணி - ஸம்ஸாரத்துக்கு ஆபரணமான, கோட்டியர் - திருக்கோட்டியூரிலுள்ளார்க்கு, கோன் - தலைவராய், அபிமாநதுங்கன் - "நான்எம்பெருமானுக்கடியன்" என்கிற அபிமாநத்திலுயர்ந்தவரான, செல்வனைப்போல - செல்வநம்பியைப்போல, நானும் - சேஷபூதனானநானும், உனக்கு - சேஷியானவுனக்கு, பழவடியேன்-பழையவடியேனாகையாலே, நல்வகையால் - விலக்ஷணோபாயத்தால், நம: - நான் எனக்குரியேனல்லேன், நாராயணா - ஸர்வஸ்வாமியே, பல்வகையாலும் - ஸர்வப்ரகாரத்தாலும், பவித்திரனே - பரிசுத்தனானவனே, என்று—, நாமம்பல - உன்னுடைய திருநாமங்களையெல்லாம், பரவி - வாயில்வந்தபடி சொல்லி, உன்னை - உனக்கு, பல்லாண்டுகூறுவன் - மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறேன்.

வ்யா.—(அல்வழக்கொன்றுமில்லா) வழக்கல்லாதவை அநேகமிறே; தேஹத்தில் ஆத்மபுத்திபண்ணுகை வழக்கல்ல; ப்ரக்ருதேர்பரமான ஆத்ம வஸ்துவை ஸ்வதந்த்ரமென்று அநுஸந்திக்கை வழக்கல்ல; தேவதாந்தரங்களில் பரத்வபுத்தி பண்ணுகை வழக்கல்ல; பகவத்பஜநத்துக்கு பலம் ப்ரயோஜநாந்தரமென்றிருக்கை வழக்கல்ல; அநந்ய ப்ரயோஜநமானாலும் உபாயாந்தர ஸாத்யமென்றிருக்கை வழக்கல்ல; பகவதநுபவத்தை "மமேதம்" என்றிருக்கை வழக்கல்ல; இனி, "வழக்காவது-சேஷிக்கு மங்களாசாஸநம்பண்ணுகை" என்றிறே யிவரிருப்பது. (அணிகோட்டியர்கோன்) இவையொன்றுமின்றிக்கே, "அத்தலைக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணுமதொன்றுமே வழக்கு" என்றுய்த்து அவ்வூரிலுள்ளாரிருப்பது. இதுக்கடியிவர் என்று தங்களுக்கு நிர்வாஹகராக வாய்த்து நினைத்திருப்பது. "அணி" என்று - ஆபரணமாய், ஸம்ஸாரத்துக்கு ஆபரணமான கூறொன்கை.

(அபிமாநதுங்கன்) அபிமாநம் சேஷத்வ விரோதியாயிருக்க, அத்தால் மிக்கிருப்பனொன்பானென்னென்னில்; கர்மத்தால்வந்த துர்மாநமாய்த்து த்யாஜ்யம்; "தாஸோஹம்" என்கிற வைஷ்ணவாபிமாநம் உபாதேயமாகையாலே அத்தால் பூர்ணராயிருப்பனொன்கிறது. அதாகிறது-உகந்தருளின நிலங்களிலுண்டான குறைவு நிறைவுகளும், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய தேஹயாத்ரையில் குறைவு நிறைவுகளும் தம்மதாயிருக்கை. "செல்வன்" என்று - ஸ்வரூப ப்ராப்தமான ஐச்வர்யத்தால் குறைவற்றவனொன்கை. அதாகிறது - ஜ்ஞாந பக்தி வைராக்யங்களால் குறைவற்றிருப்பனொன்கையும், "లక్ష్మణో లక్ష్మిసమ్పన్నః" "லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிஸம்பந்ந:" என்கிறபடியே "అహం సర్వం కరిష్యామి" "அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி" என்றிருக்கையும். (போல) "ఉపమానమశేషాణాం సాధూనాం" "உபமாநமஶேஷாணாம் ஸாதூநாம்" என்கிறபடியே ஸாத்த்விகர்க்குஉபமாநபூமியாயிருக்குமவர்.

இவரை த்ர்ஷ்டாந்தமாக்கிக்கொண்டு, "பழவடியேன்" என்று முன்பு ஐச்வர்யார்த்தியாய் இன்று ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் பிறந்தவன் சொல்லுகை அநுபபந்நமன்றோ வென்னில்; கர்மத்தால் வந்த அஹங்காரம்போனால் தாஸ்யம் ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் ஸத்தாப்ரயுக்தமாகையாலே சொல்லுகிறார்கள். அதவா, நைஸர்கிகமான ஜ்ஞாந முடையார்க்கும் இன்றாச்ரயிக்குமவனுக்கும் வாசி வையாதே விஷயீகரிக்கும் ஈச்வராபிப்ராயத்தாலே சொல்லவுமாம். (திருமாலே) "இவ்வாத்மவஸ்து ஒரு மிதுநசேஷம்" என்று சேஷத்வ ப்ரதி ஸம்பந்தியைச் சொல்லுகிறார்கள். இத்தால்-மாதா

பித்ர்சேஷத்வமும் தேவதாந்தர சேஷத்வமும் கர்மோபாதிகமெ ன்கை. அதவா, தேவரீருக்குப் பிராட்டி நிருபகபூதையா யிரு க்கிறுப்போலே, எங்களுக்கும் தாஸ்யம் நிருபக மென்கிறுர்கள் என்றுமாம்.

(நானும்) ப்ரயோஜநாந்தர பரதையாலே அநாதிகாலம் அந்யா ர்ஹனுப்ப் போந்த நானும். சேஷிபக்கலிலே ப்ரயோஜநாந்தரத் தை யபேக்ஷிக்கையாவது - பதிவ்ரதை பர்த்தாவின் பக்கலிலே வ்யபிசாரத்தை அபேக்ஷித்தவோபாதியிறே. (உனக்குப் பழவடி யேன்) உனக்கு சேஷித்வம் அநாதியான வோபாதி எனக்கும் சே ஷத்வம் அநாதியென்கை. (உனக்கு) ப்ரயோஜநாந்தரத்தை அபே க்ஷித்துத் திருவடிகளிலே கிட்டினதுவே ஹேதுவாக அநந்யப்ர யோஜநனுக்கவல்ல வுனக்கு.

இந்த ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் எவ்வழியாலே பிறந்ததென்னில்; ஸகல வேதாந்ததாத்பர்யமான மந்த்ர ரஹஸ்யத்தாலே பிறந்த தென்கிறுர் மேல் (நல்வகையால்நமோநாராயணு வென்று) நாராயணனுக்கேயுரி யேன், எனக்குரியேனல்லே னென்கை. (நல்வகையால்) முன்பு அர் த்தவிதுரமாக ஜபஹோமாதி முகத்தாலே பிறந்த அந்வயமடையத் தீவகை யென்றிருக்கிறுர்கள்; இதுதான் ஸர்வார்த்த ஸாதகமிறே. "నమోనారాయణాయేతి మన్త్రస్సర్వార్థసాధకః" "നമോനാരായണായേതി മന്ത്രസ്സർവ്വാർത്ഥസാധകഃ" என்னக்கடவதிறே. (நாமம் பலபரவி) இவர் இவர்களை யழைக்கிறபோது, "அடிதொழு தாயிரநாமம்சொல்லி" என்றுரிறே; அத்தையிறேயிவர்களும் சொல்லுகிறது. (பரவி) அக்ரமமாகச்சொல்லி. ஸாதநமானபோதிறே க்ரமாபேக்ஷை யுள் ளது. முன்பு "மமேதம்" என்றிருந்தவர்களுக்கு மங்களாசாஸந யோக்யராம்படி புகுர நிற்கைக்கு இசைவே வேண்டுவது.

(பல்வகையாலும் பவித்திரனே) ப்ரயோஜநாந்தர பரனை அசுத்தியைப் போக்கி, அதுக்கடியான அஹங்கார மமகாரங்களாகிற அசுத்தியைப்போக்கி, சேஷத்வந் தன்னிலும், மாதா பித்ர் சேஷத் வமென்ன இவ்வோ அசுத்தியைப் போக்கிப் புகுர நிறுத்தினவனே. ஸ்வரூபரூப குணவிபூதிகளைப் பார்த்தாலும் பாபஹர னென்னவு மாம். (உன்னைப் பல்லாண்டு கூறுவனே) ஸௌந்தர்யாதிகுண யுக்தனுன வுன்னை மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறேன். ஏகவசநத்தா லே - கீழ்ச்சொன்ன புருஷார்த்திகள் மூவர் முகத்தாலும் தாமே திருப்பல்லாண்டு பாடுகிறு ரென்னுமிடந் தோற்றுகிறது. ஐச்வர் யார்த்தி ஸங்கதனுகிற வளவிலும் ஏகவசந மாகையாலே இங்கும் அதுவேயாகிற தென்னவுமாம். (௧௧)

அ.—நிகமம் (பல்லாண்டென்றித்யாதி) இப்ப்ரபந்தத்தை அதிகரித்தார்க்கு பலஞ் சொல்லுகிறதாய், ப்ரேமபரவசராய்க் கொண்டு மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறார். அநந்ய ப்ரயோஜநர்க்கும் தம்மோபாதி பகவத் ப்ரத்யாஸத்தி யுண்டாகையாலே அவர்களையழைத்தார்; ஐச்வர்ய கைவல்யங்களைப் பற்றி ஆச்ரயித்தவர்களும் பகவத் ப்ரபாவத்தாலே மங்களாசாஸநத்துக் காளாவ ரென்று அவர்களை யழைத்தார்; அவ்வளவு மில்லாத ஸம்ஸாரிகளும் தம்முடைய பாசுரத்திலே யிழியவே யாவதாத்மபாவி மங்களாசாஸநார்ஹ ராவர்களென்று இப்ப்ரபந்தத்தின் வைபவத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

மூ.—பல்லாண்டென்று பவித்திரனைப் பரமேட்டியைச் சார்ங்க
மென்னும், வில்லாண்டான்றன்னை வில்லிபுத்தூர் விட்டுசித்
தன் விரும்பியசொல், நல்லாண்டென்று நவின்றுரைப்பார்
நமோநாராயணாயவென்று, பல்லாண்டும் பரமாத்மனைச்
சூழ்ந்திருந்தேத்துவர் பல்லாண்டே.

ப-ரை.—பவித்திரனை - பரிசுத்தனானவனாய், பரமேட்டியை - பரமபதத்தைக் கலவிருக்கையாகவுடையனாய், சார்ங்கமென்னும் - ஸ்ரீசார்ங்கமென்கிற, வில் - வில்லை, ஆண்டான்றன்னை-ஆளுமவன்விஷயமாக, வில்லிபுத்தூர் - ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரி லவதரித்த, விட்டுசித்தன் - பெரியாழ்வார், பல்லாண்டென்று—, விரும்பிய - ப்ரேமத்தாலேயருளிச்செய்த, சொல் - பாட்டுக்களை, நல்லாண்டென்று - சொல்லுகைக்கு ஏகாந்தகாலமென்று நினைத்து, நவின்றுரைப்பார்-இடைவிடாமல் சொல்லுமவர்கள், நமோநாராயணாயவென்று—, பரமாத்மனை - சேதநாசேதநங்களை சரீரமாகவுடையவனை, சூழ்ந்திருந்து - சூழவிருந்து, பல்லாண்டும் - காலமுள்ளதனையும், பல்லாண்டேத்துவர் - மங்களாசாஸநம் பண்ணப்பெறுவர்கள்.

வ்யா.—(பவித்திரனை) ஒருபாதியாலன்றிக்கே ஸ்வதச்சுத்தனானவனை. "ॐपवित्रम्" "शाश्वतंशिवम्" என்னக் கடவதிறே. இத்தால்-அசுசி பதார்த்த ஸம்யோகத்தாலே தத்கததோஷரஸம் ஸ்ப்ர்ஷ்டனாகையும், ஸ்வஸம்பந்தத்தாலே அசுத்தன் சுத்தனாகையுமாகிற பரமபாவநத்வம் சொல்லுகிறது. அதாகிறது - சேதநாசேதநங்களில் வ்யாபித்தாலும் தத்கததோஷம் ஸ்பர்சியாதொழிகையும், நிர்ஹேதுகமாக நித்யஸம்ஸாரியை நித்ய ஸூரிகளோடே ஒரு கோவை யாக்குகையும். (பரமேட்டியை) பரமே ஸ்தாநே ஸ்திதனானவனை.

(சார்ங்கமென்னு மித்யாதி) இது மஹிஷீபூஷணாயுத பரிஜநங்களுக்கு முபலக்ஷணம். அங்குள்ளாரையிட்டுத் தன்னை நிரூபிக்க வேண்டும்படியிறே அவர்களுக்குத் தன்னோடுண்டான ப்ரத்யாஸத்தி. (சார்ங்கமென்னும் வில்லாண்டான் றன்னை) சார்ங்கமென்னும்

வில்லென்றேயாய்த்து அதுக்கு ப்ரஸித்தி; மத்தகஜத்தை யாளுமவ னென்னுமாப்போலே, அத்தை யாளுமவ னென்றுய்த்து இவனுக் கேற்றம். "ஆலிங்க்ய தநயம் தாத: ஸம்பஷ்டஷ்யஸஹத்தநு:" "ஸுபீவஞ்ஜிவாஸாண ஶேஷ ஹ்ருஷீகேஶ நிகை:" என்னக்கடவதிறே. இத்தால்-"மல்லாண்ட திண்டோள் மணிவண்ணு" என்கிற விடத்திலே பவித்ரதையை நினைத்து, "பரமேட்டியை" இத்யாதியாலே-இரண்டாம்பாட்டிற் சொன்ன நித்யவிபூதியோகத்தை நினைக்கிறது.

(வில்லிபுத்தூர் விட்டுசித்தன் - பல்லாண்டென்று-விரும்பிய சொல்) இப்போது, பகவத்ப்ராப்திகாமர், ப்ரயோஜநாந்தர பரர்என்று அடைவடைவே வந்து நின்றுரில்லையிறே; அவ்வவருடைய பாசுரங்களாலே தாமே யருளிச்செய்தாரென்னுமிடம் தோற்றுகிற திறே, தம்முடைய வார்த்தையாகத் தாம் தலைக்கட்டுகையாலே. அவர்கள் பாசுரமாக அங்குச் சொல்லிற்று; ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்கும் பகவத் ப்ரபாவத்தாலே மங்களாசாஸநம் பண்ணுகைக்கு யோக்யதை யுண்டென்னு மிவ்வர்த்தத்தினுடைய ஸ்தைர்யத்துக்காகவும் மங்களாசாஸநத்தில் தமக்குண்டான ஆதராதிசயம் தோற்றுகைக் காகவும். (வில்லிபுத்தூர் விட்டுசித்தன்) அவ்வூரிற் பிறப்பாலே யாய்த்து பகவத் ப்ரத்யாஸத்தி; பகவத் ப்ரத்யாஸத்தியாலே யாய்த்து மங்களாசாஸந யோக்யமான ப்ரேமாதிசயம். "விட்டுசித்தன்" என்கிற திருநாம முண்டாய்த்து - ஆழ்வார் விடிலும் தான்விடமாட்டாதே தன்பேறாக விவர் திருவுள்ளத்தே நித்யவாஸம் பண்ணினபடியாலே. "விட்டுசித்தன்மநத்தே கோயில்கொண்ட கோவலன்" என்னக்கடவதிறே.

(நல்லாண்டென்று)இப்பாசுரஞ் சொல்லுகைக்கு ஏகாந்தமான காலமென்று காலத்தைக் கொண்டாடி. "அத்யமே ஸபலம் ஜந்ம" "ஸுப்ரபாதா ச மே நிஶா" என்னக்கடவதிறே. கண்டதடைய "மமேதம்" என்றுபோந்த அநாதிகாலம்போலன்றிக்கே,பகவத்ஸம்ர்த்திக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணக்கடவதாம்படி வந்ததொருகாலம் சேதநனுக்கு ஸுதுர்லபமிறே. (நவின்றுரைப்பார்) நவிலுகை - பயிலுகை. இடைவிடாதே யுரைக்கை.

(நமோநாராயணயவென்று) அநாதிகாலம் "மமேதம்" என்றத்தைத் தவிருகையும், "தவேதம்" என்கையும். இத்தால் - மங்களாசாஸந யோக்யதை சொல்லுகிறது. (பல்லாண்டும்) காலமெல்லாம். யாவதாத்மபாவி யென்கிறது. காலக்ர்த பரிணாமமில்லாத தேசத்தில் ஆண்டையிட்டுச் சொல்லுகிறது-அந்த பரிணாமமுள்ள தேசத்தில் வர்த்திக்கிறவராகையாலே. (பரமாத்மனை)

தனக்குமேலின்றிக்கே, தன்னையொழிந்தாரடங்க ஸ்வாதீநமாம்படி யிருக்கிறவனை. இத்தால் - அமங்களங்களுக்கு அவகாசமின்றிக்கே யிருக்கையாலே, ஒருவனுடைய மங்களாசாஸநத்தால் ஓரேற்றமுண்டாக வேண்டாதே யிருக்குமவனை.

(சூழ்ந்திருந்தேத்துவர்) "𑌨𑌮𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑌥 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍇" "𑌨𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤 𑌏𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵" என்கிறபடியே-முன்பேநில்லா முறுவலை யநுபவித்து அதிலே யீடுபடும்; பின்பேநில்லா பின்பும் பிறகுவாளியுமான வழகை யநுபவித்து அதிலே யீடுபடும்: இப்படி சுழியாறுபடாநிற்கச்செய்தே, கால்வாங்க வொண்ணாத வடிவழகு அதிசங்கையை விளைத்து மங்களாசாஸநத்திலே மூட்டுமென்கை.

"பவித்திரனைப் பரமேட்டியைச் சார்ங்கமென்னும் வில்லாண்டான்றன்னை வில்லிபுத்தூர் விட்டுசித்தன் - பல்லாண்டென்று - விரும்பியசொல் நல்லாண்டென்று நவின்றுரைப்பார் நமோநாராயணாயவென்று - பரமாத்மனைச் சூழ்ந்திருந்து - பல்லாண்டும்-பல்லாண்டு - ஏத்துவர்" என்றந்வயம். (கஉ)

பெரியாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

அடிவரவு.—பல்அடி வாழ் ஏடு அண்டம் எந்தை
தீ நெய் உடுத்து எந்நாள் அல்வழக்குப்
பல்லாண்டு வண்ணம்.

ஆதிகூறுதும், அநந்தரம் கூறுமின், அண்டம் என்மின், எந்தை பாடுதும், தீ உடுத்து எந்நாள் கூறுதும், நெய்யும் அல்லும் கூறுவனே.

திருப்பல்லாண்டு
ப்ரதிபதவ்யாக்யாநங்கள்
ஸம்பூர்ணம்.

